

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2001-2002

12 december 2001

HANDELINGEN

PLENAIRE VERGADERING

MORGENVERGADERING

DECREET INSTEMMING ASSOCIATIEOVEREENKOMST EG EN HET KONINKRIJK JORDANIË

DECREET INSTEMMING PARTNERSCHAPS- EN SAMENWERKINGSOVEREENKOMSTEN EG EN TURKMENISTAN

DECREET WIJZIGING DECREET OPRICHTING VLAAMS FONDS VOOR DE SOCIALE INTEGRATIE VAN PERSONEN MET EEN HANDICAP

RESOLUTIE TOEPASSING RICHTLIJN 79/409/EEG EN 92/43/EG TER COMPENSATIE VAN GROTE INFRASTRUCTUURWERKEN IN DE WESTERSCHELDE EN ZEESCHELDE

DECREET VOOR ENKELE BOUWVERGUNNINGEN WAARVOOR DWINGENDE REDENEN VAN GROOT ALGEMEEN BELANG GELDEN

RESOLUTIE AANPASSING VAN DE REGELGEVING INZAKE WERKERVERVINGSPROGRAMMA'S

Inhoud

Nr. 13

Woensdag 12 december 2001
Morgenvergadering

Berichten van verhindering	1
Ontwerpen van decreet	
Indiening en verwijzing	1
Voorstellen van resolutie	
Indiening en verwijzing	1
Verslagen	
Indiening	1
Moties van aanbeveling	
Indiening	4
Mededeling van het Rekenhof	
Indiening	4
Mededelingen van de Vlaamse regering	
Indiening	4
Mededeling van de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen (SERV)	
Indiening	4
Jaarverslagen	
Indiening	5
Moties van gemeenten	
Indiening	5
Kennisgevingen van het Arbitragehof	
Indiening	5
Moties van orde	
Voorstellen tot spoedbehandeling	5
Sprekers : de heren Eric Van Rompuy en Jos Stassen	
Ontwerp van decreet houdende instemming met de Euromediterrane overeenkomst waarbij een associatie tot stand wordt gebracht tussen de Europese Gemeenschappen en hun lidstaten enerzijds, en het Hasjemitisch Koninkrijk Jordanië anderzijds, de bijlagen I tot VII, de protocollen 1 tot 4 en de slotakte, ondertekend in Brussel op 24 november 1997 – 766 (2000-2001) – Nrs. 1 en 2	
Algemene bespreking	6
Sprekers : de heer Patrick Hostekint, verslaggever en minister Paul Van Grembergen	
Artikelsgewijze bespreking	7

Ontwerp van decreet houdende instemming met de partnerschaps- en samenwerkingsovereenkomsten tussen de Europese Gemeenschappen en hun lidstaten enerzijds, en Turkmenistan anderzijds, met de bijlagen I, II, III, IV en V, het protocol betreffende wederzijdse administratieve bijstand in douanezaken en de slotakte, ondertekend te Brussel op 25 mei 1998 – 769 (2000-2001) – Nrs. 1 en 2	
Algemene bespreking	8
Sprekers : de heer Patrick Hostekint, verslaggever en minister Paul Van Grembergen	
Artikelsgewijze bespreking	9
Voorstel van decreet van mevrouw Ann De Martelaer en de heren Guy Swennen, Koen Helsen en Jan Roegiers en mevrouw Ingrid van Kessel houdende wijziging van het decreet van 27 juni 1990 houdende oprichting, van een Vlaams Fonds voor de Sociale Integratie van Personen met een Handicap, met het oog op het toekennen van het persoonsgebonden budget, en met het oog op het invoeren van de behoeftegestuurde betoelaging van de voorzieningen – 868 (2001-2002) – Nrs. 1 tot 3	
Algemene bespreking	9
Sprekers : mevrouw Ann De Martelaer, mevrouw Ingrid van Kessel en de heer André Moreau en minister Mieke Vogels	
Artikelsgewijze bespreking	14
Voorstel van resolutie van de heren Jos Stassen, Robert Voorhamme, Marc van den Abeelen, Herman Lauwers en Johan Malcorps betreffende de toepassing van de Richtlijn 79/409/EEG en 92/43/EG ter compensatie van grote infrastructuurwerken in de Westerschelde en Zeeschelde – 949 (2001-2002) – Nr. 1	
Voorstel tot verdaging spoedbehandeling	15
Spreker : de heer Ludo Sannen	
Voorstel van decreet van mevrouw Wivina Demeester-De Meyer en de heren Robert Voorhamme, Marc van den Abeelen, Johan Malcorps en Herman Lauwers voor enkele bouwvergunningen waarvoor dwingende redenen van groot algemeen belang gelden – 872 (2001-2002) – Nrs. 1 tot 6	
Algemene bespreking	16
Sprekers : de heren Ludwig Caluwé, verslaggever, Frans Wymeersch, Jan Penris, Jos Stassen, verslaggever, Jos De Meyer, Filip Dewinter, Marc van den Abeelen, Robert Voorhamme, Johan Malcorps, André Denys en Jan Loones en minister Dirk Van Mechelen	
Artikelsgewijze bespreking	48
Spreker : de heer Jos Stassen	
Voorstel van resolutie van de heren Sven Gatz, André-Emiel Bogaert, Jacques Laverge en Robert Voorhamme en mevrouw Veerle Declercq betreffende een aanpassing van de regelgeving inzake werkervaringsprogramma's – 776 (2000-2001) – Nrs. 1 en 2	
Bespreking	52
Regeling van de werkzaamheden	53

VOORZITTER : De heer Johan De Roo, eerste ondervoorzitter

- *De notulen van de jongste vergadering worden ter tafel gelegd.*
- *De vergadering wordt geopend om 10.06 uur.*

De voorzitter : Dames en heren, de vergadering is geopend.

BERICHTEN VAN VERHINDERING

Gilbert Vanleenhove : gezondheidsredenen ;

Didier Ramoudt : buitenslands ;

Brigitte Grouwels, Dirk Holemans, Ria Van Den Heuvel, Mieke Van Hecke : ambtsverplichtingen ;

Veerle Heeren : familieverplichtingen.

ONTWERPEN VAN DECREET**Indiening en verwijzing**

De voorzitter : De volgende ontwerpen van decreet werden ingediend :

- Ontwerp van decreet houdende wijziging van sommige bepalingen inzake economie, wat de invoering van de euro betreft
– 941 (2001-2002) – Nr. 1.
Verwezen naar de plenaire vergadering.
- Ontwerp van decreet houdende instemming met de overeenkomst inzake handel, ontwikkeling en samenwerking tussen de Europese Gemeenschap en haar lidstaten enerzijds, en de republiek Zuid-Afrika anderzijds, met de bijlage I tot X, met de protocollen 1 en 2, en met de Slotakte, ondertekend in Pretoria op 11 oktober 1999
– 943 (2001-2002) – Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor Buitenlandse en Europese Aangelegenheden.

VOORSTELLEN VAN RESOLUTIE**Indiening en verwijzing**

De voorzitter : De volgende voorstellen van resolutie werden ingediend :

- Voorstel van resolutie van de heren Chris Vandebroek, Kris Van Dijck, Jan Loones en Dirk De Cock betreffende de kosteloosheid van het basisonderwijs
– 942 (2001-2002) – Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor Onderwijs, Vorming en Wetenschapsbeleid.
- Voorstel van resolutie van de heren André Denys en Jacques Laverge betreffende een duurzaam land- en tuinbouwbeleid in Vlaanderen
– 944 (2001-2002) – Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor Economie, Landbouw, Werkgelegenheid en Toerisme.

VERSLAGEN**Indiening**

De voorzitter : De volgende verslagen werden ingediend :

- Verslag namens de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting uitgebracht door de heer Frans De Cock over het ontwerp van decreet houdende de middelenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 2002
– 14 (2001-2002) – Nr. 3.
- Verslag namens de Commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden, Huisvesting en Stedelijk Beleid uitgebracht door de heren Jo Vermeulen en Marcel Logist aan de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting over het ontwerp van decreet houdende de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 2002
– 15 (2001-2002) – Nr. 7-A.
- Verslag namens de Commissie voor Brussel en de Vlaamse Rand uitgebracht door mevrouw Brigitte Grouwels aan de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting over het

Voorzitter

- ontwerp van decreet houdende de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 2002
– 15 (2001-2002) – Nr. 7-B.
- Verslag namens de Commissie voor Buitenlandse en Europese Aangelegenheden uitgebracht door de heren Freddy Sarens, Frans Ramon en Patrick Hostekint aan de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting over het ontwerp van decreet houdende de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 2002
– 15 (2001-2002) – Nr. 7-C.
 - Verslag namens de Commissie voor Cultuur, Media en Sport uitgebracht door mevrouw Margriet Hermans aan de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting over het ontwerp van decreet houdende de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 2002
– 15 (2001-2002) – Nr. 7-D.
 - Verslag namens de Commissie voor Institutionele en Bestuurlijke Hervorming en Ambtenarenzaken uitgebracht door de heer Sven Gatz aan de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting over het ontwerp van decreet houdende de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 2002
– 15 (2001-2002) – Nr. 7-E.
 - Verslag namens de Commissie voor Leefmilieu, Natuurbehoud en Ruimtelijke Ordening. uitgebracht door de heer Jef Van Looy aan de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting over het ontwerp van decreet houdende de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 2002
– 15 (2001-2002) – Nr. 7-F.
 - Verslag namens de Commissie voor Onderwijs, Vorming en Wetenschapsbeleid uitgebracht door de heer Kris Van Dijck aan de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting over het ontwerp van decreet houdende de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 2002
– 15 (2001-2002) – Nr. 7-G.
 - Verslag namens de Commissie voor Openbare Werken, Mobiliteit en Energie uitgebracht door de heer Johan Malcorps aan de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting over het ontwerp van decreet houdende de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 2002
– 15 (2001-2002) – Nr. 7-H.
 - Verslag namens de Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid en Gelijke Kansen uitgebracht door de heer Jan Roegiers aan de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting over het ontwerp van decreet houdende de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 2002
– 15 (2001-2002) – Nr. 7-I.
 - Verslag namens de Commissie voor Economie, Landbouw, Werkgelegenheid en Toerisme uitgebracht door mevrouw Isabel Vertriest en de heren Jan Laurys en Frans De Cock aan de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting over het ontwerp van decreet houdende de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 2002
– 15 (2001-2002) – Nr. 7-J.
 - Verslag namens de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting uitgebracht door de heer Frans De Cock over het ontwerp van decreet houdende de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 2002
– 15 (2001-2002) – Nr. 8.
 - Verslag namens de Commissie voor Economie, Landbouw, Werkgelegenheid en Toerisme uitgebracht door de heer Frans De Cock over het voorstel van resolutie van mevrouw Patricia Ceysens, de heren Jacques Laverge, Robert Voorhamme en André-Émiel Bogaert en mevrouw Veerle Declercq betreffende de invoering van een systeem van dienstencheques en de inschakeling van de reguliere bedrijfssector in de markt van diensten aan personen
– 681 (2000-2001) – Nr. 2.
 - Verslag namens de Commissie voor Cultuur, Media en Sport uitgebracht door de heer Jo Vermeulen op het ontwerp van decreet houdende wijziging van het decreet van 16 april 1996 houdende bescherming van landschappen
– 841 (2001-2002) – Nr. 3.
 - Verslag namens de Commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden, Huisvesting en Stedelijk Beleid uitgebracht door de heren Jo Vermeulen en Marcel Logist over het ontwerp van

Voorzitter

- decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2002
– 865 (2001-2002) – Nr. 11.
- Verslag namens de Commissie voor Brussel en de Vlaamse Rand uitgebracht door mevrouw Brigitte Grouwels over het ontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2002
– 865 (2001-2002) – Nr. 12.
 - Verslag namens de Commissie voor Buitenlandse en Europese Aangelegenheden uitgebracht door de heer Frans Ramon over het ontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2002
– 865 (2001-2002) – Nr. 13.
 - Verslag namens de Commissie voor Cultuur, Media en Sport uitgebracht door mevrouw Margriet Hermans over het ontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2002
– 865 (2001-2002) – Nr. 14.
 - Verslag namens de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting uitgebracht door de heer Frans De Cock over het ontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2002
– 865 (2001-2002) – Nr. 15.
 - Verslag namens de Commissie voor Leefmilieu, Natuurbehoud en Ruimtelijke Ordening uitgebracht door de heer Jef Van Looy over het ontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2002
– 865 (2001-2002) – Nr. 16.
 - Verslag namens de Commissie voor Onderwijs, Vorming en Wetenschapsbeleid uitgebracht door de heer Kris Van Dijck over het ontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2002
– 865 (2001-2002) – Nr. 17.
 - Verslag namens de Commissie voor Openbare Werken, Mobiliteit en Energie uitgebracht door de heer Johan Malcorps over het ontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2002
– 865 (2001-2002) – Nr. 18.
 - Verslag namens de Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid en Gelijke Kansen uitgebracht door de heer Jan Roegiers over het ontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2002
– 865 (2001-2002) – Nr. 19.
 - Verslag namens de Commissie voor Economie, Landbouw, Werkgelegenheid en Toerisme uitgebracht door mevrouw Isabel Vertriest en de heren Jan Laurys en Frans De Cock over het ontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2002
– 865 (2001-2002) – Nr. 20.
 - Verslag namens de Verenigde Commissies voor Leefmilieu, Natuurbehoud en Ruimtelijke Ordening en voor Openbare Werken, Mobiliteit en Energie uitgebracht door de heren Ludwig Caluwé en Jos Stassen over de hoorzitting over het voorstel van decreet van mevrouw Wivina Demeester-De Meyer en de heren Robert Voorhamme, Marc van den Abeelen, Johan Malcorps en Herman Lauwers voor enkele bouwvergunningen waarvoor dwingende redenen van groot algemeen belang gelden
– 872 (2001-2002) – Nr. 4.
 - Verslag namens de Verenigde Commissies voor Leefmilieu, Natuurbehoud en Ruimtelijke Ordening en voor Openbare Werken, Mobiliteit en Energie uitgebracht door de heren Ludwig Caluwé en Jos Stassen over het voorstel van decreet van mevrouw Wivina Demeester-De Meyer en de heren Robert Voorhamme, Marc van den Abeelen, Johan Malcorps en Herman Lauwers voor enkele bouwvergunningen waarvoor dwingende redenen van groot algemeen belang gelden
– 872 (2001-2002) – Nr. 5.
 - Verslag namens de Commissie voor Cultuur, Media en Sport uitgebracht door de heren Carl Decaluwe en Herman Lauwers over het verzoekschrift betreffende de toegankelijkheid van informatie die door de VRT via teletekst of internet wordt aangeboden
– 945 (2001-2002) – Nr. 1.
 - Verslag namens de Commissie voor Cultuur, Media en Sport uitgebracht door de heren Carl Decaluwe en Herman Lauwers over het verzoekschrift betreffende de erkenning van de Vlaamse Leeuw als Vlaams Volkslied
– 946 (2001-2002) – Nr. 1.
-

MOTIES VAN AANBEVELING**Indiening**

De voorzitter : De volgende moties van aanbeveling werden ingediend :

- Motie van aanbeveling van mevrouw Sonja Becq, mevrouw Riet Van Cleuvenbergen, mevrouw Ingrid van Kessel en mevrouw Trees Merckx-Van Goey tot besluit van het in commissie gehouden debat over de beleidsbrief Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen, Beleidsprioriteiten 2001-2002
– 874 (2001-2002) – Nr. 2.
- Motie van aanbeveling van de heren Jos De Meyer, Jef Van Looy, Eric Van Rompuy, Jan Laurys, mevrouw Trees Merckx-Van Goey en mevrouw Gisèle Gardeyn-Debever tot besluit van het in commissie gehouden debat over de beleidsbrief Landbouw, Beleidsprioriteiten 2001-2002
– 883 (2001-2002) – Nr. 2.

MEDEDELING VAN HET REKENHOF**Indiening**

De voorzitter : De volgende mededeling van het Rekenhof werd ingediend :

- Brief N 12-2.062.230 B2 d.d. 21 november 2001 betreffende de vraag om inzage- en informatie-recht vanwege Vlaams volksvertegenwoordiger de heer Carl Decaluwe d.d. 5 november 2001 inzake de kostprijs na uitvoering van aannemingen van openbare aanbestedingen van de wegen, havens en waterwegen
(DOC 58/2001-2002).

Deze mededeling van het Rekenhof ligt ter inzage op de afdeling Decreetgevend Secretariaat van het Vlaams Parlement.

MEDEDELINGEN VAN DE VLAAMSE REGERING**Indiening**

De voorzitter : De volgende mededelingen van de Vlaamse regering werden ingediend :

- Schatkisttoestand van de Vlaamse Gemeenschap, toestand op 30 september 2001 en de nieuwsbrief kasbeheer van september 2001
(DOC 55/2001-2002).
- Verslag van de auditeur van de Raad van State over het verzoekschrift tot schorsing van de tenuitvoerlegging van het besluit van de Vlaamse regering van 8 september 2000 houdende definitieve vaststelling van het ontwerpplan tot gedeeltelijke wijziging van het gewestplan Sint-Niklaas-Lokeren op het grondgebied van de gemeenten Beveren, Sint-Gillis-Waas en Stekene, in zoverre het het grondgebied van de gemeente Beveren betreft
(DOC 61/2001-2002).

Deze mededelingen van de Vlaamse regering liggen ter inzage op de afdeling Decreetgevend Secretariaat van het Vlaams Parlement.

MEDEDELING VAN DE SOCIAAL-ECONOMISCHE RAAD VAN VLAANDEREN (SERV)**Indiening**

De voorzitter : De volgende mededeling van de SERV werd ingediend :

- Standpunt d.d. 29 oktober 2001 van de Sectoriële Commissie Textiel en Confectie over de impact van het overheidsbeleid met betrekking tot de grondwaterheffingen op de textielsector
(DOC 56/2001-2002).

Deze mededeling van de SERV ligt ter inzage op de afdeling Decreetgevend Secretariaat van het Vlaams Parlement.

JAARVERSLAGEN**Indiening**

De voorzitter : De volgende jaarverslagen werden ingediend :

- Tweejaarlijks verslag van het Informatie- en Adviescentrum inzake de schadelijke sektarische organisaties (I.A.C.S.S.O.) – Jaargang 1999-2000
(DOC 57/2001-2002) ;
- Jaarboek 2000 van de provincie Oost-Vlaanderen
(DOC 62/2001-2002).

Deze jaarverslagen liggen ter inzage op de afdeling Decreetgevend Secretariaat van het Vlaams Parlement.

MOTIES VAN GEMEENTEN**Indiening**

De voorzitter : De volgende moties van gemeenten werden ingediend :

- Motie van de gemeente Dessel over het voorontwerp van decreet op het Gemeentefonds dat een sanctie voorziet voor gemeenten met een te lage fiscaliteit, goedgekeurd door het Schepencollege op 12 november 2001
(DOC 59/2001-2002) ;
- Motie van de gemeente Lennik betreffende de ondertekening van het Raamverdrag voor de bescherming van de nationale minderheden, goedgekeurd door de gemeenteraad op 24 september 2001
(DOC 60/2001-2002).

Deze moties van gemeenten liggen ter inzage op de afdeling Decreetgevend Secretariaat van het Vlaams Parlement.

KENNISGEVINGEN VAN HET ARBITRAGEHOF**Indiening**

De voorzitter : De volgende kennisgevingen van het Arbitragehof betreffende beroepen tot vernietiging en prejudiciële vragen liggen ter inzage op de afdeling Decreetgevend Secretariaat van het Vlaams Parlement :

- Rolnummer 2279 ;
- Rolnummer 2281.

MOTIES VAN ORDE**Voorstellen tot spoedbehandeling**

De voorzitter : Dames en heren, met toepassing van artikel 46 van het Reglement van het Vlaams Parlement heeft de heer Van Rompuy bij motie van orde het woord gevraagd.

De heer Van Rompuy heeft het woord.

De heer Eric Van Rompuy : Mijnheer de voorzitter, hierbij vraag ik de spoedbehandeling van de motie van de heren Matthijs, De Roo, Kindermans en Caluwé betreffende een belangenconflict (Stuk 952), in verband met de financiering van de politiehervorming en de gevolgen ervan voor de gemeentebegrotingen. Op dit ogenblik ligt er in de Kamer een ontwerp van algemene uitgavenbegroting ter tafel. We stellen een belangenconflict in voor de schorsing van de procedure van het overleg. We zouden willen dat dit deze namiddag in de plenaire vergadering wordt behandeld.

De voorzitter : De motie betreffende een belangenconflict beantwoordt aan de voorwaarden die bepaald worden in het Reglement.

Ik stel voor dat het parlement zich deze middag voor de stemmingen uitspreekt over dit voorstel tot spoedbehandeling.

Is het parlement het hiermee eens ? (*Instemming*)

Het incident is gesloten.

Dames en heren, met toepassing van artikel 46 van het Reglement van het Vlaams Parlement heeft de

Voorzitter

heer Stassen bij motie van orde het woord gevraagd.

De heer Stassen heeft het woord.

De heer Jos Stassen : Mijnheer de voorzitter, hierbij vraag ik de spoedbehandeling van het voorstel van resolutie van de heren Stassen, Voorhamme, van den Abeelen, Lauwers en Malcorps betreffende de toepassing van de Richtlijn 79/409/EEG en 92/43/EG ter compensatie van grote infrastructuurwerken in de Westerschelde en Zeeschelde (Stuk 949).

Het voorstel betreft de toepassing van de Europese milieu- en natuurrichtlijnen ter compensatie van grote infrastructuurwerken in de Westerschelde en de Zeeschelde. Ik stel voor om dit voorstel van resolutie te koppelen aan de bespreking van het voorstel van decreet van mevrouw Demeester-De Meyer en de heren Voorhamme, van den Abeelen, Malcorps en Lauwers voor enkele bouwvergunningen waarvoor dwingende redenen van groot algemeen belang gelden (Stuk 872).

De voorzitter : Ik stel voor de bespreking van dit voorstel van resolutie te koppelen aan het voorstel van decreet over het Deurganckdok.

Is het parlement het hiermee eens ?

De heer Van Rompuy heeft het woord.

De heer Eric Van Rompuy : Ik vind dat we eerst moeten stemmen over dit voorstel tot spoedbehandeling.

De voorzitter : Dan stel ik voor dat we hierover stemmen alvorens we beginnen met de bespreking van het voorstel van decreet.

De heer Eric Van Rompuy : Ik denk niet dat we dit inhoudelijk moeten bespreken, maar in mijn fractie leeft wel de vraag of dit nu, vandaag, zomaar in de plenaire vergadering moet worden behandeld. Dit is een zeer complexe en technische aangelegenheid, die een bespreking in de commissie waard is en waarover ook een verslag zou moeten worden opgesteld. Mijnheer Stassen, we gaan niet zomaar instemmen met het voorstel tot spoedbehandeling.

De heer Jos Stassen : Ik begrijp de opmerking van de heer Van Rompuy. In ieder geval is het zo dat tijdens de bespreking in de commissie over het Deurganckdok dit element wel degelijk aan bod is

gekomen. We kunnen deze discussie voeren als we ons uitspreken over dit voorstel tot spoedbehandeling. Dan zullen er trouwens ook meer volksvertegenwoordigers aanwezig zijn.

De voorzitter : Dan stel ik voor dat het parlement voor de bespreking van het voorstel van decreet van mevrouw Demeester-De Meyer en de heren Voorhamme, van den Abeelen, Malcorps en Lauwers voor enkele bouwvergunningen waarvoor dwingende redenen van groot algemeen belang gelden zich eerst uitspreekt over dit voorstel tot spoedbehandeling.

Is het parlement het hiermee eens ? (*Instemming*)

Het incident is gesloten.

ONTWERP VAN DECREET houdende instemming met de Euromediterrane overeenkomst waarbij een associatie tot stand wordt gebracht tussen de Europese Gemeenschappen en hun lidstaten enerzijds, en het Hasjemitisch Koninkrijk Jordanië anderzijds, de bijlagen I tot VII, de protocollen 1 tot 4 en de slotakte, ondertekend in Brussel op 24 november 1997

– 766 (2000-2001) – Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is het ontwerp van decreet houdende instemming met de Euromediterrane overeenkomst waarbij een associatie tot stand wordt gebracht tussen de Europese Gemeenschappen en hun lidstaten enerzijds, en het Hasjemitisch Koninkrijk Jordanië anderzijds, de bijlagen I tot VII, de protocollen 1 tot 4 en de slotakte, ondertekend in Brussel op 24 november 1997.

De algemene bespreking is geopend.

De heer Hostekint, verslaggever, heeft het woord.

De heer Patrick Hostekint, verslaggever (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, collega's, in de commissie voor Buitenlandse en Europese Aangelegenheden wordt elke overeenkomst of elk verdrag aan een grondige bespreking onderworpen. Ik geef nu een kort verslag van de inhoud van deze overeenkomst.

Hostekint

Sinds de tweede helft van de jaren zeventig sluit de Europese Gemeenschap samenwerkingsovereenkomsten met een aantal mediterrane landen. Die overeenkomsten sluiten aan bij het streven van de Europese Unie om haar mediterrane beleid te versterken.

De hoofddoelstelling van het Europees beleid is een nieuwe dimensie te geven aan het partnerschap met de landen in het Middellandse-Zeegebied alsook bij te dragen tot de verdere ontwikkeling van deze regio. Dit kan in de eerste plaats door mee te werken aan het tot stand brengen van een klimaat van vrede, veiligheid en stabiliteit. Dit is een doelstelling die, gezien de recente ontwikkelingen in het Israëlijs-Palestijns conflict en in de Arabische wereld in het algemeen, belangrijker is dan ooit tevoren.

Binnen deze ruimere optiek creëert de voorliggende overeenkomst een algemeen en evenwichtiger kader, waarbinnen de banden tussen de Europese Unie en Jordanië verder kunnen worden aangehaald. Tevens brengt ze zowel een regelmatige politieke dialoog als een vrijhandelszone tot stand.

Jordanië behoort niet tot de prioritaire partners van Vlaanderen. De officiële contacten tussen Vlaanderen en Jordanië zijn dan ook nagenoeg onbestaande. Niettegenstaande dit verdient Jordanië ten volle onze politieke appreciatie. De constitutionele monarchie Jordanië is intern politiek stabiel en heeft op het vlak van de mensenrechten een goede faam. Bovendien legt het land ook sterk de nadruk op goede relaties met de andere Arabische landen. Ondanks het feit dat het in 1994 een vredesverdrag sloot met Israël, wil Jordanië in het Israëlijs-Palestijns conflict de rol van bemiddelaar spelen en steunt het ook ten volle het vredesproces.

In die zin speelt Jordanië als factor van stabiliteit een politieke sleutelrol in het geopolitieke spel dat in de regio van het Midden-Oosten wordt gevoerd. Daarenboven tendert het duidelijk in steeds toenemende mate naar de ontwikkeling van een democratisch georiënteerde samenleving: een democratie die weliswaar niet geheel op Europese leest geschoeid is, maar die naar de normen van die regio zeer vooruitstrevend is.

Op basis van zijn algemene pro-westerse opstelling, maar ook op basis van de stabiliserende en modererende rol die Jordanië onmiskenbaar speelt in de problematiek van het Midden-Oosten, ver-

dient dat land volgens de leden van de commissie voor Buitenlandse Aangelegenheden onze maximale steun. Dit kan tot uiting worden gebracht door de goedkeuring van het voorliggende Euro-mediterrane associatieakkoord.

Tot slot wil ik nog vermelden dat dit ontwerp van decreet met unanimititeit door de commissie werd goedgekeurd. (*Applaus*)

De voorzitter : Minister Van Grembergen heeft het woord.

Minister Paul Van Grembergen : Mijnheer de voorzitter, collega's, ik wil graag het belang van dit verdrag onderstrepen. Het Middellandse-Zeebekken is een belangrijk gebied, gezien de politieke evolutie ervan en de politieke problemen die er zich voordoen.

In de Maghreb en het gebied van Israël, Palestina, Jordanië en Egypte heerst een geprononceerd godsbeeld. De scheiding van kerk en staat die we in de westerse democratieën geleidelijk aan hebben ingevoerd, is daar nog niet verworven. Er is nog steeds een grote invloed van religieuze opvattingen op het politiek beleid. Dat vraagt onze aandacht.

Bovendien lijkt het meer dan billijk, gezien de economische evolutie, en aangezien de petroleumrijdommen zich nog steeds vooral in die streek bevinden en nog 30 tot 50 jaar de internationale economische situatie zullen bepalen, dat de Europese Unie, België en Vlaanderen belang hechten aan verdragen die mogelijkheden bieden om in te spelen op de evolutie.

Daarom is het goed dat dit verdrag met Jordanië wordt gesloten. Jordanië is een stabiele factor in het Middellandse-Zeegebied. Het is ook een land waar zich Palestijnen hebben gevestigd. Er doen zich weliswaar een aantal conflicten voor, maar het is goed dat de Europese Unie en wij belang hechten aan dit verdrag.

De voorzitter : Vraagt nog iemand het woord ? (*Neen*)

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet houdende instemming met de Euromediterrane overeenkomst waarbij een associatie tot stand

Voorzitter

wordt gebracht tussen de Europese Gemeenschappen en hun lidstaten enerzijds, en het Hasjemitisch Koninkrijk Jordanië anderzijds, de bijlagen I tot VII, de protocollen 1 tot 4 en de slotakte, ondertekend in Brussel op 24 november 1997.

Artikel 1

Dit decreet regelt gemeenschaps- en gewestaangelegenheden.

– *Aangenomen.*

Artikel 2

De Euro-mediterrane overeenkomst waarbij een associatie tot stand wordt gebracht tussen de Europese Gemeenschappen en hun lidstaten enerzijds, en het Hasjemitisch Koninkrijk Jordanië anderzijds, de bijlagen I tot VII, de protocollen 1 tot 4 en de slotakte, ondertekend in Brussel op 24 november 1997, zullen volkomen gevolg hebben.

– *Aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen om 16 uur de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden.

ONTWERP VAN DECREET houdende instemming met de partnerschaps- en samenwerkingsovereenkomsten tussen de Europese Gemeenschappen en hun lidstaten enerzijds, en Turkmenistan anderzijds, met de bijlagen I, II, III, IV en V, het protocol betreffende wederzijdse administratieve bijstand in douanezaken en de slotakte, ondertekend te Brussel op 25 mei 1998

– 769 (2000-2001) – Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is het ontwerp van decreet houdende instemming met de partnerschaps- en samenwerkingsovereenkomsten tussen de Europese Gemeenschappen en hun lid-

staten enerzijds, en Turkmenistan anderzijds, met de bijlagen I, II, III, IV en V, het protocol betreffende wederzijdse administratieve bijstand in douanezaken en de slotakte, ondertekend te Brussel op 25 mei 1998.

De algemene bespreking is geopend.

De heer Hostekint, verslaggever, heeft het woord.

De heer Patrick Hostekint, verslaggever (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, om dezelfde reden als bij de bespreking van de overeenkomst met Jordanië wens ik een kort verslag te brengen over de overeenkomst met Turkmenistan.

De voorliggende partnerschaps- en samenwerkingsovereenkomst tussen de Europese Unie en haar lidstaten enerzijds, en Turkmenistan anderzijds is de voorlaatste in de reeks van PSO-verdragen met de ex-sovjetrepublieken. De PSO-overeenkomsten zijn een bijzonder originele formule gebleken. Ze werden specifiek voor de voormalige sovjetrepublieken ontwikkeld, en houden het midden tussen de vroegere overeenkomsten over handel en economische samenwerking tussen de Europese Gemeenschap en de toenmalige Sovjet-Unie en de met de landen van Centraal- en Oost-Europa gesloten associatieverdragen, de zogenaamde Europa-overeenkomsten, aan de politieke en economische voorwaarden waarvan de voormalige sovjetrepublieken niet voldoen.

Dat Turkmenistan als voorlaatste aan de beurt komt, mag eigenlijk niemand verbazen. Het tempo en de resultaten van de onderhandelingen zijn immers steeds afhankelijk geweest van de economische en de politieke ontwikkelingen ter plaatse. Niettemin beoogt deze overeenkomst de specifieke bevordering van nauwe betrekkingen en samenwerking, alsook de ondersteuning van de noodzakelijke politieke en economische hervormingen in de Turkmeense republiek.

De samenwerkingsovereenkomst met Turkmenistan maakt overigens deel uit van een ruimere strategie van de EU, die de realisatie van een grotere stabiliteit en veiligheid in Centraal-Azië en in heel het Europese continent tot doel heeft.

In de nog steeds voortdurende crisis in Afghanistan speelt buurland Turkmenistan een verre van onbelangrijke rol. Zijn principieel neutrale opstelling heeft de Turkmeense overheid er niet van weerhouden om de anti-terroristische alliantie toe te staan om vanop het Turkmeens grondgebied en het

Hostekint

Turkse luchtruim een aantal vitale humanitaire missies uit te voeren.

Volgens de leden van de commissie stuurt niet enkel het geo-strategisch belang van Turkmenistan aan op de goedkeuring van de voorliggende partnerschaps- en samenwerkingsovereenkomst. De nog grotendeels onbekende en onontgonnen aardgasreserves vormen de grote rijkdom van het land. Vooral met betrekking tot het aanleggen van pijpleidingen en het aanpassen van de bestaande infrastructuur heeft de plaatselijke industrie nog heel wat buitenlandse investeringen nodig om maximaal te kunnen functioneren.

Net als de daarnet besproken overeenkomst, is dit ontwerp van decreet in de commissie unaniem goedgekeurd. (*Applaus bij AGALEV en VU&ID*)

De voorzitter : Minister Van Grembergen heeft het woord.

Minister Paul Van Grembergen : Mijnheer de voorzitter, ik sluit me aan bij de verslaggever. Hij heeft op een beknopte, maar volledige wijze het belang van dit verdrag aangetoond.

De voorzitter : Vraagt nog iemand het woord ? (*Neen*)

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet houdende instemming met de partnerschaps- en samenwerkingsovereenkomsten tussen de Europese Gemeenschappen en hun lidstaten enerzijds, en Turkmenistan anderzijds, met de bijlagen I, II, III, IV en V, het protocol betreffende wederzijdse administratieve bijstand in douanezaken en de slotakte, ondertekend te Brussel op 25 mei 1998.

Artikel 1

Dit decreet regelt gemeenschaps- en gewestaangelegenheden.

– *Aangenomen.*

Artikel 2

De partnerschaps- en samenwerkingsovereenkomst tussen de Europese Gemeenschappen en hun lidstaten enerzijds, en Turkmenistan anderzijds, met de bijlagen I, II, III, IV en V, het protocol betreffende wederzijdse administratieve bijstand in douanezaken en de slotakte, ondertekend in Brussel op 25 mei 1998, zal volkomen gevolg hebben.

– *Aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen om 16 uur de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden.

VOORSTEL VAN DECREET van mevrouw Ann De Martelaer en de heren Guy Swennen, Koen Helsen en Jan Roegiers en mevrouw Ingrid van Kessel houdende wijziging van het decreet van 27 juni 1990 houdende oprichting, van een Vlaams Fonds voor de Sociale Integratie van Personen met een Handicap, met het oog op het toekennen van het persoonsgebonden budget, en met het oog op het invoeren van de behoeftegestuurde betoelaging van de voorzieningen – 868 (2001-2002) – Nrs. 1 tot 3

Algemene bespreking

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is het voorstel van decreet van mevrouw De Martelaer en de heren Swennen, Helsen en Roegiers en mevrouw van Kessel houdende wijziging van het decreet van 27 juni 1990 houdende oprichting, van een Vlaams Fonds voor de Sociale Integratie van Personen met een Handicap, met het oog op het toekennen van het persoonsgebonden budget, en met het oog op het invoeren van de behoeftegestuurde betoelaging van de voorzieningen, waarvan het opschrift door de commissie werd gewijzigd als volgt : “voorstel van decreet houdende wijziging van het decreet van 27 juni 1990 houdende oprichting van een Vlaams Fonds voor de Sociale Integratie van Personen met een Handicap, met het oog op het toekennen van het persoonsgebonden budget, en met het oog op het invoeren van de behoeftegestuurde betoelaging van de voorzieningen en van een zorg-op-maat voor personen met een handicap”.

Voorzitter

De algemene bespreking is geopend.

Mevrouw Van Den Heuvel, verslaggever, is verontschuldigd.

Mevrouw De Martelaer heeft het woord.

Mevrouw Ann De Martelaer (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, ooit begon een politicus zijn redevoering met de woorden 'I had a dream'. Wat de emancipatie van de zwarte bevolking van deze planeet betreft, heeft de heer Martin Luther King met deze woorden geschiedenis geschreven. Met het voorliggend decreet met betrekking tot het persoonsgebonden budget voor personen met een handicap schrijven we vandaag, 12 december 2001, geschiedenis in Vlaanderen, geschiedenis in onze zorg voor personen met een handicap.

Enkele maanden geleden werd ik bijzonder sterk getroffen door het verhaal van een moeder over haar dochter Sofie. Ik zou u ook het verhaal kunnen brengen van een andere moeder over haar dochter of zoon. Ik heb immers heel veel moeders en vaders ontmoet met kinderen met een handicap die me hun verhaal hebben verteld, maar vandaag zal ik me beperken tot het verhaal van de moeder van Sofie.

Haar verhaal gaat als volgt : 'Toen onze dochter geboren werd, viel een droom in scherven. Ons kind, waarvan we zo lang hadden gedroomd, bleek prematuur te zijn en de traumatische geboorte had hersenletsels nagelaten. De toekomst bleek plotseeling één groot vraagteken te zijn. Van dromen was helemaal geen sprake meer. Sofie is ondertussen tien jaar en heeft een zware handicap. Het waren tien jaren van vechten tegen vooroordelen en frustraties, vooral omdat we als ouders niet ernstig werden genomen. Er werd voor ons bepaald naar welke school Sofie moest gaan en we werden niet betrokken bij beslissingen van de school. Je wordt geïnformeerd en experts weten wat goed en niet goed is voor je kind'.

Sofie en haar ouders kregen een persoonlijk assistentebudget toegewezen en vertelden dat dit een scharniermoment was in hun denken over de omgang met de handicap van Sofie. 'We kozen ervoor', zegt de mama verder, 'om Sofie een leven te laten leiden in een 'normale' omgeving waar ze zichzelf mag zijn, eigen keuzes en gevoelens mag uiten, waarbij ze zoveel mogelijk grenzen probeert te verleggen en daarbij de nodige ondersteuning krijgt.'

Dezelfde moeder mailde mij vorige week met de melding dat zij aanwezig was op de voorstelling van het boek 'Mijn kind, schoon kind'. Ze schreef me dat uit haar gesprekken met andere ouders bleek dat vele ouders ervan droomden om hun kind de kans te kunnen geven om zo gewoon mogelijk te functioneren in het gezin met broers en zussen, op school, in de jeugdbeweging, op vakantie, enzovoort. Met dit decreet over persoonsgebonden budgetten komt deze droom voor velen dichterbij. Mensen laten dromen, personen met een handicap de kans geven om te dromen, ouders laten dromen over hun kinderen – ook als het kinderen met een handicap zijn – betekent dat we hen ruimte geven om te dromen en om te kiezen, dat we hen keuzemogelijkheden aanbieden. Met dit decreet over het persoonsgebonden budget geven we hiervoor een kader.

Wat betekent dit decreet nu in de praktijk ? In plaats van de opname van een persoon met een handicap in een voorziening – een zorgvorm die we ondertussen 'zorg in natura' gaan noemen zijn – kunnen personen met een handicap ervoor kiezen om een persoonsgebonden budget aan te vragen. De toegangspoort tot deze zorg blijft nog steeds het Vlaams Fonds. Dit wil zeggen dat men inschrijfbaar moet zijn en dat een onderzoek volgt door een multidisciplinair team. Hier zal in tegenstelling tot vroeger niet meer een dossier opgemaakt worden in functie van de voorziening die het best bij de noden van de persoon met een handicap past, maar zal met de persoon zelf een zorgplan opgemaakt worden, een zorgplan dat van persoon tot persoon verschillend zal zijn. Dit zorgplan biedt dan de keuze- en combinatiemogelijkheden : een persoonlijke assistent, eigen individuele materiële hulpmiddelen, het kopen van zorg in voorzieningen.

Dit voorstel van decreet werd in mei 2000 in het Vlaams Parlement ingediend. Tijdens de bespreking ervan werden de personen met een handicap, hun verenigingen en de voorzieningen van het Vlaams Fonds via diverse hoorzittingen geconsulteerd. Dit mondde uit in een aanvulling van het oorspronkelijke voorstel met name de toevoeging van 'de mogelijkheid tot behoeftegestuurde betoelaging van de voorzieningen'. Met deze aanvulling geven we de bestaande instellingen de mogelijkheid om in te spelen op de vragen van de personen met een handicap. Voorzieningen zullen ondersteuningsfuncties of zorgmodules kunnen uitbouwen. Ze kunnen met andere woorden een meer flexibele en vraaggerichte zorg aanbieden, wat voordien door een te stringente regelgeving onmogelijk was. Met het persoonsgebonden budget als nieuw in-

De Martelaer

strument in de zorg worden er tevens aanzetten gegeven tot een noodzakelijke vereenvoudiging van de regelgeving en subsidiëring van de gehandicaptensector.

Ik veroorloof me bij dit punt even te verwijzen naar de viering van het tienjarig bestaan van het Vlaams Fonds eind november. Onder meer professor Deleeck, in de beginjaren voorzitter van het Vlaams Fonds, stelde dat de regelgeving van het Vlaams Fonds door de jaren heen steeds ingewikkelder was geworden. Men probeerde allerlei uitzonderingen en nieuwe systemen in regels te vatten. Zo werd de regelgeving almaar complexer. Hij stelde dat het vereenvoudigen van deze regelgeving de uitdaging voor de toekomst was, zowel op het vlak van de financiering, de inschrijving in het Vlaams Fonds, als op het vlak van de zorg in de instellingen. Een belangrijke voorwaarde tot het realiseren van dit decreet zal een vereenvoudiging van de huidige regelgeving zijn. Daarover ben ik vrij optimistisch.

Tijdens de recente begrotingsbesprekingen heb ik kunnen vaststellen dat de minister hiertoe reeds aanzetten heeft gegeven. Dit betekent dat in de loop van 2002 de basis zal worden gelegd voor een nieuwe regelgeving.

Mensen leven gelukkig niet alleen op een eiland maar leven samen in gezinnen, families en buurten. We hebben vrienden, burens, collega's. We leven samen, we werken samen, we ontspannen samen, en soms kiezen we ervoor om alleen te zijn of in een kleine kring te functioneren. Met de invoering van persoonsgebonden financiering worden ook de persoonlijke netwerken rond de persoon met een handicap belangrijker en zullen deze worden uitgebreid en geactiveerd. In het verhaal van Sofie, waarmee ik mijn betoog ben begonnen, zijn niet alleen de ouders, broer en zussen belangrijk, maar ook medeleerlingen. Kinderen zonder een handicap komen bij Sofie spelen en logeren, Sofie leeft in een straat in een dorp, heeft burens, met andere woorden, zij is een volwaardig lid in onze samenleving.

Het voorstel van decreet dat we vandaag ter stemming voorleggen, is niet alleen het resultaat van de vele vergaderingen die we in de commissie hebben gevoerd, maar ook van de strijd, de groeiende en terechte mondigheid van de personen met een handicap zelf. In de vernieuwing zijn er altijd voortrekkers, vechters, en anderen die een beetje de kat uit de boom kijken.

Kiezen voor een persoonsgebonden budget zal voor de persoon in kwestie en zijn of haar omgeving steeds een bewuste keuze zijn. Om deze keuze te ondersteunen heeft dit voorstel van decreet ook aandacht geschonken aan de budgethoudersverenigingen waarop vrijblijvend een beroep kan worden gedaan en waarvan de organisatie in dit voorstel van decreet werd opgenomen. Het zijn dus niet de professionelen die zullen zeggen en ondersteunen hoe het moet; de personen met een handicap kunnen zich zelf aansluiten bij een budgethoudersvereniging.

Dit voorstel van decreet betekent een nieuwe, maar ook een grote stap in de geschiedenis. Een stap die misschien logisch is in een samenleving die meer individualiseert, waarin personen met een handicap ook ruimte vragen om de zorg te krijgen die het best aansluit bij hun behoeften.

Alles is nog niet af. De opvolging van de uitvoeringsbesluiten zal daarom belangrijk zijn, zowel voor de gebruikers, de sector, als voor ons, het Vlaams Parlement. Een proces van verandering moet kansen krijgen. Er moet ruimte worden gegeven aan hen die deze zorgvernieuwing invullen.

Na ongeveer een jaar werken in een instelling erkend door het Vlaams Fonds, stelde ik in 1993 vast dat personen met een handicap in een heel erg afhankelijke situatie werden geplaatst. Ik droomde over een andere zorginvulling, maar zat gevangen tussen regelgeving en subsidienormen. Ik ben vandaag gelukkig omdat ik een stukje van deze droom heb kunnen waarmaken.

Ik wil alle mensen danken, zeker de collega's uit de commissie Welzijn, omdat we samen tot een gemeenschappelijk decreet zijn kunnen komen. Ik wil alle mensen danken die hebben geholpen bij de realisatie van deze droom, in de eerste plaats de mensen met een handicap die me door hun verhalen steeds beroerden en de moed gaven om verder te doen. (*Applaus*)

De voorzitter : Mevrouw van Kessel heeft het woord.

Mevrouw Ingrid van Kessel (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, collega's, ik sluit me aan bij de woorden van voldoening van mevrouw De Martelaer. We zijn allemaal tevreden met het voorstel van decreet waarover we straks zullen stemmen. Samen met mevrouw Becq had ik een eigen voorstel van decreet ingediend. Het is echter beter om over een voorstel van decreet te beschikken waar het hele parlement zich achter

van Kessel

kan scharen. Het vormt immers een krachtig signaal waarmee het parlement te kennen geeft te willen werken aan een PGB voor mensen met een handicap. Een PGB is immers een verdere stap in een gedifferentieerd gehandicaptenbeleid waardoor de personen met een handicap meer mogelijkheden krijgen om een eigen keuze te maken en een eigen zorg op maat te ontwikkelen. De personen met een handicap zullen hierdoor meer autonomie verwerven.

Op het einde van de vorige legislatuur werden daartoe reeds stappen gezet. Zo hebben het we het PAB uitgewerkt waardoor de persoon met een handicap de mogelijkheid kreeg om thuis zorg te ontvangen en om zich te omringen door zelfgekozen helpers. Het PAB had echter een aantal beperkingen. Naar aanleiding van dit voorstel van decreet heb ik gesproken met moeders die deel uitmaken van het project. Ze merkten op dat het PAB beperkingen heeft in de praktijk, want het is niet makkelijk om mensen te vinden die persoonlijk assistent willen zijn.

Met het PGB wordt het PAB verruimd en dat is een goede zaak. Een vernieuwing is dat een persoon met een handicap via het PGB ook zorg kan inkopen in een voorziening. Dat is een heel goede zaak, want in voorzieningen is men vertrouwd met het zorgen voor personen met een handicap. Het PGB heeft bovendien nog andere componenten. Het PAB er één van. Ik ben trouwens van mening dat we gemakshalve beter spreken over persoonsgebonden budget waarvan een persoonlijk assistent een component kan zijn. De andere componenten zijn zorg kopen, een budget voor materiële bijstand en bijstand voor integratie in het arbeidsproces.

De CD&V-fractie heeft heel sterk aangedrongen op een toevoeging over een deregulering voor de voorzieningen. Iedereen is het ermee eens dat zorg op maat heel hard nodig is. Het PGB biedt daartoe de mogelijkheid. Voorzieningen moeten echter ook in staat zijn om die zorg op maat aan te bieden. Ze moeten gepast kunnen inspelen op de vragen van de personen met een handicap. Er zijn echter nog te veel regeltjes, wettekstjes en reglementjes waaraan de voorzieningen zich moeten houden. Ik benadruk nogmaals dat we absoluut werk moeten maken van een deregulering opdat zorg op maat vanuit de voorzieningen mogelijk wordt.

Via het PGB kan ook een versnelde oplossing worden geboden aan het probleem met de wachtlijsten

waarmee we nu kampen. Tijdens de begrotingsbesprekingen werd dit probleem benadrukt. De minister zal zowel voor het wegwerken van de wachtlijsten als voor de deregulering van de voorzieningen, een task force oprichten. De commissie zal toezien op de concrete werkzaamheden van de task force, want al geloven we heel sterk in de noodzaak tot het wegwerken van de wachtlijsten, toch moeten we erover waken dat dit op een correcte wijze gebeurt. In tegenstelling tot wat de minister had verwacht, heeft de invoering van een PAB en de mogelijkheid tot thuishulp niet automatisch tot gevolg gehad dat de wachtlijsten voor de voorzieningen kleiner werden: de mensen hebben de voorzieningen niet ingewisseld voor thuiszorg. Enerzijds is dat een goede zaak, want het toont aan dat personen met een handicap zich thuis voelen in de voorzieningen. Anderzijds moeten diegenen die uit de voorziening willen stappen, daadwerkelijk die mogelijkheid krijgen. Er moeten dan wel voldoende plaatsen in de voorzieningen ter beschikking blijven. Ik heb het gevoel dat sommigen de stap niet durven zetten omdat ze niet terug kunnen als het mislukt. We moeten blijven waken over de dubbele beweging. Er moet voldoende geld worden vrijgemaakt voor de PGB's, maar ook voldoende geld om meer plaatsen te creëren in de voorzieningen. Alleen op die manier krijgt de persoon met een handicap een echte keuzemogelijkheid.

Ik wil nog even naar de hoorzittingen verwijzen. Daar is opgemerkt dat we bij de verdere uitvoering van het PGB over een aantal zaken moeten waken. Het is essentieel dat er goede informatie wordt verstrekt. Ten tweede moet er over een goede indicatiestelling worden gewaakt. Hoe bakenen we de behoefte af? Hoe formuleren we de vraag? Pas als er een goede vraagstelling is, kan er een goed antwoord worden geformuleerd. Ten derde is het belangrijk dat de administratieve rompslomp beperkt blijft. Het is onmogelijk om voor elke uitgave facturen of rekeningen bij te houden. Ten vierde moet er een mogelijkheid tot beroep zijn als de persoon met een handicap het niet eens is met de beslissing, waardoor zijn vraag opnieuw in overweging kan worden genomen.

Dit voorstel van decreet geeft algemene lijnen aan. De verdere uitvoering ligt bij de minister. Dit is een moeilijke, maar erg belangrijke taak. Het parlement zal erop toezien dat dit op een goede manier gebeurt.

In de gezondheidssector in het algemeen worden we geconfronteerd met gesplitste bevoegdheden. Dat bemoeilijkt een degelijk gehandicaptenbeleid. Ik wil twee voorbeelden aanhalen. Een eerste gaat

van Kessel

over immateriële bijstand. Wanneer een persoon met een handicap een aanvraag doet voor een rolstoel, moet hij zich eerst tot het RIZIV wenden, wat een federale bevoegdheid is. Als daar geen antwoord kan worden gegeven, moet hij zich tot het Vlaams Fonds richten. Dat is een te lange weg. We moeten streven naar homogene bevoegdheden. Een tweede voorbeeld gaat over de integratietegekmoetkoming voor personen met een handicap op het federale niveau. Dit is eigenlijk een soort persoonsgebonden budget.

– *De heer Norbert De Batselier, voorzitter, treedt als voorzitter op.*

Ik sta 100 percent achter het Vlaamse PGB, maar het hele gehandicaptenbeleid moet in de toekomst een louter Vlaamse bevoegdheid worden. Zo niet, zullen we er nooit in slagen om een degelijk en efficiënt gehandicaptenbeleid uit te voeren. Mevrouw de minister, ik weet dat u daar niet wakker van ligt. Mijns inziens moet er echter wel dringend werk worden gemaakt van homogene bevoegdheden in het gezondheidsbeleid. Desalniettemin zal CD&V dit voorstel van decreet met overtuiging goedkeuren. Het PGB zet goede stappen in de richting van meer keuzemogelijkheden voor personen met een handicap en meer autonomie en dat is waar we allemaal naar streven. (*Applaus*)

De voorzitter : Minister Vogels heeft het woord.

Minister Mieke Vogels : Mijnheer de voorzitter, collega's, ik wil het Vlaams Parlement en de commissie voor Welzijn, Volksgezondheid en Gelijke Kansen danken voor het grondige werk dat ze hebben verricht met betrekking tot de vernieuwing van de zorg voor personen met een handicap. Ik wil graag de droom van mevrouw De Martelaer, mevrouw van Kessel en de anderen delen. Die droom van bevrijding en emancipatie waardoor personen met een handicap steeds meer een normaal leven kunnen leiden, is immers ook mijn droom.

Ik verbind mij ertoe de uitvoeringsbesluiten zo snel mogelijk te realiseren, zodat het persoonsgebonden budget inderdaad als instrument kan worden gebruikt vanaf 2002. Zo kan ook die 800 miljoen frank worden besteed waarin is voorzien om de wachtlijsten weg te werken. De task force is aan het werk en in de helft van januari 2002 zullen we dan ook een eerste verslag krijgen in de commissie.

Het komt er nu op aan in samenwerking met onze partners de zaak op het terrein op een goede manier uit te voeren. In een eerste fase zullen we nog twee sporen hebben. Het eerste betreft een rechtstreekse investering in de uitbreiding van de zorg en dus ook van de residentiële zorg. Het tweede betreft het vrijmaken van geld voor de persoonsgebonden budgetten. Op termijn moeten we steeds meer evolueren naar het geven van het budget aan de persoon met een handicap. We zullen de eerste jaren toch ook nog moeten investeren in de zorg.

De task force die de versoepeling van de regelgeving moet bestuderen, is ondertussen ook beginnen werken. We moeten erover waken dat we het dagprijssysteem niet vervangen door een ingewikkeld systeem van bonnetjes en andere kneuterigheden dat moet worden doorlopen vooraleer personen met een handicap hun persoonsgebonden budget kunnen krijgen. We moeten werken met de filosofie van de vertrouwensrelatie en zorgen voor voldoende kwaliteitscontrole. De regelnevel die in het verleden het gehandicaptenbeleid heeft gedomineerd, moeten we achterwege laten.

Ik zal het nu nog even hebben over de complexiteit van de bevoegdheidsverdeling. Ik lig daar meer wakker van dan u denkt, niet omwille van grote communautaire debatten, maar door de problemen die ik ondervind bij het voeren van een homogeen beleid. Er is hier terecht gepraat over rolstoelen. Vorige week heb ik op 6 december 2001 een sinterklaas op bezoek gekregen die van het dak was gevallen. Hij zit nu in een rolstoel en kwam mij een cadeau vragen. Ik moet op dergelijke vragen steeds antwoorden dat ik niet de enige bevoegde ben in deze kwestie. De eerste bevoegdheid ligt bij de federale minister van Sociale Zaken. Er wordt gewerkt, maar het gaat traag. Homogene bevoegdheidspakketten als basis voor een meer kwalitatieve en directe zorg voor personen met een handicap, is iets waar ik wakker van lig. (*Applaus bij de meerderheid*)

De voorzitter : De heer Moreau heeft het woord.

De heer André Moreau : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, collega's, ik ben van mening dat dit voorstel van decreet een zeer goed decreet zal worden en dat het een constructieve stap voorwaarts zal zijn voor de betrokkenen. Mevrouw De Martelaer heeft gezegd dat we ook zullen toekijken als de uitvoeringsbesluiten er zijn. Ons werk zal dan immers nog niet gedaan zijn.

Mevrouw van Kessel heeft over de componenten gesproken. Ze had het in dat verband als enige

Moreau

over de integratie van personen met een handicap in het arbeidsproces. Mevrouw de minister, hoe ver staat u daarmee ? Ik ga niet zoveel om met personen met een handicap als de leden van de vakcommissie, maar ik stel wel vast dat veel personen met een handicap willen werken en dat hen dat niet lukt. Dat vind ik spijtig. Niemand is daar verantwoordelijk voor, maar we moeten er toch wat aan doen.

Er bestaat een kloof. Een aantal personen met een handicap wordt tewerkgesteld in de sociale sector of in de openbare besturen. De totalen in de openbare sector zijn echter miniem. De sociale economie is in Vlaanderen flink uitgebouwd. We mogen daar fier op zijn. Toch blijkt het niet voldoende te zijn. Er zijn veel personen met een handicap – ik weet niet of het om honderden dan wel duizenden gaat – die willen werken, maar geen werk vinden. We slagen er echter niet in om hen aan de bak te helpen.

Mevrouw de minister, wat is uw visie voor de toekomst ? Hebt u een actieplan om het probleem op te lossen ? Dit is de gepaste plaats om deze vraag te stellen.

De voorzitter : Vraagt nog iemand het woord ?
(*Neen*)

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het voorstel van decreet van mevrouw De Martelaer en de heren Swennen, Helsen en Roegiers en mevrouw van Kessel houdende wijziging van het decreet van 27 juni 1990 houdende oprichting van een Vlaams Fonds voor de Sociale Integratie van Personen met een Handicap, met het oog op het toekennen van het persoonsgebonden budget, en met het oog op het invoeren van de behoeftegestuurde betoelaging van de voorzieningen en van een zorg-op-maat voor personen met een handicap.

De door de commissie aangenomen tekst wordt als basis voor de bespreking genomen.

Artikel 1

Dit decreet regelt een gemeenschapsaangelegenheid.

– *Aangenomen.*

Artikel 2

In het decreet van 27 juni 1990 houdende oprichting van een Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap, wordt het opschrift van hoofdstuk VIIbis, ingevoegd bij decreet van 17 juli 2000, vervangen door wat volgt :

"HOOFDSTUK VIIbis

Het toekennen van persoonsgebonden budgetten en persoonlijke-assistentiebudgetten".

– *Aangenomen.*

Artikel 3

In hetzelfde decreet worden aan artikel 58bis, ingevoegd bij decreet van 17 juli 2000, de volgende wijzigingen aangebracht :

1° vóór 1°, dat 1°bis wordt, wordt een nieuw 1° ingevoegd, dat luidt als volgt :

"1° persoonsgebonden budget : het budget dat het Fonds aan de persoon met een handicap of zijn wettelijke vertegenwoordiger toekent voor de gehele of gedeeltelijke tenlasteneming van de kosten van bijstand en de organisatie ervan ;" ;

2° in 4° worden na het woord "persoonlijke-assistentiebudget" de woorden "en het persoonsgebonden budget" ingevoegd ;

3° een 5° wordt toegevoegd, dat luidt als volgt :

"5° budgethoudersvereniging : een vereniging zonder winstoogmerk, waarvan minstens tweederde van de leden en tweederde van de bestuurders budgethouder zijn, en die de taak op zich neemt de budgethouders te ondersteunen bij alle aspecten van de organisatie van de bijstand tot sociale integratie.".

– *Aangenomen.*

Voorzitter

Artikel 4

In hetzelfde decreet worden in artikel 58ter, ingevoegd bij decreet van 17 juli 2000, de volgende wijzigingen aangebracht :

1° het eerste lid wordt vervangen door wat volgt :

"Het Fonds kan, binnen de grenzen van zijn begroting, en tot een maximaal bedrag de kosten van de bijstand, gedragen door de persoon met een handicap, ten laste nemen door het toekennen van :

- 1° een persoonlijke-assistentiebudget ;
- 2° een persoonsgebonden budget voor de tenlasteneming van de kosten van de bijstand van voorzieningen erkend door het Fonds ;
- 3° een persoonsgebonden budget voor de tenlasteneming van de kosten van individuele materiële bijstand ;

2° in het tweede lid worden na de woorden "persoonlijke assistentie" de woorden "en de bijstand" toegevoegd ;

3° een zevende en achtste lid worden toegevoegd, die luiden als volgt :

"De budgethouder kan facultatief voor alle aspecten van de organisatie van de bijstand een beroep doen op een budgethoudersvereniging. Daartoe sluit hij zich aan bij de budgethoudersvereniging van zijn keuze. Het Fonds neemt de kosten van de bijstand van de budgethoudersvereniging ten laste door een forfaitair supplement toe te kennen op de budgetten bedoeld in het eerste lid.

De budgethoudersverenigingen worden door het Fonds erkend. De erkenning is geldig voor een periode van minimum 1 en maximum 10 jaar."

– *Aangenomen.*

Artikel 5

In hetzelfde decreet wordt aan artikel 58quater, ingevoegd bij decreet van 17 juli 2000, een 8° en 9° toegevoegd, die luiden als volgt :

"8° de regelen voor de erkenning van en het toezicht op de budgethoudersverenigingen bedoeld in artikel 58ter, zevende lid ;

9° het maximale bedrag en de regelen voor de toekenning van het in artikel 58ter, zevende lid, bedoelde forfaitaire supplement."

– *Aangenomen.*

Artikel 6

In hetzelfde decreet wordt aan artikel 53 een tweede lid toegevoegd, dat luidt als volgt :

"Met het oog op de realisatie van zorg op maat, bepaalt de regering de in het eerste lid bedoelde criteria, de modaliteiten en het bedrag van de toelagen aan de erkende voorzieningen, op basis van modules van zorgfuncties, die rekening houden met de zorgbehoefte en de zorgzwaarte van de personen met een handicap."

– *Aangenomen.*

Artikel 7

Dit decreet treedt in werking op 1 januari 2002.

– *Aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen om 16 uur de hoofdelijke stemming over het voorstel van decreet houden.

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heren Jos Stassen, Robert Voorhamme, Marc van den Abeelen, Herman Lauwers en Johan Malcorps betreffende de toepassing van de Richtlijn 79/409/EEG en 92/43/EG ter compensatie van grote infrastructuurwerken in de Westerschelde en Zeeschelde
– 949 (2001-2002) – Nr. 1

Voorstel tot verdaging spoedbehandeling

De voorzitter : Dames en heren, daarstraks heeft de heer Stassen bij motie van orde een voorstel tot

Voorzitter

spoedbehandeling gedaan van het voorstel van resolutie van de heren Stassen, Voorhamme, van den Abeelen, Lauwers en Malcorps betreffende de toepassing van de richtlijn 79/409/EG ter compensatie van grote infrastructuurwerken in de Westerschelde en Zeeschelde.

De heer Sannen heeft het woord.

De heer Ludo Sannen : Mijnheer de voorzitter, ik stel voor dat het parlement zich deze middag uitspreekt over het voorstel tot spoedbehandeling van het voorstel van resolutie. De inhoud van dit voorstel van resolutie hangt wel samen met de inhoud van het voorstel van decreet.

De voorzitter : Dit betekent dat dit voorstel van resolutie niet wordt gekoppeld aan de bespreking van het voorstel van decreet.

Dan stel ik voor dat het parlement zich deze middag uitspreekt over dit voorstel tot spoedbehandeling.

Is het parlement het hiermee eens ? (*Instemming*)

Het incident is gesloten.

VOORSTEL VAN DECREET van mevrouw Wivina Demeester-De Meyer en de heren Robert Voorhamme, Marc van den Abeelen, Johan Malcorps en Herman Lauwers voor enkele bouwvergunningen waarvoor dwingende redenen van groot algemeen belang gelden

– 872 (2001-2002) – Nrs. 1 tot 6

Algemene bespreking

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is het voorstel van decreet van mevrouw Demeester-De Meyer en de heren Voorhamme, van den Abeelen, Malcorps en Lauwers voor enkele bouwvergunningen waarvoor dwingende redenen van groot algemeen belang gelden.

Voor deze beraadslaging maken we gebruik van de interruptiemicrofoons.

De algemene bespreking is geopend.

De heer Caluwé, verslaggever, heeft het woord.

De heer Ludwig Caluwé, verslaggever (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, leden van de regering, geachte collega's, ook al bepaalt het Reglement dat indien de reflectietermijn vervalt, er geen mondeling verslag wordt gegeven, vinden zowel de heer Sannen als ikzelf dit voorstel dermate belangrijk dat het nuttig is om de werkzaamheden van de commissie weer te geven. De heer Stassen zal ingaan op de artikelsgewijze bespreking en de onderdelen Europa, natuurcompensaties en KBR. Landbouw en de juridische betwisting, de totstandkoming en de krachtlijnen van het voorstel zullen door mij worden toegelicht.

Op 27 april 2001 bezochten de commissies voor Financiën en Openbare Werken de stilgelegde bouwput van het Deurganckdok. Er werd ons duidelijk gemaakt dat de schorsing aanleiding zou geven tot aanzienlijke eisen tot schadevergoeding. We kunnen die ramen op 18 miljoen frank per dag, of 6 miljard frank op jaarbasis. Hierbij wordt geen rekening gehouden met de sociaal-economische gevolgen indien het uitstel van deze werken tot gevolg zou hebben dat een aantal reders andere bestedingsbeslissingen zouden nemen.

De stillegging van de werken was het gevolg van drie arresten van de Raad van State. Ten eerste was er de schorsing van het ontwerp van een nieuw gewestplan, omdat ten onrechte de hoogdringendheid van de adviesaanvraag was ingeroepen. Daarbij kwam de schorsing van de bouwvergunning die was gebaseerd op het geschorste ontwerp van gewestplan, en ten slotte was er de schorsing van de beslissing van de Vlaamse minister van Ruimtelijke Ordening van 13 juni 2000 omwille van tekortkomingen aan de inspraakprocedure.

Voorts werd de Vlaamse regering op 18 januari 2001 door de Europese Commissie in gebreke gesteld. Voor de aanleg van het Deurganckdok en de bouw van het Verrebroekdok werd in onvoldoende natuurcompensaties voorzien. Niet alleen de gevolgen van de bouw van het dok werden in aanmerking genomen voor de ingebrekestelling, maar ook die van de industriële activiteit die op de opgespoten gronden wordt gepland.

Enkele parlementsleden die het Deurganckdok in aanleg bezochten, achtten het noodzakelijk een initiatief te nemen om de schade voor de gemeenschap ten gevolge van de stillegging van de werken tot een minimum te beperken. Deze groep heeft de minister van Openbare Werken gevraagd om de administratie te laten bijstaan door uitgelezen ju-

Caluwé

risten om een dergelijk initiatief uit te werken. Na een positief antwoord werd besloten dat een validering bij decreet van de besluiten die nodig zijn voor de aanleg van het Deurganckdok – en alleen die – de beste optie was.

De krachtlijnen van het voorstel van decreet zijn de volgende. Een aantal werken worden van dwingend groot strategisch belang verklaard, namelijk de aanleg van het dok zelf, de aanleg en de uitbaggering van de toegangseul, de storting van de baggerspecie, de gedeeltelijke demping van het Doeldok, de aanleg van de leefbaarheidsbuffer, de aanleg van de ontsluitingsinfrastructuur, en de natuurcompensaties voor dit alles. Als gevolg daarvan kan de Vlaamse regering bij het verlenen van stedenbouwkundige vergunningen afwijken van de geldende bestemmingsplannen. Niettemin hoort de Vlaamse regering de normale procedure voor de aflevering van een bouwvergunning te volgen, en moet ze de Europese bepalingen inzake de natuurcompensaties eerbiedigen.

Omwille van het uitzonderlijk karakter van deze procedure moeten de stedenbouwkundige vergunningen die de Vlaamse regering aldus aflevert, binnen de maand worden bekrachtigd door het Vlaams Parlement door middel van een bekrachtigingsdecreet. Pas dan kunnen de vergunningen worden gebruikt. De Vlaamse regering moet ook de nodige ruimtelijke-uitvoeringsplannen opstellen waarin het resultaat van de vergunningen wordt vastgelegd. Zodra deze uitvoeringsplannen van kracht worden, komt er een einde aan de uitzonderingsmogelijkheden waarin dit decreet voorziet.

Ten slotte bevat het voorstel van decreet een bijzondere bepaling om een groundbank in het leven te roepen ten behoeve van de landbouwers die gronden bewerken die worden getroffen door deze maatregelen.

De heer Stassen zal een overzicht geven van de formele behandeling van dit voorstel van decreet in de commissie. Ik zal nu even ingaan op twee onderwerpen die aan bod kwamen tijdens de discussies.

Ten eerste is er de juridische betwisting. Tijdens de hoorzitting belichtte mevrouw Popelier, professor aan de Universitaire Instelling Antwerpen, een aantal juridische argumenten tegen het voorstel van decreet. Verschillende commissieleden traden haar bij. Mevrouw Popelier stelde dat de opzet van het voorstel op het eerste gezicht tot wantrouwen

stemt. Fundamentele rechtsprincipes die ten grondslag liggen aan de rechtstaat, de scheiding der machten en de behoorlijke rechtsbedeling, staan op het spel. Er stellen zich in het bijzonder drie problemen. Een : het individueel karakter van het decreet brengt het gelijkheidsbeginsel in het gedrang. Dit brengt mee dat de wetgevende macht zich begeeft op het terrein van de uitvoerende macht. Twee : er stelt zich een bevoegdheidsprobleem. Men kan het standpunt innemen dat het voorstel van decreet ertoe strekt de bevoegdheden van de Raad van State te wijzigen. Dat is een federale bevoegdheid. Drie : er is een probleem in het licht van artikel 6 van het Europees Verdrag van de Rechten van de Mens, want men zou kunnen ingrijpen in hangende rechtsgedingen.

Mevrouw Popelier stelde dat deze problemen niet helemaal onoverkomelijk zijn. In dat geval is dan wel op alle punten een erg grondige motivering nodig om de indruk te ontkrachten dat de decreetgever onbehoorlijk bestuur steunt. Volgens haar kunnen veel juridische bezwaren worden vermeden door niet de geschorste vergunningen te bekrachtigen, maar door te voorzien in een eventuele bekrachtiging van toekomstige besluiten en door de noodzaak van wetgevend ingrijpen uitgebreid te motiveren en de garanties van de gewone procedure zo veel mogelijk te behouden. Op de vraag of de bestaande motivering voor dit voorstel van decreet volstaat om aan alle juridische bezwaren tegemoet te komen, wilde mevrouw Popelier geen uitsluitsel geven.

Namens de indieners stelde mevrouw Demeester dat ze zich ervan bewust is dat niet met zekerheid kan worden voorspeld of het Arbitragehof en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens dit voorstel van decreet zullen aanvaarden. Beide hoven laten echter wel een belangrijke opening : buitengewone omstandigheden en dringende rechtvaardigheidsgronden van algemeen belang kunnen het optreden van de wetgever rechtvaardigen. Dat deze buitengewone omstandigheden en dringende rechtvaardigheidsgronden aanwezig zijn, blijkt uit de Toelichting en de parlementaire bespreking. Aan de andere kant opteeden de indieners voor een formule waarbij een afwijking van de normale rechtsregels tot het minimum wordt beperkt. Het gaat enkel om de vergunningen die nodig zijn voor de aanleg van het dok en wat er direct verband mee houdt. Het gaat ook enkel om de stedenbouwkundige vergunningen en niet om de milieuvergunningen. De uitwerking is beperkt in de tijd.

Caluwé

De bekrachtiging van de vergunningen door het parlement is vanuit politiek oogpunt nodig omdat de regering werkt buiten een bestemmingskader, terwijl het voorwerp van de besluitvorming op tal van economische, ecologische, agrarische, ruimtelijke en veiligheidsbelangen betrekking heeft. Een politieke afweging in het parlement is dus noodzakelijk. Men onttrekt zich niet aan de rechterlijke macht, omdat de juridische bescherming door de Raad van State wordt vervangen door een bescherming door het Arbitragehof. Tot daar luidt het antwoord van de indieners.

Naast de juridische betwisting wil ik het ook hebben over de landbouwaspecten. Dat onderwerp is tijdens de commissiebesprekingen uitgebreid aan bod gekomen. Het heeft betrekking op de gevolgen voor landbouwers die gronden bewerken die liggen in het gebied waarop het voorstel van decreet betrekking heeft. Tijdens de hoorzitting hebben vertegenwoordigers van de Boerenbond en het Algemeen Boerensyndicaat gewezen op een belangrijk aantal knelpunten en bekommernissen: de omvang van de natuurcompensaties; de afwezigheid in de wetgeving van bepalingen over planschade; de te geringe vergoeding bij onteigening; de zoveelste opoffering die van de landbouwers wordt gevraagd terwijl nog altijd grote stukken opgespoten grond niet worden gebruikt en de scepsis over de toepasbaarheid van de in artikel 9 voorziene grondbank.

Verschillende leden van onze commissie verwoordden nadien dezelfde kritiek. Ten gevolge hiervan werd tijdens de commissiebesprekingen een nieuw artikel 10 in het voorstel van decreet opgenomen. Dit artikel bepaalt dat bij bestemmingswijziging van de gronden ten gevolge van dit decreet het waardeverlies zal worden vergoed. Het gaat om een vorm van planschade. Het exploitatieverlies dat landbouwers ten gevolge van dit decreet zouden leiden, wordt eveneens vergoed. Dit is in een notendop het eerste gedeelte van het mondeling verslag van de commissiewerkzaamheden. De heer Stassen zal het tweede gedeelte op zich nemen.

Ten gevolge van de besprekingen en de behandeling ervan in de commissie is het noodzakelijk tijdens de plenaire vergadering een aantal technische amendementen goed te keuren om de teksten met elkaar in overeenstemming te brengen. In het vierde amendement moeten wij een kaart goedkeuren omdat de bewoording ervan is gewijzigd, namelijk de kaart met betrekking tot KBR. Men spreekt er nu in plaats van het gecontroleerd overstromings-

gebied over een gecontroleerd overstromingsgebied. Op deze kaart staan de slikken en de schorren nog steeds vermeld, maar het is duidelijk dat in de tekst van het validatiedecreet het amendement met betrekking tot slikken en schorren is goedgekeurd. De verwijzing op de kaart heeft bijgevolg geen juridische waarde, maar enkel een informatieve. Alleen het weidevogelgebied bezit zulke juridische waarde.

De CD&V-fractie zal dit voorstel goedkeuren, maar niet met enthousiasme. Het ware beter niet nodig geweest dat dit voorstel van decreet zou moeten ingediend worden, of goedgekeurd worden. De techniek die hier wordt gebruikt, wijkt immers af van onze normale rechtsregels en dit moet een eenmalige uitzondering blijven. Men kan echter niet naast de feiten kijken. Op een vijftigtal kilometer hiervandaan ligt immers een bouwput van een twintigtal meter diep en enkele honderden meter lang die de gemeenschap iedere dag 18 miljoen frank of 6 miljard frank per jaar kost.

Als oppositiefractie hadden we hier gemakkelijk een grote zaak van kunnen maken en de regering in verlegenheid brengen. Het gaat om de schorsing van bouwvergunningen die door deze regering zijn toegekend. We hebben ons doelbewust niet op dit pad begeven, omdat we een eerlijke afweging hebben gemaakt.

Eisen van deze regering dat zij geen uitzonderingsregeling opstart, maar de normale rechtsregels zoals die nu gelden volgt, betekent dat eerst opnieuw een ruimtelijk uitvoeringsplan moet worden opgesteld. Vervolgens zou de regering op basis van dit definitief goedgekeurde ruimtelijk uitvoeringsplan een nieuwe reeks bouwvergunningen moeten toekennen. Op die manier zouden we zeker een à anderhalf jaar tijd verliezen. Met andere woorden, gedurende één tot anderhalf jaar zou men 18 miljoen frank schadevergoeding per dag moeten betalen. Dat is een bedrag van minimaal 6 miljard frank per jaar.

Dit alleen al is het gevolg voor de gemeenschap inzake de schadevergoeding, de sociaal-economische gevolgen zijn nog zwaarder. Men heeft het steeds over het belang van de Antwerpse haven, maar eigenlijk gaat het over het belang van onze globale industrie en het sociaal-economische weefsel van Vlaanderen. De voorbije twintig jaar is de Vlaamse economie zich steeds meer gaan richten op de export. In die periode zijn we erin geslaagd uit de crisis te komen door er in de eerste plaats exportgeleid op vooruit te gaan. Onze economie heeft vandaag de enorme troef dat de grote scheepvaartlij-

Caluwé

nen vlakbij onze deur liggen. Om het even welke plaats ter wereld ligt vlakbij voor onze industrie en onze KMO's. De kosten inzake zeevervoer zijn de voorbije jaren immers verwaarloosbaar geworden. Het kost net zo veel om een container vanuit Antwerpen per schip te vervoeren naar Singapore als om diezelfde container per vrachtwagen naar Luxemburg te brengen. De afstand tussen Antwerpen en Berlijn kost het dubbele van de afstand tussen Antwerpen en Japan, en de afstand tussen Antwerpen en Parijs het dubbele van de afstand tussen Antwerpen en New York. Dit moet men goed beseffen.

Vandaag zijn de containerkades in Antwerpen vol. Vandaag rekenen de reders en de verladers erop dat ze binnen een redelijke termijn een beroep zullen kunnen doen op het Deurganckdok om de nieuwe trafieken aan te wenden. Wordt dit niet snel gerealiseerd, dan zullen ze beslissingen nemen waardoor scheepvaartlijnen zullen worden verlegd. Dit zal desastreuze gevolgen hebben, niet zozeer voor de haven van Antwerpen, maar voor onze industrieën en onze KMO's in Lokeren, Londerzeel, Hasselt en elders. Zij zullen kampen met veel grotere transportkosten, waardoor hun concurrentiepositie in het gedrang zal komen. Daarom zou het onverantwoord zijn, mochten we niet al het mogelijke doen om het Deurganckdok zo snel mogelijk te realiseren.

Als oppositiepartij hebben we dit alles eerlijk afgewogen en besloten dat het hier past om verantwoordelijkheidszin op te brengen en onze steun hieraan te verlenen. We willen dat ook niet in alle bescheidenheid doen. Het is niet zo dat we dit doen door gewoon de andere kant op kijken en te besluiten geen harde oppositie te voeren. Neen, we komen duidelijk uit voor wat we doen en nemen hier ook duidelijk aan deel, ook al is dit niet het meest populaire. Voor ons zou het beter zijn om mee te heulen met critici van dit voorstel.

We hebben dit echter bewust niet willen doen, in tegenstelling tot die andere oppositiefractie. Sommige leden ervan, zoals de fractievoorzitter en de heer Penris, weten van alle leden van dit parlement wellicht nog het beste welke gevolgen het niet tijdig realiseren van het Deurganckdok heeft voor onze Vlaamse industrie en voor de haven van Antwerpen. In de haven moet men vandaag al voorzieningen treffen, waarbij de middelen die normaal naar het pensioenfonds zouden gaan, moeten worden gebruikt voor eventuele schadevergoedingen. Ik vind het bijzonder betreurenswaardig dat het

Vlaams Blok in de commissie op een populistische manier kritiek uitte op dit voorstel. Het Vlaams Blok heeft zo de kans gemist om voor één keer wat verantwoordelijkheidszin op te brengen.

– *De heer Johan De Roo, eerste ondervoorzitter, treedt opnieuw als voorzitter op.*

De voorzitter : De heer Wymeersch heeft het woord.

De heer Frans Wymeersch : Mijnheer Caluwé, het is ontroerend te zien hoe u vanop de tribune een poging doet om een tweespalt te veroorzaken binnen onze fractie. U zult daar niet in slagen. Vandaag zullen we vanop de tribune opnieuw uit één mond spreken. Voor het Vlaams Blok zal er slechts één spreker op de tribune het woord voeren. Uw fractie zal daar zelfs niet eens in slagen.

Bovendien zijn wij niet mee verantwoordelijk voor de gemaakte fouten. Uw partij zat jarenlang in de regering en heeft verschillende ministers geleverd : van financiën, van ruimtelijke ordening en van openbare werken. U hebt boter op het hoofd. U kon dan ook natuurlijk niet anders dan mee dit nooddecreet indienen, net omdat u mee verantwoordelijk bent voor de fouten die in het verleden zijn gemaakt.

De heer Penris zal straks nog het woord voeren vanop de tribune. Ik kan nu al het volgende zeggen : toen onze fractie een onderzoekscommissie vroeg om de fouten op te sporen, heeft uw fractie ons niet gesteund. Toen stonden we alleen. In het debat zal uitdrukkelijk aan bod komen dat uitgerekend het verfoeilijke Vlaams Blok vandaag de enige verdediger zal blijken te zijn van de democratische spelregels en van de rechtsgang die wij als Vlaams Parlement hoog in het vaandel moeten voeren. Dat treft u en dat treft heel het Vlaams Parlement. Daar zit u heel ongemakkelijk mee.

De heer Penris zal vandaag hetzelfde discours houden dat ik in de commissie heb gehouden. U zult bij ons geen tweespalt teweegbrengen. (*Applaus bij het VB*)

De heer Ludwig Caluwé : Iedereen draagt uit het verleden een zekere verantwoordelijkheid mee. In deze zaak draagt zelfs u via het bestuur van de Antwerpse haven ook een deel van de verantwoordelijkheid. De oorspronkelijke bouwvergunning werd immers aangevraagd door dat bestuur van de Antwerpse haven en is unaniem goedgekeurd. Hebben uw leden daar de nodige opmerkingen gemaakt ?

De voorzitter : De heer Penris heeft het woord.

De heer Jan Penris : Mijnheer Caluwé, als bestuurder van het Antwerps Havenbedrijf ben ik verplicht een zekere discretieplicht na te leven. Als u echter de persberichten van destijds nog eens zou lezen, zou u zien dat er bij de stemming over de bouwaanvraag vier onthoudingen waren. Ik hoef waarschijnlijk niet te zeggen uit welke hoek die onthoudingen kwamen.

De heer Ludwig Caluwé : Mijnheer Penris, hebt u daar de opmerking gemaakt of er wel in voldoende compensaties was voorzien op Europees vlak, wat vandaag net het probleem is ?

De heer Jan Penris : Ik mag niet uit de biecht klappen.

De heer Ludwig Caluwé : Het feit dat u dat niet bevestigt, betekent voor mij dat dit niet het geval is geweest. Ook u bent dus mee verantwoordelijk voor de huidige problemen.

Toen we het hier hadden over de verdieping van de Westerschelde en u de maximumoptie verdedigde om over te gaan tot een verdieping tot 14 meter of meer, dacht u er blijkbaar niet aan dat dit nog veel grotere natuurcompensaties tot gevolg zou hebben. U verdedigde dat zonder aan te geven op welke manier u dat probleem zou oplossen.

Aan de andere kant hoor ik de heer Wymeersch zeggen dat men er beter aan zou doen om dit dok dicht te gooien. Dat heeft hij tijdens de commissiebesprekingen gezegd. Elke mogelijke ingreep wordt als een teveel beschouwd.

De voorzitter : De heer Wymeersch heeft het woord.

De heer Frans Wymeersch : Mijnheer Caluwé, u moet goed opletten tijdens de besprekingen in de commissie. Ik heb inderdaad gesproken over het volledig dichtgooien van het dok. Dat ging echter niet over het Deurganckdok, maar wel over het Doeldok !

De heer Ludwig Caluwé : Neen, ik weet wat ik heb gehoord.

De heer Frans Wymeersch : Ik had het wel degelijk over het Doeldok. Zelfs de ingenieurs en de technici die op de vergadering aanwezig waren, hebben het daarover gehad. Op die manier zouden er aan de rand van het Deurganckdok heel wat minder opspuitingen nodig zijn.

Dat is er gezegd in de commissie. Maar u pleegde op dat moment overleg met uw collega's van de CD&V. U werd herhaaldelijk tot de orde geroepen door uw fractievoorzitter Van Rompuy, maar de interne discussie was zo heftig, dat u niet meer kon opletten. Dat is uw probleem. *(Applaus bij het VB)*

De heer Ludwig Caluwé : We pleegden onder elkaar overleg om alle belangen met elkaar af te wegen en tot een evenwichtige oplossing te komen.

De voorzitter : De heer Stassen heeft het woord.

De heer Jos Stassen : Mijnheer Wymeersch, als verslaggever kan ik u meedelen dat op bladzijde 15 van stuk 72 nummer 5 bovenaan rechts te lezen staat : 'Volgens de heer Wymeersch moeten de overheid en het parlement zich durven afvragen of het wel nodig is het Deurganckdok te ontwikkelen zoals gepland.' *(Opmerkingen van het VB)*

De heer Frans Wymeersch : Mijnheer Stassen, wat wil u daarmee aantonen ? U kunt zich natuurlijk blijven belachelijk maken in Kruibeke en omstreken. U bent daar inmiddels de populairste politicus.

De voorzitter : De heer Caluwé heeft het woord.

De heer Ludwig Caluwé : We hebben op verantwoorde wijze de verschillende belangen die hier in het geding zijn, tegen elkaar afgewogen, ook via intern overleg in onze fractie, om te komen tot een evenwichtige oplossing. Sommige zaken zijn op de keper beschouwd moeilijk te slikken, al zijn ze het gevolg van andere dingen die we op zich wel degelijk wensen en nastreven. Dat zijn bijvoorbeeld natuurbehoud, en het in stand houden van de ruimte en de vogelsoorten die we nog hebben.

We worden echter ook geconfronteerd met de feiten. In de jaren zestig werd een havenuitbreiding gepland. Vruchtbare landbouwgrond werd onteigend en opgespoten, met de bedoeling er in de toekomst industrie en haveninstallaties te vestigen. Daarna kwam de economische crisis, zodat de oorspronkelijke plannen niet onmiddellijk werden uitgevoerd, en het terrein gedurende jaren braak bleef liggen.

Dankzij de rust die daar heerste zijn er talloze vogelsoorten komen broeden. Ze hebben zich er verder ontwikkeld en hebben het terrein ingenomen. Eigenlijk was dat een zonevreemde ontwikkeling, want het gebied was paars ingekleurd. De vogels kwamen er bij wijze van spreken zonder vergunning. Zo heeft het gebied zich ontwikkeld tot een

Caluwé

natuurlijke habitat, die ingevolge regels die we samen hebben goedgekeurd, en die ook op Europees niveau zijn vastgelegd, bescherming verdient.

Wat ons echter opstandig maakt, is dat opnieuw dezelfde sector wordt aangesproken voor natuurcompensaties wanneer het terrein wordt aangesproken voor de bestemming die het al meer dan twintig jaar heeft, namelijk industrie en haveninstallaties. Opnieuw wordt aan de landbouwers gevraagd gronden ter beschikking te stellen, zodat ze voor de landbouw verloren gaan. Onze fractie heeft dit uitgebreid besproken, en is van oordeel dat de compensaties hiervoor integraal moeten zijn. Degenen die het slachtoffer zijn van natuurcompensaties, moeten zelf ook volledig compensaties krijgen. In plaats van talloze schadevergoedingen te geven aan reders, verladers en aannemers, is het beter wat meer schadevergoeding te geven aan de landbouwers. Het verheugt me dat de meerderheid daartoe een belangrijk amendement op artikel 10 heeft aanvaard. In eerdere discussies over ruimtelijke ordening werd nooit aanvaard dat er planschadevergoeding zou worden uitbetaald bij de wijziging van de bestemming van gronden in agrarisch gebied.

Dit voorstel van decreet erkent voor het eerst dat het waardeverlies dat voortvloeit uit het wijzigen van de bestemming van landbouwgronden in gronden met een minder waardevolle bestemming integraal dient te worden vergoed. Bovendien moet ook het exploitatieverlies worden vergoed dat de boeren ten gevolge hiervan lijden. Volgens het voorstel van decreet geldt deze bepaling enkel voor de gronden die onder het voorstel van decreet vallen. In het licht van toekomstige discussies beschouwen wij dit evenwel als een belangrijk precedent. Als de voorliggende regeling stelt dat de boeren een integrale planschadevergoeding moeten ontvangen voor de landbouwgronden die in het kader van de natuurcompensaties voor de bouw van het Deurganckdok een natuurbestemming krijgen, dan moet die regeling in de toekomst overal in Vlaanderen worden toegepast. Deze regeling mag niet enkel tot dit voorstel van decreet en de bouw van het Deurganckdok worden beperkt. Na de amendering in de commissie zorgt dit voorstel van decreet voor een redelijke vergoeding voor de benadeelde landbouwers. We moeten evenwel nog steeds vaststellen dat een aantal goede, vruchtbare landbouwgronden ten gevolge van deze regeling niet langer in landbouwexploitatie zullen kunnen blijven.

Na de afronding van dit proces zal het dan ook weer iets moeilijker worden om de in het RSV opgenomen hoeveelheid landbouwgronden, namelijk 750.000 hectare, effectief te bereiken. Om die reden wensen enkele leden van onze fractie zich bij de stemming over dit voorstel van decreet uitdrukkelijk te onthouden. De heer De Meyer zal dit straks nog nader toelichten. (*Applaus bij de meerderheid en bij CD&V*)

De voorzitter : De heer Stassen, verslaggever, heeft het woord.

De heer Jos Stassen, verslaggever (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, zoals afgesproken, zal mijn thematisch verslag een aantal specifieke punten behandelen, namelijk de sociaal-economische en financiële belangen, de implicaties van de Europese natuurbeschermingsrichtlijnen, de discussie over de natuurcompensaties, de inhoud van het nieuwe MER, het vragen van een advies aan de Raad van State en de stemverklaringen.

Tijdens de hoorzitting hebben de heren Delwaide, Bruyninckx en Restiau het sociaal-economische en financiële belang van het Deurganckdok duidelijk aangetoond. Aangezien ik niet de tijd heb om hier dieper op in te gaan, wil ik het lezen van het verslag van deze hoorzitting hier krachtig aanbevelen.

Ik wil hier tevens de noodzaak van het nieuwe MER over de bouw van het Deurganckdok benadrukken. Tijdens de hoorzitting is de heer Deijsselsberg hier dieper op ingegaan. Hij heeft erop gewezen dat tegen de vorige procedure heel wat bezwaren waren geuit. Het vorige MER heeft de keuze van de locatie onvoldoende onderbouwd en heeft te weinig aandacht besteed aan de toepassing van de vogelhabitatrichtlijnen, aan de cumulatieve aspecten van de grote havenprojecten, aan de grensoverschrijdende aspecten van dit project en aan de leefbaarheidsaspecten van Doel. Vertrekkend vanuit de geopperde bezwaren, is een nieuw MER opgesteld. Hierbij zijn verschillende disciplines gehanteerd en is voldoende aandacht besteed aan het bodemgrondwater, aan het oppervlaktewater, aan het geluid, aan de trillingen, aan de fauna, aan de flora, aan het landschap, aan het verkeer, aan de mobiliteit, aan het licht, aan de lucht, aan de veiligheid en aan de menselijke en sociale organisatorische aspecten.

Vervolgens wil ik het hebben over de Europese natuurbeschermingswetgeving. Tijdens de hoorzitting gaf professor Van Hoorick toelichting bij de betreffende richtlijnen. Hij had het over de mogelijkheden voor de Europese lidstaten om af te wijken

Stassen

van enerzijds de Europese vogelrichtlijn – waarvoor oorspronkelijk geen afwijking mogelijk was – en anderzijds de habitatrichtlijn. Wat deze laatste betreft, verwijs ik naar artikel 6 dat een afwijking om economische redenen toestaat. Hierdoor krijgt een lidstaat de mogelijkheid om werken uit te voeren in beschermde zones, op voorwaarde dat er geen alternatieven zijn, er een passende beoordeling plaatsvindt en de bevolking inspraak wordt geboden. Bovendien moet de aanwezigheid van redenen van algemeen belang worden aangetoond en moet worden voorzien in compenserende maatregelen. Naar zijn aanvoelen kwam het voorstel van decreet aan deze voorwaarden tegemoet. Hij besloot met de hoop dat de betreffende Europese richtlijnen zo snel mogelijk in de Vlaamse regelgeving zouden worden geïmplementeerd.

Tijdens de toelichting op en de algemene bespreking van dit decreet gingen een aantal sprekers in op de Europese natuurbeschermingswetgeving. Mevrouw Demeester stelde dat de indieners door het inschrijven van artikel 7 in het decreet de implementatie van deze richtlijnen feitelijk realiseerde. De heer Malcorps ging nog verder door een decretaal initiatief aan te kondigen om deze richtlijnen om te zetten in het decreet Natuurbehoud. Mevrouw Merckx had het over het probleem van de conformiteit met de Europese regelgeving. Door de vertaling ad hoc van deze richtlijnen in dit decreet ontstaan er volgens haar problemen. Zij vroeg zich af of de voorgestelde compensatieregeling wel zou volstaan voor de Europese Commissie, of de gevraagde gelijktijdigheid van natuurcompensaties en de bouw van het Deurganckdok wel voldoende werd gegarandeerd en of het Vlaams Gewest op deze manier een dreigende ingebrekestelling en veroordeling kon vermijden. Mevrouw Merckx meende dat de Europese Commissie geen uitzondering op de natuurbeschermingsrichtlijnen zou toestaan zolang deze richtlijnen niet in een decreet zijn omgezet. Zij concludeerde dan ook dat er in de huidige omstandigheden geen sprake van kon zijn om de werken aan het Deurganckdok voort te zetten. Op de vraag van mevrouw Merckx om over het antwoord van de Vlaamse regering op de Europese ingebrekestelling te beschikken, kwam een gemotiveerde weigering van de Vlaamse regering.

Dan kom ik nu tot de compensaties. Zoals hierboven werd gesteld, vereisen de Europese natuurbeschermingsrichtlijnen dat de aantasting en de inname van beschermingsgronden zowel kwalitatief als kwantitatief gecompenseerd worden. Over deze compensaties bestaan en bestonden veel menings-

verschillen, zowel tijdens de hoorzittingen als tijdens de algemene bespreking.

Zowel de vertegenwoordigers van de gemeente Beveren en Kruibeke als de representatieve landbouworganisaties en de actiegroep Doel 2020 stellen dat zij zwaar getroffen worden door de noodzaak tot compensatie. Burgemeester Denert van Kruibeke bestrijdt de aanwijzing van de Kruibeekse polder als compensatie voor de grote projecten van de Antwerpse haven. Hij heeft het dienaangaande over 'het verlies voor de landbouw en de ontwrichting van sociale en culturele organisaties in zijn gemeente'. De heer Vlegels, eerste schepen van de gemeente Beveren, had het over de blijvende onzekerheid voor Doel en de polders en over de onomkeerbare ingrepen in het noordelijke deel van de polder. Concreet verwees hij naar de getijdenkreek boven de kerncentrale en naar de ecologische buffer nabij Kieldrecht. Namens de gemeente Beveren stelde hij, naast specifieke landbouwweisen, twee concrete bijkomende eisen, namelijk de bijkomende opspuiting beperken tot bergingszone C60 en de afstand van de leefbaarheidsbuffer ten aanzien van Doel vergroten.

Namens de actiegroep Doel 2020 maakte de heer Creve een analyse van twintig jaar havenuitbouw op het Linkerscheldeoevergebied. Hij stelde dat er pas een oplossing kan komen voor het Deurganckdok en andere problemen op de Linkerover als rekening wordt gehouden met de mensen uit Doel en de polder. Concreet betekent dit voor hem dat de huidige feitelijke grens van de haven ook de definitieve grens wordt.

De heer Joly, adviseur bij de Boerenbond, en de heer Adriaens, voorzitter van het Algemeen Boerensyndicaat, stelden dat de natuurcompensaties sterk overdreven zijn en dat de landbouwsector niet gehoord werd in de voorbereidingen op dit decreet. Ook verwezen zij naar het feit dat de boer tweemaal verliest : eenmaal aan de havenontwikkeling en eenmaal aan de aanleg van natuurcompensaties.

De natuur- en milieubeweging had een totaal andere visie op de compensatieregeling in het kader van dit decreet. De heer Martens van de Bond Beter Leefmilieu stelde dat hier geen sprake is van evenwicht tussen de individuele belangen van de burger en het algemeen belang. Voor hem gaat het hier om het behoud van de biodiversiteit en de bedreigde vogelsoorten. Dit is voor hem een algemeen en hoog goed.

Stassen

Hij vraagt de volledige toepassing van de habitatrichtlijn : het onderzoek van alternatieven voor het containerdok, de optie voor het inbreidingsmodel en het afdoend en voorafgaand of gelijktijdig compenseren van natuurschade ontstaan door de aanleg van het Deurganckdok.

De heer Symens ging namens Natuurpunt Vlaanderen dieper in op deze compensatieproblematiek. Hij vroeg garanties voor de volledige uitvoering van het compensatieplan, zoals die zijn opgesomd in het nieuwe MER en werden afgesproken met het Gemeentelijk Havenbedrijf Antwerpen. Hij vroeg ook aandacht voor de historische compensaties, namelijk de natuurcompensaties die in het kader van andere grote infrastructuurwerken toegezegd, maar nooit gerealiseerd werden.

De discussie over natuurcompensaties zal zeer belangrijk zijn tijdens de algemene bespreking van dit voorstel van decreet. De heren Malcorps en Voorhamme stelden dat het parlement door dit initiatief klaarheid schept in de problematiek van de natuurcompensaties, niet alleen door de bouw van het Deurganckdok, maar ook door vroegere projecten zoals de Scheldeverdieping, de realisatie van het Sigmoplan en de bouw van het Verrebroekdok.

Volgens de heer Stassen zal de goede toepassing van de Europese natuurwetgeving, gezien het beperkte areaal van gronden, altijd ten koste gaan van de landbouw. Door het dempen van de helft van het Doeldok worden echter heel wat landbouwgronden van opspuiting gevrijwaard. Bij de artikelsgewijze bespreking stelde de heer De Meyer dat de opgesomde compensatiegebieden niet in verhouding staan tot de oppervlakte natuur die verloren gaat door de aanleg van het Deurganckdok. Daarom stelt hij voor dat de geplande compensaties ook nog kunnen dienen voor toekomstige uitbreidingsprojecten.

De problemen van het gecontroleerd overstromingsgebied Kruikebeke-Bazel-Rupelmonde vormen een apart hoofdstuk in de natuurcompensaties. Dit GOG vormt het sluitstuk van het Sigmoplan en is dus noodzakelijk om het Zeescheldegebied te beschermen tegen overstromingen door getijdewater, en is als belangrijkste compensatiegebied onlosmakelijk verbonden met het dossier Deurganckdok.

De heer Deijsselsberg, opsteller van het MER, stelt dat alleen het weidevogelgebied in de Bazelse en Rupelmondse polder als compensatie voor de aanleg van het Deurganckdok is opgenomen. Het slik-

ken- en schorregebied in de lage Bazelse en Kruikebeekse polder is een compensatie voor het verlies aan slikken en schorren bij de bouw van de Sigmadijken en de verdieping van de Schelde. Daarom wordt via een amendement het schrappen van het slikken- en schorregebied in overeenstemming gebracht met het MER.

De heer Denert, burgemeester van Kruikebeke, stelt dat er in zijn gemeente geen draagvlak is voor de realisatie van het GOG. Hier ontstaat volgens hem een kunstmatig landschap ten koste van het huidige waardevolle gebied en vergroot de kans dat zijn gemeente door overvloedig regenwater overstroomt. Volgens hem biedt alleen de bouw van de stormstuw een echte oplossing. Ter vervanging van het Sigmoplan lanceert hij het Alfa-Deltaplan, namelijk hogere overstromingsdijken waar het kan en lagere ringdijken langs het bewoonde gedeelte.

Tijdens de algemene bespreking kaartte de heer De Meyer de problemen van de gedwongen onteigening van het binnengebied van het GOG aan. Hij stelde ook dat de landbouw tot viermaal toe de dupe is in dit dossier. Hij houdt een sterk pleidooi voor het schrappen van de slikken en de schorren in het GOG. Volgens hem is dit niet nodig voor de beveiliging tegen overstromingen, noch voor de compensaties voor het Deurganckdok.

De heer Stassen stelt dat het genoemde slikken- en schorregebied wel degelijk als compensatie is aangemeld bij de Europese Commissie, maar dan voor een ander havenproject.

Tijdens haar uiteenzetting vroeg mevrouw Merckx zich af of dit voorstel van decreet moest worden voorgelegd aan de Raad van State. De heer Penris vroeg de stemming over dit voorstel. De Raad van State spreekt zich bij een adviesvraag op drie dagen enkel uit over de bevoegdheidsvraag en niet ten gronde.

De voorzitter : De heer De Meyer heeft het woord.

De heer Jos De Meyer : Mijnheer de voorzitter, ik heb er in de commissie op gewezen dat er op dit ogenblik geen voldoende juridische basis is om het binnengebied van de polder Kruikebeke-Bazel-Rupelmonde te onteigenen. Minister Stevaert heeft gezegd dat ik me vergiste, dat de brieven met het ministerieel besluit van 6 november, die waren verstuurd op 13 november, uitsluitend sloegen op de buitendijken. Dit werd ook bevestigd door de heer Stassen. Minister Stevaert vertelde me dat hij die overtuiging was toegedaan nadat hij de adjunct-kabinetschef van minister Van Mechelen had geraad-

De Meyer

pleegd. Uiteraard heb ik dat de dagen nadien onderzocht. Ik heb de plannen die werden verstuurd, bij me. Daaruit blijkt zeer duidelijk dat ook het binnengebied zou worden onteigend en dat daarvoor de nodige brieven reeds zijn verstuurd.

Mijnheer de voorzitter, ik constateer alleen dat de onzorgvuldigheden die dit dossier al maanden kenmerken, blijven bestaan en aangroeien. Ik heb de kabinetschef van minister Stevaert ervan verwitigd dat ik dit probleem opnieuw zou aankaarten tijdens deze plenaire vergadering. U begrijpt dat ik vandaag heel graag een correct antwoord zou krijgen van de minister. Ik betreur dan ook ten zeerste dat geen enkele bevoegde minister aanwezig is. Ik kondig daarom aan dat ik in mijn betoog meerdere vragen zal stellen, gericht aan diverse ministers.

De heer Jos Stassen : Mijnheer de voorzitter, dames en heren, in de commissie werd discussie gevoerd over de vraag tot advies aan de Raad van State. Bij een dergelijke vraag met een antwoord na drie dagen oordeelt de Raad van State enkel over de bevoegdheid. Daarom heeft de commissie de vraag tot advies verworpen.

Tijdens de stemverklaringen verklaarde de heer De Meyer dat hij zich zou onthouden bij de stemming, na de afweging van de pro's en contra's en met name omwille van de consequenties voor de landbouw en van de wettelijke bezwaren. De heren Wymeersch en Penris verklaarden dat de gehele Vlaams-Blokfractie tegen het voorstel van decreet zal stemmen, omdat niet tegemoet wordt gekomen aan bezwaren van belangrijke actoren, omdat het decreet intervenueert in hangende procedures, omdat de inspraakmogelijkheden worden beperkt, omdat niet gekozen wordt voor een algemene regeling en omdat het voorstel van decreet geen kans maakt bij het Arbitragehof. De heren Voorhamme, Loones, Caluwé, van den Abeelen, mevrouw De-meester en ikzelf drukten elk op hun manier hun appreciatie en tevredenheid uit en verklaarden 'ja' te zullen stemmen. Het voorstel van decreet werd goedgekeurd met 23 stemmen voor bij één onthouding.

Mijnheer de voorzitter, ik beëindig hier mijn verslag en ga over op een uiteenzetting in eigen naam. Ik betreur samen met de heer De Meyer dat geen enkel lid van de regering aanwezig is. Op deze manier verstek laten gaan, vormt een probleem.

De voorzitter : Mijnheer Stassen, ik laat een lid van de regering oproepen.

De heer Jos Stassen : Mijnheer de voorzitter, dames en heren, tot op heden vraag ik me af of het Vlaams Parlement trots kan zijn op het afgeleverde werkstuk. Hoe het ook wordt gedraaid of gekeerd, met het nooddecreet of validatiedecreet wordt een ingewikkeld, technisch moeilijk en politiek heel beladen dossier – in elk geval tijdelijk – opgelost. De heer Caluwé heeft de ingewikkeldheid ervan daar-net nogmaals aangetoond door te verwijzen naar de procedure met opeenvolgende gewestplannen, bouwvergunningen en dito schorsingen.

Het parlement heeft met dit voorstel van decreet zijn verantwoordelijkheid opgenomen, en dat is ontegensprekelijk een goede zaak. Daartegenover staat dat het decreet een noodgreep toepast op de wetgeving waardoor het onmogelijk wordt de nieuwe vergunningen voor het Deurganckdok aan te vechten bij de Raad van State. Deze uitzonderingsprocedure blijft een donkere schaduw werpen op het werkstuk dat vandaag wordt afgeleverd. Toch is het duidelijk dat geen enkel lid van het Vlaams Parlement afstand kan nemen van dit dossier. Elke politieke fractie draagt in meer of mindere mate politieke verantwoordelijkheid. Ik heb het trouwens niet over de persoonlijke verantwoordelijkheid of de schuldvraag. Misschien moeten die ooit eens worden onderzocht in een doctoraatsthesis over het besluitvormingsproces van dit voorstel, maar op dit ogenblik mogen we daarmee geen tijd verliezen en moet het dossier worden geblokkeerd.

Ik toon mijn stelling aan dat elke partij politieke verantwoordelijkheid draagt in dit dossier. De huidige meerderheid – ook al bestaat die uit drie partijen die het dossier hebben geërfd van de vorige Vlaamse regering – moet een oplossing vinden voor het budgettaire probleem. Daarnet werd aangetoond dat er extra uitgaven en minder inkomsten zijn ten belope van meerdere miljarden frank. Zeker in moeilijke begrotingstijden kan niet worden verantwoord dat aan aannemers en reders geld moet worden betaald om niets te doen.

De vorige Vlaamse meerderheid draagt ook politieke verantwoordelijkheid. Ze heeft dit dossier opgestart en tot juni 1999 een aantal beslissingen genomen. De CD&V heeft dus ook een aandeel in dit dossier en ik heb begrepen dat die partij haar verantwoordelijkheid neemt.

Het Gemeentelijke Havenbedrijf Antwerpen is de bouwheer van het Deurganckdok. De raad van bestuur van dit havenbedrijf heeft een aantal belangrijke beleidsbeslissingen genomen, zowel tijdens de vorige als huidige regeerperiode. Ze is dus mee verantwoordelijk voor zowel de bouwvergunning

Stassen

als voor het budget dat Antwerpen vrijmaakt voor de bouw van het dok. Dat houdt in dat iedereen die deel uitmaakt van de raad van bestuur verantwoordelijkheid draagt, dus ook de twee parlementsleden van het Vlaams Blok die erin zetelen. Het Vlaams Blok heeft dus mee belangrijke beslissingen genomen. Deze partij kan dus nu niet aan de kant gaan staan en de handen in onschuld wassen.

De voorzitter : De heer Penris heeft het woord.

De heer Jan Penris : Mijnheer de voorzitter, ik herhaal nogmaals wat ik daarnet al zei : zowel de heer Dewinter als ikzelf zijn lid van de raad van bestuur van het Antwerps Gemeentelijk Havenbedrijf. Om redenen van discretie kan ik niet uitweiden over het stemgedrag aldaar. Ik wil enkel dit zeggen : toen over de bouwvergunning werd gestemd, waren er in de raad van bestuur vier onthoudingen. Maak de rekensom, mijnheer Stassen, en u weet wat daar is gebeurd.

De heer Jos Stassen : Ik blijf bij mijn stelling dat uw partij een politieke verantwoordelijkheid draagt. (*Opmerkingen van de heer Filip Dewinter*) (*Opmerkingen van de heer Eric Van Rompuy*)

De heer Frans Wymeersch : U hebt natuurlijk spijt dat u dit spelletje niet kunt meespelen omdat uw partij verdeeld is. (*Opmerkingen van de heer Eric Van Rompuy*)

Uw grote intrede in de commissie vorige week sprak boekdelen. (*Opmerkingen van de heer Eric Van Rompuy*)

U moet nu naar oplossingen helpen zoeken voor iets wat uzelf om zeep hebt geholpen.

De voorzitter : Het is niet de bedoeling om een discussie onder elkaar te voeren.

De heer Stassen heeft het woord.

De heer Jos Stassen : We hebben blijkbaar op zere tenen getrapt, want anders zou u zo kwaad niet worden.

De heer Filip Dewinter : U moet de waarheid vertellen.

De heer Jos Stassen : Daar kunt u iets van leren ! Ik kan citaten aanhalen van uw fractieleider in Beveren. Hij heeft gezegd dat de put van het Deur-

ganckdok moet worden dichtgegooid. We hebben het vandaag over het feit dat u aan de kant blijft staan en weigert uw verantwoordelijkheid op te nemen.

De voorzitter : De heer Wymeersch heeft het woord.

De heer Frans Wymeersch : Mijnheer Stassen, het is natuurlijk zeer pijnlijk voor een lid van de groene fractie om in een dergelijk dossier te worden meegesleurd. We wisten al uit het verleden dat u geen rekening houdt met mensen. U houdt met dit nooddecreet ook absoluut geen rekening met landbouwbelangen. Voor uw partij primeren de vogeltjes en het partijbelang, de rest komt daarna.

Als u probeert om andermaal tweespalt te drijven binnen onze partij en daarvoor ons partijlid in Beveren aanhaalt, dan heb ik vragen bij uw politieke motieven. Zijn standpunten wijken niet af van die van de Vlaams Blok-fractie in dit parlement.

Mijnheer Stassen, ik kan anders ook een citaat aanhalen van u uit het Vrije Maasland. U zegt daarin over het nooddecreet dat uw partij het zal goedkeuren omdat het nadien toch zal worden vernietigd. Mijnheer Stassen, u zegt met andere woorden dat u meedoet, maar ook dat u uw paraplu openzet in verband met het Arbitragehof en Europa. Dat is dus de politiek van de grote staatsman Stassen. (*Applaus bij het VB*)

De heer Jos Stassen : Ik stel vast dat u alleen maar kunt beginnen schelden en fout citeren. U hebt gewoon zelf een tekst geïnterpreteerd. U hebt niet eens geciteerd. (*Opmerkingen van de heer Frans Wymeersch*)

Mijnheer Wymeersch, iedereen weet dat als dit voorstel van decreet wordt goedgekeurd en als de bouwvergunning wordt afgeleverd, er de mogelijkheid is om bij het Arbitragehof in beroep te gaan. We zullen dan moeten afwachten. Wilt u misschien dat we dit ook opzij schuiven ? Dat kan niet. Wat kan ik anders antwoorden op de vraag wat er tegen dit voorstel van decreet kan worden ingebracht ? U kunt bezwaar aantekenen tegen de procedure in verband met de bouwvergunningen. Als u niet akkoord bent, kunt u naar het Arbitragehof gaan. Niemand in het parlement kan voorspellen of er dan een schorsing komt of niet. Ik vind het een sterk dossier en ik denk dat de kans groot is dat het de toetsing van het Arbitragehof zal doorstaan. Ik ben daar echter niet 100 percent zeker van, dus zet ik duidelijk de mogelijkheden eens op een rijtje. We moeten gewoon afwachten.

De voorzitter : De heer Wymeersch heeft het woord.

De heer Frans Wymeersch : Mijnheer Stassen u bent zeker van uw zaak aangaande dit nooddecreet. Alle indieners zijn dat ook. Het zal de toetsing van het Arbitragehof doorstaan.

De heer Jos Stassen : Nu zegt u hetzelfde als ik zojuist heb gezegd.

De heer Frans Wymeersch : U zegt dat u een sterk dossier hebt. Toch geeft een van de indieners van het nooddecreet toe dat het in strijd is met de Grondwet en met het gelijkheidsbeginsel. Mevrouw Demeester zegt in het verslag dat het gaat om een ingreep waarbij de regering rechtsreeks over de milieuvergunningen beslist en de bekrachtiging van het parlement pas nadien komt. Ze zegt vervolgens : 'De hele procedure zou dan worden gewijzigd. De schending van het gelijkheidsbeginsel zou dan veel sterker zijn geweest.' Zij zegt dus impliciet dat er een schending van het gelijkheidsbeginsel is. Zolang dat het geval is, kan het voorstel van decreet de toetsing van het Arbitragehof niet doorstaan.

De heer Jos Stassen : Mijnheer Wymeersch, u moet de Toelichting bij het voorstel van decreet lezen. De indieners wisten perfect dat door de uitzondering die is gemaakt voor deze bouwvergunning, het gelijkheidsbeginsel in vraag kan worden gesteld. Daarom hebben we het dwingend algemeen belang als het grote argument gebruikt en dat gemotiveerd. Ik verwacht dat dit argument voldoende is onderbouwd om de afweging met het gelijkheidsbeginsel te maken. U moet hier dus niet roepen en verklaringen afleggen over iets dat iedereen al weet. De Toelichting is zeer uitgebreid, maar u hebt ze blijkbaar niet begrepen. Misschien wilt u ze niet begrijpen. (*Opmerkingen van de heer Frans Wymeersch*)

Ik wil nu even aandacht besteden aan twee belangrijke financiële nevenaspecten. Het eerste gaat over de overname van de fusiegroep Hessen Noord Natie door PSA. PSA zal voor het grootste deel gebruik maken van het nieuwe containerdok te Doel. Door die overname dreigt er een feitelijk monopolie te ontstaan. Het grootste gevaar daarvan is dat de prijzen voor de behandeling van de containers zullen stijgen. Tijdens de hoorzitting hebben we immers van de vertegenwoordigers van het havenbedrijf en van de andere bedrijven die er zijn gevestigd, vernomen dat 50 tot 70 percent van de containers die zullen worden verhandeld, maximum 50 kilometer verder bij klanten zullen worden afgezet.

Dat betekent dat die klanten gebonden zijn aan de Antwerpse haven. PSA zou de monopoliepositie dus kunnen misbruiken om de prijzen op te drijven. Het havenbestuur, de Vlaamse regering en de federale regering zullen de prijs zeer nauwkeurig in het oog moeten houden. Misbruik van monopolie is immers niet de bedoeling van het voorstel van decreet.

Het volgende nevenaspect is de verdeling van de schadekosten.

De voorzitter : De heer Penris heeft het woord.

De heer Jan Penris : Mijnheer Stassen, ik kan u enigszins geruststellen. De NMBS heeft ondertussen laten weten dat ze haar recht van voorkoop op de Noordnatie wil lichten. Hierdoor wordt de fusie misschien ongedaan gemaakt zodat er in Antwerpen geen monopolie zal bestaan. Integendeel, er zullen waarschijnlijk drie spelers op de markt komen. Op dat moment kan de vrije markt spelen en moet er geen prijszettingpolitiek worden doorgevoerd.

De voorzitter : De heer Stassen heeft het woord.

De heer Jos Stassen : Het volgende financieel-economisch probleem dat ik wens aan te halen, is het verdelen van de gemaakte schadekosten. Door het stilleggen van de werken zijn er een hele reeks meerkosten. Zo zijn er de schadekosten voor de aannemers, de kosten voor het onderhoud en de veiligheidswerken, de opstartkosten, enzovoort. Over de verdeling hiervan is er bij mijn weten niet onderhandeld tussen het Vlaams Gewest en het bestuur van het GHA.

Aangezien door het parlementair initiatief de stillegging met bijna een jaar wordt ingekort, moeten een hele reeks uitgaven niet worden gedaan. We hebben dan ook de uitgaven voor het Antwerps havenbedrijf fel verminderd. Een ernstig probleem van het havenbedrijf werd hierdoor – op zijn minst tijdelijk – opgelost. Ik zou het dan ook niet appreciëren indien dit bedrijf juridische stappen zou zetten om de meerkosten te verhalen op het Vlaams Gewest. Dit zou stank voor dank zijn. Ik hoop dat er een goed akkoord wordt afgesloten tussen de Vlaamse regering en de Antwerpse partners.

Het volgende punt zijn de compensaties en de gevolgen voor de landbouw en het overstromingsgebied in Kruibeke. De door de Europese natuurwetgeving beschermde gebieden mogen pas worden aangesneden voor een economisch project als het algemeen belang van het project is aangetoond, er

Stassen

geen evenwaardig alternatief bestaat en er zowel kwantitatief als kwalitatief wordt gecompenseerd. Deze compensatie moet gelijkwaardig zijn én gelijktijdig worden gerealiseerd. De heer Malcorps zal daar later dieper op ingaan.

De toepassing van de richtlijnen in het kader van de havenontwikkeling in Vlaanderen oogt niet fraai. Er werden een aantal grote infrastructuurwerken uitgevoerd zonder dat ooit natuurcompensaties werden gerealiseerd. Ik verwijs hierbij naar de Scheldeverdieping, de bouw van de Sigmadijken, waardoor slikken en schorren verloren gingen, de bouw van het bijna afgewerkte Verrebroekdok, waardoor gebieden voor door Europa beschermde vogels werden ingepalmd. Omdat hiervoor in het verleden nooit iets in de plaats is gekomen, spreken we over historische compensaties. Vlaanderen heeft een historische achterstand ten aanzien van de vogel- en habitatrichtlijn. Er is zelfs een formele ingebrekestelling gestuurd door de Europese Commissie. Bij nieuwe havenontwikkelingsdossiers moet Vlaanderen dan ook zijn blazen oppoetsen. Concreet betekent dit voor de afwerking van het Verrebroekdok en het Deurganckdok dat bij de Europese Commissie een geloofwaardig natuurcompensatieplan wordt ingediend. Daarom moet het slik- en schorregebied, dat door de bouw van het Deurganckdok verdwijnt, worden gecompenseerd door de aanleg van een nieuwe brakke kreek boven de kerncentrale van Doel. Dit staat ook zo in de Toelichting van het voorstel. Dezelfde redenering geldt natuurlijk ook voor het vogelweidegebied dat verloren gaat door de bouw van het Verrebroekdok en het Deurganckdok.

Bij de voorbereiding van het voorstel tot validatiedecreet werd duidelijk afgesproken dat we niet alleen het probleem van het stilleggen van de werken zouden oplossen, maar ook dat de enorme achterstand bij de toepassing van de Europese natuurrichtlijnen moest worden ingehaald. Concreet werd voorzien in een aantal historische compensaties : een slikken- en schorregebied in het gecontroleerd overstromingsgebied Kruibeke-Bazel-Rupelmonde, het groot rietveld, en de zuidelijke bufferzone naast de expresweg in Melsele. Daarnaast plannen we compensaties voor de aanleg van het Verrebroek- en het Deurganckdok, die duidelijk zijn aangeduid op de kaart die bij het voorstel hoort. We hebben hierover overigens een voorstel van resolutie ingediend, dat we vandaag bij hoogdringendheid willen bespreken.

Dat in bepaalde landbouwmilieus wordt gezegd dat we met compensaties smijten, is begrijpelijk. Niettemin is dit idee verkeerd. Zoals gezegd gaat het om compensaties voor maar liefst vier grote infrastructuurwerken : de Scheldeverdieping, de Sigmadijk, het Verrebroek- en het Deurganckdok. De cijfers die de Boerenbond verspreidt zijn misleidend : historische en nieuwe compensaties worden op een hoop gegooid.

Ik begrijp dat de landbouwers van Beveren en Kruibeke zich geïrriteerd voelen. Een deel van de compensaties gaat ten koste van landbouwgrond. Ik benadruk dat we in eerste instantie hebben gezocht naar compensatiegebieden buiten de landbouwzones. Een voorbeeld is het huidige opgespoten gebied op Linkeroever. Andere compensatiegebieden liggen in landbouwgronden die sinds jaren eigendom zijn van het Vlaams Gewest. Zoals gezegd, hebben we echter veel meer compensatiegebieden nodig dan degene die we konden vinden in de haven of onder de eigendommen van het Vlaams Gewest. Niemand wil de eigenaars van een heel dorp of van een industriegebied onteigenen. Daarom is noodgedwongen uitgeweken naar landbouwgronden. We hebben alle begrip voor het ongenoegen van de landbouwers en voorzagen daarom in een zeer ruime vergoeding, zowel voor landbouwers die nieuwe gronden wilden verwerven als voor degenen die wilden stoppen. Ik hoop dat de Grondbank, die vergoedingen zal uitkeren voor bestemmingswijzigingen en exploitatieverliezen, zeer binnenkort in werking zal treden. Ik benadruk dat het gaat om nieuwe, bijkomende vergoedingen die enkel in het kader van dit decreet kunnen worden betaald.

Het is daarom onbegrijpelijk dat de Boerenbond deze uitstekende regeling wil aanvechten voor het Arbitragehof. De bond schaadt daarmee de belangen van de plaatselijke familiale landbouwers. Over de houding van de Boerenbond nog het volgende. Toen de vorige Vlaamse regering besloot dat het Deurganckdok zou worden aangelegd, besliste ze tevens dat de opgegraven aarde zou worden verspreid over de polders rond het dok. 300 hectare landbouwgrond moest worden opgespoten. In het huidige voorstel van decreet is dat aantal beperkt tot 49,5 hectare. Dat mag ook wel eens worden gezegd.

Tot besluit verwijs ik naar een ander dossier dat heel gevoelig ligt, namelijk dat van de gecontroleerde overstromingsgebieden in Kruibeke, Bazel en Rupelmonde. Deze gebieden zijn nodig om de Zeescheldezone te vrijwaren van overstromingen. Momenteel is de kans op een overstroming onaan-

Stassen

vaardbaar hoog, namelijk eens in de zeventig jaar. Het gecontroleerd overstromingsgebied is dan ook dringend nodig om Temse, Dendermonde, Wette- ren, Mechelen, Lier, enzovoort te beschermen. Het is daarom onverantwoord dat dit dossier is vastge- reden. Naast de veiligheid zitten er aan dit dossier ook belangrijke ecologische aspecten vast. Of de heer De Meyer dat nu graag heeft of niet : de be- slissing van de Vlaamse regering van 19 december 1999 om het gebied om te zetten in een natuurge- gebied is erg positief. Slikken en schorren hebben een zuiverend effect. De creatie van een open natuur- gebied van 600 hectare in een van de dichtst be- woonde gebieden is een positieve zaak. Dit nieuwe natuurgebied wordt bij Europa ingebracht als com- pensatie voor de uitbouw van een aantal havenpro- jecten. Dat is een daad van goed bestuur. Ik hoop wel dat we nog minstens vijf jaar gespaard blijven van extreem hoog water, zo niet komen er grote problemen en zullen de politiek verantwoordelij- ken ter verantwoording worden geroepen.

Ik besluit met een zin : dit nooit meer. Iedereen die aan dit nooddecreet heeft meegewerkt, deed dat uit overmacht, om aan een noodsituatie tegemoet te komen. Wellicht deelt iedereen de mening dat we zo'n kunstgreep nooit meer mogen herhalen. Ik hoop dat het Vlaams Parlement en de Vlaamse re- gering hieruit de nodige lessen trekken om de bouw van grote infrastructuurwerken beter en zorgvuldiger voor te bereiden, daarover beter te communiceren en daarover een maatschappelijk debat te voeren. Als dat gebeurt, is daarover mis- schien wel een consensus mogelijk. Ik wil nog met een positieve noot eindigen : misschien is dit voor- stel van decreet wel nodig om de Vlaamse overheid in staat te stellen om de besluitvorming over groot- schalige werken te verfijnen. (*Applaus bij AGA- LEV, CD&V, de sp.a, VU&ID en de VLD*)

De voorzitter : De heer van den Abeelen heeft het woord.

De heer Marc Van den Abeelen (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, geachte collega's, ik wil hier de financiële en de beleidsmatige aspecten van het voorstel van decreet belichten. Ik zal de heer Pen- ris niet tot een discussie daarover verleiden, want ik denk dat hij het met mij op die punten eens zal zijn. Ik trap een open deur in als ik zeg dat dit dos- sier veel emoties heeft losgeweekt. Dat is overigens begrijpelijk. De VLD-fractie beseft maar al te goed dat burgers die zijn geconfronteerd met overheids- beslissingen die voor hen persoonlijk nadelig zijn, reageren en proberen om die beslissingen teniet te

doen. Hier moet worden benadrukt dat bij elke overheidsbeslissing het algemeen belang primeert. In dit geval gaat het om de toekomst van de haven van Antwerpen en de gevolgen op de Vlaamse eco- nomie en tewerkstelling. Het is de taak van de overheid om dat uit te leggen, en ik geloof dat we dat ook hebben gedaan.

Er zijn fouten gemaakt. Ik ben me daarvan bewust. De Vlaamse regering heeft nu de koe bij de horens gevat en het economisch belang van dit dossier on- derkend. Zoals de heer Voorhamme zo dikwijls doet, wil ik er toch op wijzen dat het om een echt parlementair initiatief gaat. De heer Wymeersch kan daaraan twijfelen, maar ik weet wat ik heb on- dernomen.

Wij zijn ervan overtuigd dat de commissie ad hoc goed werk heeft geleverd en dat wij rekening hou- den met alle mogelijkheden. Ik was blij te kunnen ingaan op het amendement van de heer De Meyer. Wij hadden over het belang van de landbouwer heengekeken. De heer De Meyer heeft ons hierop attent gemaakt. Het was een juiste bemerking en er werd rekening mee gehouden. Ook de landbouw heeft, naast de economie en de ecologie, haar rech- ten.

Het verloop van het dossier rond het Deurganck- dok heeft een eigen historische achtergrond. Het is gepast om de feiten nogmaals op een rij te zetten. Ik verwijs niet naar de procedureslag. Na het ad- vies van de Raad van State moest een juridische basis worden gevonden om de vereiste steden- bouwkundige vergunningen rechtsgeldig te maken. Het Vlaams Parlement heeft zijn verantwoordelijk- heid opgenomen in de vorm van het voorliggend voorstel van decreet. Dat berust op een zeer brede juridische basis. Indien er een dwingend belang is, kunnen wij dit via een decreet tegemoetkomen. Er is een juridische, maar ook een beleidsmatige nood.

Iedereen is het erover eens dat het Deurganckdok er moet komen. De economische evolutie in het havengebeuren en de containertrafiek die ons te wachten staan, bewijzen overduidelijk dat het Deurganckdok er moet komen, willen wij econo- misch overleven. Op een economisch kerkhof kan men geen economische welvaart en zeker geen welzijn creëren. Er moet een economische onder- bouw zijn. Wij handhaven de stelling dat de contai- nerterminal op Linkeroever moet worden gereali- seerd. Dat is het zuiver economisch aspect.

Het financieel aspect en de zware financiële klap- pen die wij als Vlaamse overheid moeten incasse-

Van den Abeelen

ren gezien de dalende economische trend, is een andere zaak. We zullen elke euro goed moeten omkeren. Het zou budgettaire-economisch een ramp zijn mocht in dit dossier geen vooruitgang worden geboekt. Het imago en de commerciële betrouwbaarheid van de haven zou bij een langdurige onderbreking zware klappen krijgen. Het zou betekenen dat wij lopende engagementen niet kunnen honoreren, dat de dienstverlening op de huidige terminals verder dramatisch achteruit loopt en dat bijkomende groei op relatief korte termijn niet kan worden opgevangen. Grote klanten zouden Antwerpen verlaten. Die scenario's liggen op tafel. Niet alleen zouden het economisch verlies op vlak van tewerkstelling en de gederfde inkomsten bijzonder hoog liggen, het is bovendien onwaarschijnlijk dat als een rederij vertrekt en andere mogelijkheden vindt, ze ooit nog naar Antwerpen terugkeert.

Wij zouden in feite de som van de mogelijke verliezen moeten maken. Ik spreek niet van de schadeclaims van de ondernemers, die op dit ogenblik lopen. Die moeten zo snel mogelijk worden gestopt. Vanochtend nog las ik in een Antwerpse krant dat we door dit te doen 6 miljard frank zullen recupereren. Er is de kostprijs voor de onderhouds- en veiligheidswerken tijdens de stillegging, er is de kostprijs voor het langer moeten gebruiken van de terminals. Er is het derven van de inkomsten, wat ook voor de overheid belangrijk is, alleen al maar wat de concessies betreft. Er is het rechtstreekse verlies aan toegevoegde waarde, omdat het gebruik van de terminals in de tijd wordt verschoven. Dan heb ik het nog niet over de onrechtstreekse claims die in de toekomst op ons wachten, omdat het havenbedrijf reeds bepaalde verbintenissen op zich heeft genomen. Er is het afbetalen van de leningen, dat steeds wordt uitgesteld. Dan gaat het over wat men in het bankwezen de intercalaire intresten noemt. Die lopen almaar op.

In een eerste raming zou het rechtstreekse economische verlies, dus die extra kosten voor leningen en contracten van toeleveranciers en hun imago-overlies – dat heel moeilijk te becijferen is – niet meegerekend, 552 miljoen frank per maand, of 6,6 miljard frank per jaar bedragen. 281 miljoen frank per maand of 3,37 miljard frank per jaar is nu reeds toegewezen. In tijden van economische inkrimping en budgettaire moeilijkheden had dat bedrag op een veel betere wijze kunnen worden gebruikt. Ik ben het volledig eens met de heer Caluwé dat een deel daarvan mag worden gebruikt voor de landbouw, maar die 3,37 miljard frank over de balk

gooien, als schadevergoeding, zou neerkomen op een daad van onbehoorlijk bestuur. Dit is een minimale schatting, want het zou veel meer kunnen zijn. Ik heb de terugval aan toeleverende activiteiten immers nog niet eens in rekening gebracht.

Dit toont aan dat dit voorstel van decreet om beleidsmatige en budgettaire redenen meer dan nodig is. Nog meer dan de juridische nood aan het decreet zijn er de cijfers, die niet bepaald positief zijn. Wij keuren jaarlijks de begroting van de Vlaamse Gemeenschap goed. We beslissen hoe en waartoe ons belastinggeld zal worden gebruikt. We dragen dus een zeer belangrijke verantwoordelijkheid ten opzichte van de burger met betrekking tot het uitgeven van de schaarse middelen die voortvloeien uit de dagelijkse inspanning van elke Vlaming. In het DAT-dossier werd zeer zorgvuldig en urenlang gedebatteerd over 1 miljard frank. Er werden voorwaarden opgelegd aan de Vlaamse regering, die ze trouwens tot nu toe nakomt. Als voorzitter van de commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting verbaast het me dat men dan zomaar 6 miljard frank over de balk zou gooien.

Dit moet ons motiveren om dit voorstel van decreet positief in te schatten en goed te keuren. Ik dank de minister van Begroting voor het feit dat hij hier aanwezig is : wij, die dit voorstel met hand en tand hadden gesteund, voelden ons een beetje eenzaam omdat er geen regeringslid aanwezig was.

Minister Dirk Van Mechelen : Gelieve de regering te verontschuldigen, maar we hebben niet zoveel geslapen vannacht.

De heer Marc Van den Abeelen : Ik dank u voor het feit dat u ondanks dit gebrek aan slaap de moed kunt opbrengen om ons hier te vervoegen voor dit parlementair initiatief. Dat bewijst dat de regering terzake achter ons staat.

Vorige week kregen we te horen dat we hier technisch en saai zijn. Ik vind dat we technisch zeer goed bezig zijn geweest. Laat mijn partijgenoot, de heer De Croo, dan maar lachen met ons. Ik vond het niet erg kies wat hij heeft gedaan. Ik vind dat we hier zeer praktisch, zeer goed en zeer technisch werk hebben gedaan, wat ik in de Kamer nog niet zo goed zie gebeuren. Met de Latijnse inslag die daar soms heerst, kan men dit soort dingen wellicht niet realiseren. Er zou heel veel worden gepraat, met veel Frans en Nederlands door elkaar, maar ik betwijfel of men er tot een technische en praktische oplossing als deze zou komen, op een pragmatische manier en over de grenzen tussen de demo-

Van den Abeelen

cratische partijen heen, allen eensgezind voor Vlaanderen en de economie. Het had natuurlijk mooiere televisie gegeven. Vorige week werd ons gezegd dat er bloed moest vloeien. Dat is nu inderdaad alweer niet gebeurd. In het politieke debat gaat het er trouwens ook niet om dat er bloed vloeit. Voor de show kan dat wel eens, maar dat is niet het belangrijkste. In de gemeenteraad laat ik af en toe wel eens bloed vloeien, maar in deze context was dat niet op zijn plaats.

Dit debat heeft aangetoond dat het Vlaams Parlement geen zandbak is voor politici van tweede of derde klasse. Ik weet trouwens niet met welk recht bepaalde adviseurs dergelijke uitspraken doen. Hoe dan ook, dit parlement heeft met een grondige kennis van het dossier op een degelijke manier werk geleverd. Ik wil alle collega's die hieraan hebben meegewerkt, van harte bedanken. Zelf heb ik nog heel wat bijgeleerd. Ik ben daar zeer dankbaar om. Iedereen heeft naar eigen vermogen en kunnen een inbreng gedaan : sommigen inzake economie, anderen inzake ecologie, en nog anderen inzake landbouw of gewoon inzake politieke gedrevenheid. Ik ben dankbaar dat ik dit heb mogen meemaken. Ik wens al die collega's te bedanken voor hun inzet.

Tot slot ben ik er zeker van dat mijn fractie met zeer veel overtuiging dit voorstel van decreet zal goedkeuren. (*Applaus bij de meerderheid en bij CD&V*)

De voorzitter : De heer Penris heeft het woord.

De heer Jan Penris (Op de tribune) : Mijnheer de minister, ook namens mijn fractie bedank ik u voor uw spoedige komst naar dit halfrond. Daarnaast wil ik tevens een woord van dank richten aan de twee verslaggevers. Ik heb het dan natuurlijk vooral over hun uiteenzetting als verslaggever. Hun persoonlijke ideeën hebben uiteraard ook hun waarde, maar die sluiten niet aan bij wat ikzelf hierover denk.

Collega's, ik wil één ding duidelijk stellen. Dit debat is niet het debat over het Deurganckdok. Dat debat hebben we jaren geleden al gevoerd. Over dat Deurganckdok is ondertussen een brede maatschappelijke consensus ontstaan. Op enkele uitzonderingen na is er in Vlaanderen niemand meer die twijfelt aan het nut en de noodzakelijkheid van dit dok.

Ik ga niet de open deuren intrappen die anderen al hebben ingetrapt. Ze hebben het al gehad over het belang van een getijdendok voor de containervaart, enzovoort. We weten dat allemaal al. We weten dat Antwerpen voor de containervaart aan een inhaalbeweging toe is. Daarvoor moet de behandelingscapaciteit voor de sluizen worden opgevoerd. Ook daarover zal zeker een maatschappelijke consensus kunnen worden gevonden.

Collega's, ook mijn fractie is integraal voorstander van het Deurganckdok, zowel het arrondissement Antwerpen als het arrondissement Lokeren-Sint-Niklaas. Hieromtrent kan geen enkele onduidelijkheid bestaan.

Zoals ik reeds heb gezegd, was dit niet het debat over het Deurganckdok. Dit was wel in zekere mate het debat over natuurcompensaties en over het verlies aan landbouwgronden. Daarover hebben we een debat moeten voeren omdat we aanvoelden dat daarover geen maatschappelijke consensus bestaat.

We hebben een zeer belangrijke tegenstem genoteerd van niemand minder dan de burgemeester van Kruibeke. Hij heeft dat op een emotionele, maar daarom niet minder duidelijke of opvallende manier gedaan. Daarnaast zijn er ook de uitspraken geweest van de vertegenwoordigers van de verschillende landbouwersorganisaties. Ook die uitspraken lieten niets aan duidelijkheid te wensen over. Trouwens, hun mededeling begin deze week dat ze met dit nooddecreet naar het Arbitragehof zullen stappen, spreekt boekdelen.

Als parlement moeten we begrijpen dat deze mensen op die manier reageren. Hoe men het immers ook draait of keert : de boeren verliezen land. En als er iets is dat de boer niet graag doet, dan is het wel land verliezen. Er wordt weliswaar voorzien in een zekere financiële compensatie, maar met geld kan men niet boeren. Dat weten de boeren maar al te goed, en hun verzet is dan ook gerechtvaardigd. Ze zullen trouwens de zaak voor het Arbitragehof winnen.

Onze fractie heeft een aantal suggesties gedaan voor het behoud van het land. De heer Stassen heeft erop gewezen dat de op te spuiten gebieden inderdaad zijn gereduceerd van de oorspronkelijk voorziene 300 hectare tot de huidige 49 hectare. In extremis hebben wij voorgesteld ook die 49 hectare te sparen, met name door de geplande C59 en C60 niet op te nemen in het op te spuiten gebied. (*Opmerkingen van de heer Jos Stassen*)

Penris

Daarvoor kan inderdaad het tweede deel van het Doeldok worden gebruikt, dat nu nog niet zal worden opgespoten. Ik heb gevraagd aan mevrouw Bernaert, ingenieur van het havenbedrijf, of er daar technische bezwaren tegen zijn. Ze heeft me bevestigd dat die er niet zijn, en dat het perfect uitvoerbaar is. De mensen van het havenbedrijf hebben me gezegd dat er tegen het dempen van het Doeldok ook geen haven-economische bezwaren zijn.

Het Doeldok was geconcipieerd om chemicaliëntankers te ontvangen. Intussen, en zeker sinds Kyoto, weten we dat we daar nooit chemicaliëntankers zullen kunnen ontvangen. Om het restje van dat dok om te bouwen tot een conventioneel dok moeten we dan weer zo veel kosten maken, dat we het beter kunnen laten en, als we daar dan toch behoefte aan hebben, een nieuw dok kunnen graven. Daarom hebben we voorgesteld om ook die 49 hectare te sparen, C59 en C60, zoals ook door het gemeentebestuur van Beveren werd gevraagd, landbouwgrond te laten, en het extra grondverzet op te spuiten in het Doeldok. Daarover ging die kwestie van het dempen van het Doeldok.

Voor een stuk was het dus ook een debat over natuurcompensaties en het verlies van landbouwgrond, maar in essentie was het vooral een debat over rechtsstatelijkheid. De vraag is immers of we met dit nooddecreet de rechtsstaat niet zullen schenden. Het antwoord daarop is eenduidig ja. Het past hiervan vooraf de voorgeschiedenis te bekijken.

De voorzitter : De heer Stassen heeft het woord.

De heer Jos Stassen : Mijnheer Penris, ik ben niet goed thuis in het juridische aspect, en zal graag luisteren naar uw uiteenzetting daarover. Eerst wil ik u echter nog vragen welke oplossing u voorstelt. U kiest voor de normale procedure en u wilt de verantwoordelijkheid erbij nemen voor de 6 miljard frank die nog gedurende een jaar betaald zal moeten worden. Dat stel ik gewoon vast.

U kent het dossier en u weet dat er voor vier grote werken compensaties moeten worden gegeven. Welke oplossing stelt u voor, waarvoor we niet door Europa zullen worden teruggefloten en waarvoor we niet nog meer dan 6 miljard frank zullen moeten betalen ?

De heer Jan Penris : Mijnheer Stassen, ik kom daar straks toe. Als u mij laat uitspreken, dan kunt u de

draad van het verhaal volgen. (*Opmerkingen van de heer André Denys*)

De essentiële vraag is die naar de rechtsstatelijkheid. Begeeft u zich met dit nooddecreet al of niet in de illegaliteit ? Daarom keuren we dit nooddecreet af.

De voorzitter : De heer Voorhamme heeft het woord.

De heer Robert Voorhamme : Mijnheer Penris, u stelt het voor alsof u meer dan wie ook bekommerd bent om de landbouwers, en dat jullie rondlopen met voorstellen om het Doeldok volledig te dempen zodat er geen grond moet worden opgespoten. Ik heb daarover tijdens de bespreking van het nooddecreet echter geen enkel amendement gezien. Nochtans gaat u prat op een democratische werking.

Het is ook logisch dat u daar geen amendement over kunt indienen. De gebieden die nu worden opgespoten, moeten hoe dan ook worden opgespoten, omdat ze dienen voor de ontsluiting van het Deurganckdok. Dat kan niet op gebieden die qua nivellering niet voldoen. Als bestuurder van het havenbedrijf zou u dat moeten weten. Mijnheer Penris, u stelt de zaken helemaal anders voor dan ze in werkelijkheid zijn. Dit is typisch voor uw houding.

De heer Jan Penris : Mijnheer Voorhamme, ik zal eerst uw eerste vraag beantwoorden. We hebben geen amendement ingediend omdat het voorliggende voorstel van decreet, zelfs indien we het van de nodige amendementen voorzien, een illegaal voorstel van decreet is. (*Rumoer*)

De essentie van heel deze discussie is dat dit voorstel van decreet volledig in de illegaliteit verglijdt. Zelfs als we dit voorstel van decreet op een aantal technische vlakken zouden amenderen, zouden we het nog steeds niet in zijn geheel kunnen goedkeuren.

De heer Jos Stassen : Mijnheer Penris, ik zou graag een antwoord krijgen op mijn vraag over de compensaties.

De heer Jan Penris : Mijnheer Stassen, als u me laat uitspreken, zal ik uw vraag straks beantwoorden. (*Rumoer*)

De voorzitter : Mijnheer Penris, tijdens een debat met de interruptiemicrofoons kunnen er interrupties zijn. Als een interruptie een vraag inhoudt,

Voorzitter

moet de spreker zijn voorbereide tekst even negeren en deze vraag beantwoorden.

De heer Jan Penris : Ik zou hier even willen wijzen op de voorgeschiedenis van deze situatie. De bouwvergunningaanvraag en de gewestplanwijziging zijn volledig misgelopen. Niemand mag blijkbaar de vraag stellen waarom dit is misgelopen. De administratie en de politieke verantwoordelijken hebben zware fouten gemaakt. Blijkbaar moet iedereen hierover in alle talen zwijgen. Dit nooddecreet krijgt in de wandelgangen stilaan de bijnaam 'het doofpotdecreet'. (*Rumoer*)

Hoewel sommigen onder hen ongetwijfeld eerlijke bedoelingen hebben, kunnen we ons niet van de indruk ontdoen dat een aantal van de indieners van dit voorstel van decreet de fouten die de administratie en zijzelf in het verleden hebben gemaakt in de doofpot willen steken. Dit vermoeden wordt nog versterkt door de haast unanieme afkeuring van het voorstel van de heer Dewinter en mezelf om in dit verband een parlementaire onderzoekscommissie op te richten.

Deze onderzoekscommissie zou meer moeten doen dan het aanwijzen van de schuldigen. Ik merk echter dat de schuldigen niet gekend mogen zijn. Hoewel Vlaanderen hier zes tot twaalf miljard frank zal verliezen, mag niemand weten wie hiervoor verantwoordelijk is. In een parlementaire democratie is dit ondenkbaar en onaanvaardbaar.

De heer Jos Stassen : We kunnen lang discussiëren over de vraag of we deze zaak verder moeten uitspitten. Ik heb op dit vlak trouwens zelf al een voorstel gedaan. Het voeren van een dergelijk onderzoek heeft op dit ogenblik evenwel geen enkele zin.

Mijnheer Penris, u bent zelf verantwoordelijk voor een hele reeks nakende uitgaven van het havenbedrijf.

De heer Jan Penris : Mijnheer Stassen, u moet ook rekening houden met het tweede deel van ons voorstel om een parlementaire onderzoekscommissie op te richten.

De voorzitter : Mijnheer Penris, we moeten nog leren hoe we precies met de interruptiemicrofoons moeten werken. Als u wordt onderbroken, krijgt de spreker alleszins de tijd om zijn zin af te maken. Het is niet de bedoeling dat u de spreker onmid-

dellijk weer zelf onderbreekt. U moet de vragen beantwoorden die de spreker u stelt.

De heer Jos Stassen : We moeten in de toekomst wel eens nadenken hoe we kunnen nagaan waarom bepaalde zaken in dit en in andere dossiers zijn misgelopen. Op dit moment moeten we er in eerste instantie voor zorgen dat de financiële en de werkelijke put worden gedicht.

Mijnheer Penris, u ontloopt uw eigen verantwoordelijkheid door middel van uitwijkmanoeuvres en anti-politiek. Deze vaststelling geldt voor alle vragen die u vandaag al zijn gesteld. U bewijst hier dat het Vlaams Blok nog steeds een anti-politiek blok is. (*Applaus bij AGALEV*)

De heer Robert Voorhamme : Mijnheer Penris, mag ik uit uw pleidooi afleiden dat we de zaken beter op hun beloop laten en eerst een parlementaire onderzoekscommissie moeten oprichten? Indien u dit bedoelt, bent u bereid om zes tot twaalf miljard frank aan belastinggeld kwijt te spelen om achteraf de verantwoordelijken te kunnen aanwijzen.

Blijkbaar bent u niet bereid om een operatie te steunen die ervoor moeten zorgen dat dit belastinggeld niet nodeloos wordt uitgegeven. Dat is wat ik uit uw pleidooi heb begrepen.

De heer Jan Penris : Indien u mij had laten uitspreken, dan had u de antwoorden op uw vragen al gehoord. Het voorstel tot oprichting van een onderzoekscommissie bestond uit twee delen : enerzijds het aanwijzen van de schuldigen vermits dat iets is wat de belastingbetalers mogen weten, anderzijds het op zoek gaan naar eventuele structurele problemen of problemen van wetgevende aard en het nagaan van een vereenvoudiging of aanpassing van ons bestaande rechtssysteem, met de formulering van oplossingen. Indien u ons gevolgd had, dan waren die oplossingen er al voor het reces. Die oplossingen zijn oplossingen ten gronde, dus niet oplossingen via één nooddecreet. Zoals door verschillende mensen gesuggereerd, pleit ik dus voor een algemene herziening van de wet- en decreetgeving terzake.

De voorzitter : De heer Malcorps heeft het woord.

De heer Johan Malcorps : Ook wij zijn duidelijk vragende partij om een algemene en structurele oplossing te zoeken, maar iedereen weet dat dit niet van vandaag op morgen kan en dat dit een grondige bezinning vergt. Die bezinning zullen we houden in de commissie voor Openbare Werken.

Malcorps

Daar zullen we zoeken naar een oplossing om dergelijke problemen in de toekomst te vermijden.

Wij hebben in ieder geval onze verantwoordelijkheid genomen om op korte termijn via dit voorstel van decreet een oplossing te zoeken voor het nijpende probleem van het Deurganckdok en voor die 6 of 12 miljard frank die we niet willen betalen. Wij nemen dus onze verantwoordelijkheid op om dat te vermijden, terwijl u zegt wel bereid te zijn dat te betalen. U wilt bovendien een onderzoekscommissie en bent bereid vele jaren te studeren om structurele oplossingen te vinden. Dat noem ik geen verantwoordelijkheid opnemen, want de twee moeten gebeuren. Er moet dus ook een oplossing op korte termijn worden gevonden, maar daar past u voor.

De heer Jan Penris : Neen, wij passen daar niet voor ! Als er daartoe een politieke meerderheid geweest was, dan hadden we een kortetermijnoplossing ten gronde kunnen uitwerken. Die oplossing ten gronde kon echter niet worden gevonden omdat Agalev niet wou meewerken. Sta me toe de woorden van de heer Stassen uit de krant te citeren : 'Ik vind niet dat we dringend onze wetgeving moeten veranderen omdat enkele grote werkzaamheden moeizaam verlopen'. Daar en daar alleen ligt het kalf gebonden ! Daarom bent u op zoek moeten gaan in één dossiertje waarvan u op voorhand wist dat het de toets van het Arbitragehof en de toets van de Raad van State niet zou weerstaan.

U hebt de Raad van State op drie cruciale momenten omzeild. Dit gebeurde voor het eerst bij de indiening van dit voorstel van decreet. Normaal had het ingediend moeten worden als een ontwerp van decreet, maar dat wou u niet omdat u de Raad van State niet aan uw been wou hebben. Daarom werd een hele constructie opgezet en betaalde de regering 6,5 miljoen frank belastingsgeld aan een advocatenbureau.

De voorzitter : De heer Voorhamme heeft het woord.

De heer Robert Voorhamme : Ook een leugen die voortdurend herhaald wordt, blijft een leugen.

Ik heb reeds in de commissie gezegd dat u niet hoeft te oordelen over de wijze waarop dit voorstel van decreet tot stand is gekomen, want daar weet u niets van. Met dit voorstel van decreet hebben we een parlementair initiatief genomen. We waren het

daar reeds over eens nog voor we de regering er ook maar over hadden ingelicht. Het gaat dus om een zuiver parlementair initiatief, zonder ook maar de kleinste aansporing vanuit de regering. Ik zou zelfs het tegendeel durven zeggen : de regering heeft zich daarin bijzonder terughoudend opgesteld. Het is een parlementair initiatief omdat het in de eerste plaats was ingegeven vanuit een fundamenteel democratische bekommernis. (*Opmerkingen van de heer Jan Penris*)

Het feit dat u hierover voortdurend leugens blijft rondspuien bewijst dat u fundamenteel ondemocratisch bent ingesteld.

De heer Jan Penris : Kijk, de heer Wymeersch komt met bewijzen aandragen om mijn gelijk te staven ! (*De heer Wymeersch betreedt de interruptiebanken*)

De voorzitter : De heer Stassen heeft het woord.

De heer Jos Stassen : Mijnheer Penris, als u toch zo goed weet wat de beste oplossing is om dit soort problemen op te lossen, waar wacht u dan nog op om voorstellen te doen ? (*Opmerkingen van de heer Jan Penris*)

Een voorstel zou kunnen zijn om het parlement mensen te laten inhuren om een en ander voor te bereiden. Een dergelijk voorstel heb ik van u nog nooit gehoord. (*Opmerkingen van de heer Jan Penris*)

De voorzitter : De heer Wymeersch heeft het woord.

De heer Frans Wymeersch : Er is een overeenkomst tussen de Vlaamse regering en externe juristen. Het Vlaams Gewest, vertegenwoordigd door zijn regering in de persoon van minister vice-president Stevaert, enerzijds en een aantal juristen anderzijds, zijn overeengekomen dat de Vlaamse regering de opdracht geeft tot het schrijven van een voorstel van decreet ten behoeve van het Vlaams Parlement. Daarvoor wordt een prijs overeengekomen van 6,5 miljoen frank. Ze moeten niet alleen het voorstel van decreet schrijven, ze moeten ook nog de Toelichting schrijven. Als de Vlaamse regering de opdracht geeft aan externe juristen, wie heeft dan het initiatief genomen voor dit voorstel van decreet ? Toch niet het Vlaams Parlement. Het is een duidelijk bewijs dat het Vlaams Parlement en de individuele parlementairen als alibi zijn gebruikt om het advies van de Raad van State te ontlopen.

Wymeersch

Mijnheer de voorzitter, ik vraag me af of het evident is dat individuele parlementairen een beroep doen op externe juristen. De studiediensten van politieke partijen hebben blijkbaar weinig kennis en bevoegdheid, de juridische dienst van dit parlement wordt blijkbaar zwaar onderschat door de meerderheidspartijen. Mijnheer de voorzitter, zullen Vlaamse parlementsleden in de toekomst te allen tijde een beroep kunnen doen op de Vlaamse regering om de facturen van hun persoonlijke initiatieven te helpen betalen ? (*Applaus bij het VB*)

De voorzitter : De heer Caluwé heeft het woord.

De heer Ludwig Caluwé : Mijnheer Wymeersch, doe niet zo demagogisch over die 6 miljoen frank. Als dankzij het advies van deze juristen de rekeningstermijn met 8 uur wordt teruggebracht, is hun vergoeding reeds terugbetaald. Ik kan er ook niet aan doen dat het Vlaams Parlement in zijn huidige constitutie niet in staat is om ten behoeve van wetgevend werk zelf externe juristen aan te spreken. Ik kan getuigen dat dat in het federaal parlement geregeld gebeurt.

De voorzitter : De heer Penris heeft het woord.

De heer Jan Penris : Collega's, zelfs als we die eerste toetsing van de Raad van State hebben ontweken, dan hebben we de gelegenheid gehad om de Raad van State een tweede keer om advies te vragen. Maar toen werd er lacherig gedaan, een van onze eminente leden vergeleek de Raad van State toen zelfs met een kerstkalkoen. Ik vond dat zeer ten onrechte.

Op dat moment had mevrouw Merckx een aantal zeer pertinente juridische opmerkingen. Ik stel voor dat u dat verslag nog eens goed naleest. Het was een sterk staaltje van juridische kennis. De argumenten die mevrouw Merckx toen aanbracht, hebben indruk op mij gemaakt. Omdat ze zoveel juridische twijfels had, deed mevrouw Merckx het voorstel om het advies van de Raad van State te vragen. Maar toen kwam als een duivel uit een doosje de fractieleider binnengestormd. Hij had waarschijnlijk via de intercom gehoord wat er misliep in de commissie.

De voorzitter : De heer Caluwé heeft het woord.

De heer Ludwig Caluwé : Er kwam eerst een andere duivel uit een doosje, namelijk u, mijnheer Penris.

De heer Jan Penris : Neen, ik heb pas gesproken nadat uw fractieleider is binnengekomen. U moet de chronologie respecteren, mijnheer Caluwé.

De heer Ludwig Caluwé : Mijnheer de voorzitter, mag de spreker de onderbreker onderbreken ?

De voorzitter : U hebt het woord, mijnheer Caluwé. De heer Penris moet zijn emoties een beetje temperen.

De heer Ludwig Caluwé : U zit natuurlijk wat gewrongen, mijnheer Penris. U weet dat elke dag langer uitstel dramatisch is voor de Antwerpse haven. U vreesde dat u had moeten meestemmen om een advies van de Raad van State aan te vragen, waardoor de goedkeuring van dit validatiedecreet misschien met twee tot drie maanden zou worden uitgesteld. Toen hebt u meegedeeld dat binnen de drie dagen om advies kon worden gevraagd.

Mijnheer Penris, u hebt het over de rechtsprincipes, maar als u even ernstig bent, dan moet u toegeven dat de vraag om een advies binnen de drie dagen een belediging is aan het adres van de Raad van State. U wist toen bovendien nog niet dat het reglement niet toelaat om een advies ten gronde binnen de drie dagen te vragen. De Raad van State heeft daarvoor minstens één maand nodig. U weet even goed als ik wat een extra maand uitstel betekent voor de Antwerpse haven.

De voorzitter : De heer Penris heeft het woord.

De heer Jan Penris : Mijnheer de voorzitter, mijnheer Caluwé, ik stel vast dat de toets van de Raad van State niet wordt ondergaan. Blijkbaar wordt dat niet aangedurfd. De reden daartoe is eenvoudig : iedereen weet heel goed dat voor het rechtscollege geen gelijk zal worden gehaald.

Een derde toets werd gevraagd door oud-senator De Bondt. Hij richtte zich daartoe tot de voorzitter van het parlement. De voorzitter is niet ingegaan op de vraag en daarvoor heb ik begrip. De voorzitter mag immers niet eigengereid optreden en ingaan tegen de beslissing van een meerderheid in een commissie. Ik heb respect voor zijn beslissing, maar niet voor de andere.

Collega's, wat hebt u te verliezen door de toets van de Raad van State aan te vragen ? U bent toch zo zeker van uw stuk ? De kern van de zaak is dat u helemaal niet zeker bent. U weet dat uw voorstel van decreet met haken en ogen aan elkaar hangt en de toets van de grondwettelijkheid niet zal doorstaan.

Penris

Natuurlijk kan belachelijk worden gedaan over de Grondwet, zoals de heer Loones heeft gedaan door te stellen dat we ons van een Belgische Grondwet niets moeten aantrekken. Ook ik vind het jammer dat de Grondwet Belgisch is, maar daarover gaat het niet, wel over het principe dat in de Grondwet is vervat : het gelijkheidsbeginsel. Dat principe geldt in elke rechtsstaat. Het doet niet terzake of het over België, Vlaanderen of Timboektoe gaat. De grote vraag luidt of één van de pijlers van de rechtsstaat, het gelijkheidsbeginsel, al dan niet wordt geschonden ! De argumenten van mevrouw Merckx waren trouwens duidelijk. Volgens ons wordt het gelijkheidsbeginsel op meerdere plaatsen geschonden. U hebt dat trouwens zelf toegegeven.

De heer Ludwig Caluwé : Mijnheer Penris, natuurlijk heb ik dat toegegeven. U weet dat mag worden afgeweken van het gelijkheidsbeginsel, op voorwaarde dat het bij wet gebeurt en dat de omstandigheden daartoe voldoende dwingen. Later, als iemand in beroep gaat bij het Arbitragehof, zullen de rechters van dat hof in alle onafhankelijkheid beoordelen of het in deze aangelegenheid verantwoord was om af te wijken van het beginsel. Ik herhaal dat het parlement van het gelijkheidsbeginsel mag afwijken als het van oordeel is dat daartoe voldoende redenen bestaan en dat de belangen die in het gedrang komen, voldoende opwegen tegen het beginsel.

Niemand kan vandaag met zekerheid zeggen welke uitspraak het Arbitragehof zal doen. We zijn van oordeel dat het hof zal luisteren naar onze argumenten, want we menen dat die goed zijn en voldoende gemotiveerd. We kunnen echter niet uitsluiten dat het Arbitragehof ons niet volgt. Ik schat de kans daartoe niet hoger in dan 10 percent.

De heer Jan Penris : Mijnheer Caluwé, ik geloof dat niet. Ik ben ervan overtuigd dat het Arbitragehof over elementen beschikt waardoor de grondwettelijkheidstoets niet zal worden doorstaan. Dat zou trouwens een nog groter drama tot gevolg hebben dan wat we nu meemaken ! Wat zullen we doen als het Arbitragehof alles vernietigt ? Dan komen we – zoals de heer Stassen heeft opgemerkt – opnieuw in de situatie van vóór 1978 terecht ! Concreet houdt dat in dat het dok zal moeten worden gedempt !

De heer Ludwig Caluwé : Mijnheer Penris, van welk groot drama zou sprake zijn en in welke mate zou de situatie verschillen van die van vandaag ?

Als het voorstel van decreet wordt goedgekeurd, wordt weer aangevat met de aanvraag voor de opmaak van het ruimtelijk uitvoeringsplan waardoor over een aantal maanden opnieuw sprake zal zijn van een normale situatie. Ondertussen kunnen, op grond van het decreet en zodra de bouwvergunning is gevalideerd, de werken opnieuw van start gaan.

Als dit door het Arbitragehof wordt geschorst – en ik herhaal dat de kans klein is -, dan moeten de werken opnieuw worden stilgelegd en zullen we bekijken hoe ver het ruimtelijk uitvoeringsplan is gevorderd. In het slechtste geval hebben we met dit voorstel van decreet een aantal maanden van uitvoering gewonnen.

Als we vandaag ingaan op uw vraag en dit decreet niet goedkeuren, dan laten we dit drama verder gebeuren. U brengt geen enkel alternatief aan. Uw voorstel is de huidige toestand verder te laten bestaan waarbij de werken stilliggen.

De heer Jan Penris : Onze oplossing is niet erg origineel, want ze wordt ons aangereikt door de pers. In 'Mijn Huis, Mijn Recht' bijvoorbeeld lees ik : 'Het Vlaams Parlement en de Vlaamse regering moeten samen met het validatiedecreet meteen een geloofwaardig voorstel goedkeuren dat er op korte termijn voor zorgt dat de regelgeving voor de ruimtelijke ordening in haar geheel drastisch vereenvoudigt'.

Dat moet ervoor zorgen dat dit soort fouten nooit meer kan worden gemaakt. Daarvoor bestaat er bij de meerderheid echter geen eensgezindheid. In dit dossier ligt Agalev dwars. Dat is de reden waarom er een nooddecreet voor één project moest komen en geen algemene oplossing.

De voorzitter : Minister Van Mechelen heeft het woord.

Minister Dirk Van Mechelen : Ik heb mijn administratie de opdracht gegeven om de regelgeving inzake het afleveren van bouwvergunningen voor grootschalige infrastructuurwerken consistent en transparanter te maken. We zullen dit in het voorjaar 2002 aan dit parlement voorleggen.

De heer Jan Penris : Mijnheer de minister, dat weten en waarderen we en we zullen dat ook steunen. De essentie van dit verhaal is echter dat het sneller had gekund.

De voorzitter : De heer Denys heeft het woord.

De heer André Denys : Mijnheer de voorzitter, ik sta hier met enige schroom. Ik heb niet alle commissievergaderingen kunnen bijwonen, maar ik wil dat goedmaken door dit debat goed te volgen. Ik wil me niet mengen in de juridische discussie omdat ik daar te weinig kennis over heb. Ik voel wel aan dat deze discussie transparant is en dat elk parlementslid voor zichzelf de voor- en nadelen kan afwegen.

Voor mij is de maatschappelijke discussie minstens even belangrijk. Mijnheer Penris, u stelt dat uw fractie voorstander is van de bouw van het Deurganckdok. U stelt daarbij dat de discussie vooral gaat over de compensaties voor landbouw en natuur.

De heer Jan Penris : De discussie gaat in de eerste plaats over de grondwettelijkheid van dit nooddecreet.

De heer André Denys : Zoals ik al zei, moet iedereen daarover in eer en geweten oordelen. De hele regelgeving hervormen en vereenvoudigen, zal jaren in beslag nemen. Dat moeten we plaatsen tegenover de 18 miljoen frank schadevergoeding die per dag moet worden betaald.

Ik kom terug op de maatschappelijke discussie inzake de compensaties voor landbouw en natuur. Binnen onze fractie had ik aanvankelijk ook het gevoel dat de economische belangen te eenzijdig de bovenhand hadden op de natuur- en landbouwbelangen.

Op basis van dit debat, het verslag, de verschillende betogen en de amendementen stel ik echter vast dat er geen enkel alternatief is. Mijnheer Penris, ook uw fractie biedt die niet. Omdat er geen alternatief is, kan ik als verdediger van de landbouwbelangen dit voorstel van decreet in eer en geweten goedkeuren.

De heer Jan Penris : Collega, ons land is een klein land en ons gewest is een zeer klein gewest. Europa legt ons op om natuurcompensaties te zoeken in ons kleine gewestje. We zouden de mogelijkheid moeten krijgen om die compensaties niet in ons eigen gewest te zoeken, maar elders. Ik denk dat Europa het kleine Vlaanderen discrimineert.

De heer Jos Stassen : Maar mijnheer Penris, u bent de grootste verdediger van de rechtstaat en van de Raad van State. Dat hebt u daarstraks overvloedig bewezen. Nu zegt u echter dat de Europese natuurwetgeving de boom in kan.

De heer Jan Penris : Wij zijn geen voorstanders van Europa en dat weet u. (*Rumoer*)

Collega's, wij vrezen dat wij via dit nooddecreet mensen trachten blij te maken met een dode mus. Het Arbitragehof zal voor toetsing zorgen, maar ik vrees dat er voordien nog een toetsing zal gebeuren door de Raad van State. Er is immers nog het verhaal van het ruimtelijk uitvoeringsplan. Het nooddecreet regelt een aantal werkzaamheden, maar niet de essentieelste zoals de aanleg van de kaaipteinen, de loodsen, de gebouwen, de kranen en andere constructies. De aanleg van die infrastructuur moet worden geregeld via een ruimtelijk uitvoeringsplan. Ik ga niet voor stokebrand spelen, maar de advocaat van Doel 2020 is slim genoeg om te beseffen dat hij dat ruimtelijk uitvoeringsplan rechtstreeks zou kunnen aanvallen. Vervolgens kan hij aan de Raad van State vragen het nooddecreet alsnog te toetsen aan de grondwet.

Collega's, ik heb het moeilijk gehad met de principiële stelling die wij hebben ingenomen. Wij hebben een aantal argumenten om het nooddecreet niet goed te keuren. Dat zijn vooral argumenten van juridische aard. Wij vrezen immers dat dit nooddecreet ongrondwettelijk is. Het was moeilijk om ons standpunt te verklaren aan de achterban. Ik heb contact opgenomen met de belangrijkste mensen die ik ken in de haven en het havenbedrijf, en zij hadden begrip voor het standpunt. Na een ongelukkig artikel in De Gazet van Antwerpen hebben we veel reacties gekregen. We kregen telefoons, e-mails en brieven. We hebben die allemaal beantwoord en getracht nog eens ons standpunt te verklaren. De meeste mensen hadden er begrip voor. We hebben maar één negatieve reactie gekregen.

Begin deze week zijn we naar het aanwervingslokaal voor havenarbeiders geweest. Mijnheer Voorhamme, u moet dat ook eens doen. Er leeft immers heel wat onrust bij die mensen, omwille van het verdwijnen van de wet-Major. (*Opmerkingen van de heer Filip Dewinter*)

De heer Robert Voorhamme : Mijnheer Dewinter, het is niet omdat u er nooit bent, dat u moet zeggen dat ik er nooit ben.

De heer Jan Penris : De heer Dewinter was er vorige week nog.

De heer Robert Voorhamme : Mijnheer Penris, u zwaait met de bedreiging van de wet-Major. Kunt u mij de initiatieven van uw fractie uitleggen in verband met het vrijwaren van de wet-Major ? (*Rumoer*)

Voorhamme

Ik zal een en ander bewijzen met stemmingen. Ik weet dat mijn fractie alle mogelijke inspanningen heeft gedaan en resultaat heeft geboekt.

De heer Jan Penris : Dan hoop ik dat u met ons op de barricades zult staan. Ik weet dat toen destijds de pool van de sloopsherstellers zou worden afgeschaft, uw fractie er als eerste bij was om dat effectief te doen. Mijn fractie heeft daar toen tegen gestemd. Mijn fractie zal er ook over waken dat niet aan de wet-Major wordt geraakt. Dat is echter een ander verhaal. Ik wil enkel zeggen dat ik mijn verhaal aan de havenarbeiders heb verteld. Ik heb bij hen veel begrip en sympathie gevonden.

Collega's, het is misschien moeilijk om ons standpunt aan onze achterban uit te leggen. Ik zal echter met een gerust geweten gaan slapen. Ik behoor immers niet tot de mensen die straks de ja-knop zullen indrukken. Zij worden in de FET nu al de verkrachters van onze rechtstaat genoemd. (*Applaus bij het VB*)

De heer Johan Malcorps : Mijnheer Penris, wij dringen al een hele tijd aan op een concreet antwoord in verband met uw ideeën over natuurcompensaties. Ik hoop dat uw uitspraak over het niet toepassen van de habitat- en vogelrichtlijnen een grapje was. Misschien moeten we compensaties in Timboektoe gaan zoeken. Wij vallen onder de Europese regelgeving, en daar moeten we mee werken. Wat is uw antwoord op het probleem van de natuurcompensaties ?

De heer Jan Penris : Die moeten we buiten ons gewest zoeken.

De heer Johan Malcorps : U geeft dus geen antwoord.

De voorzitter : De heer Voorhamme heeft het woord.

De heer Robert Voorhamme (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, leden van de regering, geachte collega's, bij de beoordeling van dit voorstel moet worden nagegaan of het de democratie al dan niet dient. Is het met andere woorden een correct democratisch initiatief ? We moeten hierbij niet enkel de juridische argumenten in beschouwing nemen, want het gaat om een parlementair initiatief. Het parlement moet als wetgever ook rekening houden met het juridisch kader waarbinnen we ons bevinden én met het aanpassen van dit kader aan het algemeen belang. Dat is onze funda-

mentele taak. Het juridisch kader, waar iedereen zich aan moet houden, moet beantwoorden aan het legitieme algemeen belang. In dit dossier is het algemeen belang de investering in het Deurganckdok. Iedereen is het erover eens dat dit algemeen belangrijk is. In de Toelichting wordt hier uitgebreid op ingegaan.

Antwerpen is in de range van Hamburg-Le Havre de snelst groeiende containerhaven. Ten opzichte van wat in 1995 werd vooropgesteld qua groei in containertrafiek, ligt de haven 6 jaar voorop. Dit wordt aangetoond door de recentste cijfers. Het is dan ook logisch dat de nochtans vrij nieuwe Noordzeeterminal en de Europaterminal op de Rechteroever zeer snel het verzadigingspunt naderen. Er is dus dringend nood aan bijkomende infrastructuur. Dit zijn geen wensdromen van havenbaronnen, we kunnen dit dagelijks vaststellen.

We naderen het ogenblik dat er deficiënties zullen optreden inzake goederenbehandeling. Dit zal ertoe leiden dat klanten van de haven zullen overwegen alternatieven te zoeken. De tijd is hier een cruciaal begrip. Indien Antwerpen geen rekening kan houden met de tijd, dreigt ze haar karakter van hoofdhaven inzake de containertrafiek te verliezen.

Degenen die denken dat de containertrafiek iets geïsoleerds is, vergissen zich. De ene trafiek hangt samen met de andere. Er kan zelfs worden aangetoond dat een hoofdhaven voor containertrafiek ook veel makkelijker in staat is om de industriële capaciteiten in de haven te behouden.

Zoals de heer Caluwé daarnet heeft gezegd, is de haven van Antwerpen niet enkel belangrijk voor de Antwerpenaars. Door de toegevoegde waarde is ze van belang voor de hele Vlaamse economie. Ze betekent bovendien een ongelooflijk voordeel voor een economie die voor 80 percent van de export van dit land instaat. De ondernemingen in Vlaanderen die exporteren, hebben een hoofdhaven inzake containertrafiek dicht bij huis absoluut nodig.

Veel van die ondernemingen zouden hun concurrentievoorwaarden drastisch zien verslechteren als een aantal belangrijke rederijen besluiten de geregelde trafiek van Antwerpen naar een andere haven te verplaatsen. Wat voor ons de belangrijkste overweging is, heb ik nog niemand horen zeggen : administratieve en juridische kluwens en discussies – die overigens gerechtvaardigd zijn – brengen het lot van tienduizenden werknemers in gevaar. De toekomst van tienduizenden gezinnen wordt be-

Voorhamme

dreigd, niet door economische factoren, maar door administratieve verwickelingen.

Vergeet niet dat het Deurganckdok en de haven op de Linkeroever wel degelijk tegenstanders hebben. Sommige daarvan trekken het nut van deze werken in twijfel. Laten we die mystieke denkoefening voor eens en altijd uit de wereld helpen. De West-Europese havens zullen altijd worden gebombardeerd met containers. De containertrafiek zullen blijven bestaan. De vraag is niet of ze komen, maar langs welke haven ze zullen gaan.

Als een tekort aan verantwoordelijkheidszin er de oorzaak van zou zijn dat de containertrafiek langs andere havens verlopen, zou dat daarenboven het aantal containers dat over de Vlaamse wegen wordt vervoerd niet verminderen, wel integendeel. Wellicht zouden er nog meer containers over de weg worden getransporteerd. De Antwerpse haven heeft immers de beste modal split. Dat wil zeggen dat ze in verhouding het meest containers vervoert over het spoor of via de binnenvaart. Eender welke andere haven stuurt meer containers de baan op, en die baan zal altijd door Vlaanderen lopen. We zullen opdraaien voor de lasten, en helemaal niets ontvangen van de baten. Ook in ecologisch opzicht is het belangrijk om te kiezen voor Antwerpen.

De vraag is niet of de investering in het Deurganckdok doorgaat. Vroeg of laat komt het dok er toch. De vraag is alleen of het op tijd zal komen. Sommige organisaties zullen niet rusten tot ook hun laatste bezwaren werden gehoord. Als het dok te laat komt, lijden we gruwelijke maatschappelijke verliezen.

Het jaarlijkse blunderboek van het Rekenhof is een buitengewoon nuttig instrument. Ik verheer niet dat mij als politicus een grote schaamte bekruipt telkens ik het doorblader. We moeten immers verantwoording afleggen aan de bevolking over de begane flaters. Wel, toen ik en de andere commissieleden de Deurganckdoksites bezochten en te horen kregen wat de financiële, economische, sociale en ecologische gevolgen zijn van de schorsing van de werken, meende ik de inhoud van vele edities van het blunderboek samen in een keer op mijn kop te krijgen. Dat is de omvang van het voorliggende probleem. We moeten ervoor zorgen dat de werken op tijd kunnen beginnen. Het komt erop aan ervoor te zorgen dat alle betrokkenen snel duidelijkheid krijgen. Men verliest dat wel eens uit het oog. De afwerkingstermijn is een zaak,

de duidelijkheid voor de betrokkenen een andere. Rederijen die contracten willen afsluiten met de Antwerpse haven moeten zo spoedig mogelijk weten of er de eerstkomende jaren een Deurganckdok komt.

Alle democratische fracties hebben zich de nodige vragen gesteld. Kunnen we tegenover de Vlaamse bevolking verantwoorden dat we bewust elke dag meer dan 18 miljoen frank van de Vlaamse belastingbetaler weggooien en tijd verliezen? Kunnen we verantwoorden dat we bewust het risico nemen om een onomkeerbare negatieve spiraal op gang te trekken die de toekomst van de Antwerpse haven in gevaar brengt? We waren daar allemaal met een vertegenwoordiging, met inbegrip van het Vlaams Blok. Ik overdrijf niet: er is al te lang getreuzeld. Wie daaraan twijfelt, moet er de documenten maar eens op nalezen. De hoorzitting was in dat verband erg nuttig. Kunnen we verantwoorden dat we in de Vlaamse economie een bres slaan? Kunnen we verantwoorden dat we een debacle van de omvang van het Waalse debacle riskeren? Kunnen we verantwoorden dat we bewust de jobs van tienduizenden in gevaar brengen? Ik zeg dat dit niet kan.

De voorzitter : De heer Penris heeft het woord.

De heer Jan Penris : Ik ben het volledig met u eens. Niemand wil dat de put nog groter wordt. We moeten ons alleen afvragen hoe het zo ver is kunnen komen. Hier laat men uitschijnen dat diegenen die om juridisch-technische redenen tegen het decreet zijn, schuld dragen voor het debacle. Dat is niet waar. De schuldigen zitten in de administratie en in de politieke kabinetten. De schuldigen zijn diegenen die ervoor hebben gezorgd dat de bouwvergunning niet conform de wettelijke bepalingen is afgeleverd en dat de procedure tot wijziging van het gewestplan niet correct is gevolgd.

Verder wil ik zeggen dat er wel degelijk een alternatief voor het nooddecreet is. De minister zelf reikt de oplossing aan: als men de algemene herziening van de wetgeving versneld doorvoert, heeft men een juridisch sluitende oplossing die het onderzoek van de Raad van State en het Arbitragehof doorstaat. Zo wordt een oplossing geboden voor dit dossier én voor alle andere bouwwerken die nog zullen volgen.

De voorzitter : De heer Voorhamme heeft het woord.

De heer Robert Voorhamme : De eerste opmerking van de heer Penris leert me dat het voor het Vlaams Blok belangrijker is op zoek te gaan naar

Voorhamme

wie voor wat schuld draagt dan het opnemen van zijn verantwoordelijkheid en het uitwerken van oplossingen op korte termijn voor dit maatschappelijk probleem. Dat is een eerste vaststelling. Ik kom dadelijk terug op de tweede opmerking van de heer Penris.

De investering in het Deurganckdok is formeel opgeschort omwille van een procedurefout. De Raad van State oordeelt dat het om een procedurefout gaat en daarom zijn de werken opgeschort. Dat is de huidige toestand. De zwaarste schaduw echter die erover hangt, is de fundamentele onduidelijkheid die er in Vlaanderen over de natuurcompensaties bestaat. Er wordt dikwijls verkeerd geïnformeerd. Deze natuurcompensaties zijn een uitvoering van Europese richtlijnen, die ook door Vlaanderen zijn goedgekeurd. Het gaat om een wetgeving van een hogere orde. Deze richtlijnen moeten worden toegepast. Het is zuiver een toepassing van de rechtstaat. Deze richtlijnen zijn bovendien bijzonder strikt. Dat hebben we kunnen vaststellen. Sommige partijen wekken de indruk dat er nog interpretatiemogelijkheden zijn. Het deed me genoeg vast te stellen dat de heer Penris niet in staat is binnen dit wettelijk kader te antwoorden op de vraag van de heer Stassen en te zeggen waar men alternatieve compensaties kan vinden.

De waarheid is dat daarover niet eigenmachtig regelgeving kan worden opgesteld.

De voorzitter : De heer Penris heeft het woord.

De heer Jan Penris : Toen we over de wet-Majorspraken, hebt u erop gewezen dat uw fractie allicht verdienstelijke initiatieven neemt om ervoor te zorgen dat Europa niet te ver gaat en dat de regelgeving die wij in Vlaanderen kennen en koesteren, behouden blijft. Wij stellen vast dat Europa ons inzake natuurcompensaties voor problemen stelt. Waarom lost u de problemen niet op het niveau op waar ze moeten worden opgelost, namelijk het Europees niveau ? Is het idee om buiten het eigen gewest te compenseren dan zo gek ? U kent toch het Kyotoverdrag. U bent voorstander van dit verdrag. Het kent ook compensatiesystemen. Pas zo'n compensatiesysteem toe op het gebied van de natuurbescherming en het natuurbehoud op Europees vlak. Dat is een oplossing die Vlaanderen respecteert, die onze landbouwgronden respecteert en die het mogelijk maakt dat we ons niet in duizend bochten moeten wringen zoals vandaag het geval is.

De heer Robert Voorhamme : Wij maken deel uit van de grote Europese fractie van sociaal-democraten. Wij zijn grote voorstanders van een goed richtlijnsysteem voor het natuurbehoud. Wij willen alles in het werk stellen om zoveel mogelijk natuur, ook in Vlaanderen, te vrijwaren. Ik noteer dat u daartegen bent. U vindt het niet belangrijk dat er in Vlaanderen voldoende natuur wordt gevrijwaard. Ik heb begrepen dat dit uw stelling is.

De voorzitter : De heer De Meyer heeft het woord.

De heer Jos De Meyer : Kunt u op een eenvoudige manier uitleggen wat en hoe moet worden gecompenseerd ? Wat vraagt Europa precies ? Heeft deze regering, die Vlaanderen nu enkele jaren bestuurt, reeds mogelijkheden gehad om bepaalde Europese richtlijnen in interne decreetgeving om te zetten ? Is ze daar nog niet in geslaagd omwille van interne tegenstellingen binnen de meerderheid ?

De heer Robert Voorhamme : De eerste vraag vind ik vrij hypocriet : dit staat uitgebreid in het voorliggende voorstel van decreet. Ik ga de mij resterende minuten niet daaraan besteden. Wat de historische compensaties betreft, kunt u de tekst van het voorstel van resolutie lezen.

De heer Jos De Meyer : Ik zou bijzonder graag hebben dat we daar heel uitgebreid over kunnen discussiëren. Het idee om dit vandaag zomaar bij hoogdringendheid naar voren te brengen en goed te keuren is opnieuw onbehoorlijk bestuur. Dit is zo ernstig dat er heel wat gesprekken over nodig zijn. Ik begrijp u als u zegt daar niet zomaar op te kunnen antwoorden. Maar ik wil er dan ook niet lichtzinnig over oordelen en stemmen.

De heer Robert Voorhamme : Daar de mij toegewezen tijd verstrijkt, heb ik geen zin om hier uitgebreid een document van vijf bladzijden voor te lezen, terwijl u die tekst op de banken kunt lezen.

De heer Jos De Meyer : Ik heb die ondertussen snel moeten lezen. Daar zullen we nog wel eens uitvoerig over discussiëren.

De heer Robert Voorhamme : Dat is goed. Wat uw andere vraag betreft, er is een natuurdecreet waarover een parlementair initiatief bestaat. Tussen de meerderheidspartners is overeengekomen dat dit initiatief zeer snel zal leiden tot een decreet. U bent aan het verkeerde adres wat dit betreft. Onze fractie heeft dit initiatief, dat de inpassing van de Europese regelgeving in het natuurdecreet wil regelen, al meer dan een jaar geleden genomen : dit voorstel van decreet ligt dus al een hele tijd voor.

Voorhamme

Het lijkt me logisch dat daarover enige discussie mogelijk is. U bent bijzonder goed geplaatst om dat te weten. U behoort immers tot een organisatie die de discussies tot in het oneindige kan doordrijven. Die organisatie en uzelf vragen steeds begrip en willen steeds meer tijd om verder te kunnen praten alvorens men tot besluitvorming komt. U deed dat daarnet nog.

De heer Jos De Meyer : De heer van den Abeelen is zeer correct geweest. Hij heeft erop gewezen dat onze interventie heeft bijgedragen tot het verbeteren van wat voorlag.

De heer Robert Voorhamme : Dat klopt.

De schaduw van de natuurcompensaties hangt zwaar over de hele verdere havenontwikkeling en het Deurganckdok in het bijzonder. Voor de indieners is het dan ook absoluut noodzakelijk dat die hypotheek wordt gelicht. Zo zou men een halt kunnen toeroepen aan de vloed van alle mogelijke bezwarenprocedures. De meeste van de vandaag lopende bezwarenprocedures, of die nu zijn begonnen door mensen die het belang van de natuur willen dienen of niet, zijn immers allemaal op een of andere manier gebaseerd op het al dan niet toepassen van de Europese regels inzake natuurcompensaties. Zelfs de landbouwers die een aantal initiatieven aanvechten, gebruiken de richtlijnen houdende de natuurcompensaties om bezwaar te kunnen aantekenen. Vandaar dat we vonden dat we in dit decreet meteen duidelijkheid moesten bieden. Vandaar dat we daarnaast een voorstel van resolutie voorleggen om zo snel mogelijk duidelijkheid te bieden inzake het historische gedeelte van de compensaties, die op zich niets te maken hebben met de aanleg van het Deurganckdok, maar waarover Vlaanderen door Europa in gebreke wordt gesteld. Dat is een toegevoegde waarde aan het decreetaal initiatief. Het is uitdrukkelijk de bedoeling van de indieners om niet alleen de bouw van het dok zo snel mogelijk weer op gang te krijgen, maar meteen ook de belangrijkste grond om toekomstige bezwaren weg te nemen en versneld te kiezen voor de positie van goede leerling in Europa, in plaats van achterblijver in Europa.

Het spreekt vanzelf dat in veel gevallen natuurcompensaties in conflict komen met landbouwersbelangen. We hebben dat uitvoerig besproken in de commissie. Mijns inziens is dat trouwens een algemeen Vlaams probleem. Als we in Vlaanderen willen realiseren wat Europa voorschrijft, dan zullen er nog wel meer conflicten komen tussen enerzijds

natuurbehoud en anderzijds landbouwontwikkeling en landbouwersbelangen.

Daarom zijn in dit decreet specifieke maatregelen opgenomen om die compensaties voor getroffen landbouwers zo goed mogelijk uit te voeren. Dat was trouwens een zeer waardevolle bijdrage van de CD&V-fractie. Er is inderdaad een bijsturing geweest van het aanvankelijke plan bij de aanleg van het Deurganckdok voor wat betreft de opspuiting. De opspuitingen die nu nog in het plan voorkomen, zijn de opspuitingen die strikt noodzakelijk zijn om de aanleg van de ontsluitingsinfrastructuur te kunnen realiseren. Er wordt geen vierkante meter méér grond gebruikt. Op die manier hebben we een groot aantal hectaren landbouwgrond weten te vrijwaren.

Daarnaast is er in het decreet ook een unieke regeling opgenomen inzake financiële compensatie van de landbouwers. Daarom vindt mijn fractie de reactie van de Boerenbond onbegrijpelijk. Als de Boerenbond gelijk krijgt, betekent dit dat de landbouwers in kwestie daarvoor de financiële prijs zullen betalen. Het Deurganckdok komt er immers ooit wel eens. Daar is geen twijfel over. Het is echter zeer de vraag of er in dat geval nog ooit een regeling ter compensatie van de getroffen landbouwers zal worden gehanteerd zoals nu met het nooddecreet wordt gedaan. Ik durf daar sterk aan te twijfelen.

Het is de verdienste van de vertegenwoordigers van de Boerenbond in dit parlement dat dit er onder meer in is opgenomen. Zij worden nu in de rug geschoten door hun eigen organisatie.

De heer Jos De Meyer : Mijnheer Voorhamme, ik ben christen-democraat en ik vertegenwoordig alle mensen. Misschien denkt u nog in andere termen en gaat u ervan uit dat u nog specifiek het ABVV vertegenwoordigt, maar ik vertegenwoordig alle mensen. Laat daar geen onduidelijkheid over bestaan.

De heer Robert Voorhamme : Mijnheer De Meyer, ik vind het spijtig dat u als CD&V'er in de rug wordt geschoten nadat u zoveel inspanningen hebt geleverd om de landbouwers te geven waar ze tot dan toe nooit recht op hebben gekregen.

De heer Jos De Meyer : Mijnheer Voorhamme, zo voel ik het niet aan. Het is heel begrijpelijk dat men dit amendement waardeert, maar het is tegelijk even begrijpelijk dat men de ganse procedure verder heel kritisch volgt. Dat vind ik zo normaal als het maar kan zijn.

De heer Robert Voorhamme : Collega's, de houding van de Boerenbond nu baart mij zorgen voor de toekomst. Er zal in Vlaanderen in de toekomst namelijk nog heel wat moeten worden gecompenseerd aan natuur en er zal nog heel wat natuur gevrijwaard moeten blijven. Als het om zo'n belangrijk maatschappelijk werk gaat, en het levert met de nu bepaalde compensaties nog zo'n bezwaar op, dan heb ik twijfels over de geloofwaardigheid van de landbouwersorganisatie die beweert een gesprekspartner te willen zijn om naar oplossingen te zoeken.

De voorzitter : De heer Wymeersch heeft het woord.

De heer Frans Wymeersch : Mijnheer Voorhamme, als ik u goed begrijp, zegt u tegen de mensen van de Boerenbond en tegen de landbouwers in het algemeen dat ze moeten opletten en dat ze hun verzet nu en in de toekomst moeten opgeven, omdat er anders voor hen niet meer van de kar zal vallen, nu niet en ook in de toekomst niet.

In het Vlaams regeerakkoord staat dat moet worden gestreefd naar 750.000 hectare landbouwgrond. Daaraan kan niet meer worden getornd. U komt nu zeggen dat het einde van de compensaties nog niet in zicht is. U zou beter eerlijk zeggen waar het op staat : dat volgens de sp.a en de Vlaamse meerderheid de landbouw en de landbouwers in Vlaanderen gedoemd zijn om te verdwijnen. Dan weten de boeren en de landbouwersorganisaties waar ze staan. Kom niet vertellen aan de heer De Meyer dat hij in de rug wordt geschoten, en dat de boeren hun verzet moeten stoppen omdat er anders niets meer te rapen zal zijn, want dat is een platvloerse vorm van chantage.

De heer Robert Voorhamme : Mijnheer Wymeersch, in het decreet staat onder meer een wettelijke regeling voor de ingebruikneming van de Grondbank. Dat is een belangrijk instrument om aan deze problematiek tegemoet te komen. U hebt nooit een initiatief genomen, ook niet naar aanleiding van deze discussie, om in dit opzicht iets nuttigs te doen voor de landbouwers.

De heer Frans Wymeersch : U bent slecht geplaatst om in naam van de landbouwers te spreken. Uw fractie heeft de laatste jaren niets anders gedaan dan de landbouw en de landbouworganisaties belachelijk te maken en af te breken.

De voorzitter : De heer Voorhamme heeft het woord.

De heer Robert Voorhamme : De vraag was niet of we een initiatief moesten nemen of niet. Vandaag hoor ik immers dat iedereen vindt dat er een initiatief moest worden genomen. De vraag was dus welk initiatief. We hebben het lijstje overlopen.

Het eerste waar iedereen aan denkt, is een algemene decretale regeling voor bouwprocedures. Het Vlaams Blok gebruikt dit nu, onder andere ook in pamfletjes waarin het zijn kromme houding recht wil praten, om te rechtvaardigen dat het dit decreet niet goedkeurt. Er zou een algemene regeling voor bouwprocedures moeten komen.

Iedereen bij de indieners is het ermee eens dat de procedures voor de behandeling van bezwaren tegen bouwwerken en bouwvoorschriften efficiënter moeten worden. Het is echter ook ons aller overtuiging dat zoiets niet op enkele dagen kan worden gerealiseerd. Met het uitwerken van een nieuwe regelgeving op enkele weken zouden we de democratie en de rechtsstaat alleen maar geweld aandoen.

Uit de grondtoon van wat het Vlaams Blok schrijft, leid ik af dat er van rechtsspraak in de toekomst niet veel sprake meer zal zijn. Door het zozeer vereenvoudigen van bouwprocedures dat op een maand tijd alles kan worden afgehandeld en alle inspraakmogelijkheden kunnen worden uitgeput, wordt een loopje genomen met de inspraakrechten van de bevolking. Wij willen die uitdrukkelijk vrijwaren. We willen de rechtsstaat niet afbreken. Wie denkt een algemene regeling te kunnen treffen, waarmee op korte termijn – de tijd speelt een belangrijke rol – een regeling kan worden gevonden, ook voor het Deurganckdok, kan niet anders dan de rechtsstaat en de inspraakmogelijkheden van de bevolking fundamenteel afbreken. Als het u daarom te doen is, dan neem ik daar akte van.

We hebben gezegd dat een algemene regeling niet kan omdat niet retroactief kan worden gewerkt. Een algemene regeling zou trouwens ook gevolgen moeten krijgen op federaal niveau, want de wetgeving op de Raad van State en zijn procedures zijn federaal. Dit betekent dat we nu voor een beperkte regeling moeten opteren. Deze eenmalige regeling, die beperkt zal zijn in tijd en ruimte, zal de normale procedures maximaal vrijwaren. Ik zou in dit verband willen verwijzen naar de toespraken van de verslaggevers.

Mijns inziens betreft het hier geen democratisch deficit. We hebben in deze regeling ingebouwd dat de Vlaamse regering nooit eigenhandig de eindbeslissing kan nemen. Sommige juristen hebben deze

Voorhamme

bepalingen trouwens betwist. Elke eindbeslissing over het verstrekken van een bouwvergunning moet door het Vlaams Parlement worden bekrachtigd. Het Vlaams Parlement is de democratische vertegenwoordiging van het Vlaamse volk. Binnen enkele maanden zullen we moeten oordelen of alle regels zijn gerespecteerd.

Dit betekent niet dat we hier een gewoonte van willen maken. In dit verband kan ik de woorden van de heer Stassen enkel onderschrijven. Wat ons betreft, is dit de laatste keer geweest. We verwachten dat het ruimtelijk uitvoeringsplan voor dit gebied volgens de regels van de kunst zal worden opgesteld.

Indien we dergelijke situaties in de toekomst willen voorkomen, moet er een nieuwe regeling inzake de procedures komen. Dit betekent dat de hiërarchie in de wetgeving en de Europese regelgeving in de toekomst beter moeten worden gerespecteerd. Dit betekent tevens dat we allemaal eens moeten nadenken over de rol die de haven in Antwerpen speelt. Bij het opstellen van een dossier moet het overleg met de belanghebbenden, de natuurverenigingen en andere betrokken partijen op voorhand worden ingebouwd.

Mijns inziens staat ons volstrekt democratisch initiatief in schril contrast met de rechts- en informatievervuiling die door sommige tegenstanders van dit voorstel van decreet wordt gehanteerd. Bepaalde mensen hebben dit voorstel van decreet opzettelijk met de toekomst van Doel verward. De aanleg van het Deurganckdok heeft rechtstreeks niets met Doel te maken. De houding van deze mensen getuigt van een grote dubbelzinnigheid. Sommige mensen hebben in het Vlaams Parlement verklaard dat ze voor de aanleg van het Deurganckdok zijn en hebben voor de rechtbank van Dendermonde geëist dat de put van het Deurganckdok wordt dichtgesmeten en in zijn oorspronkelijke staat wordt hersteld. Ik noem dit een dubbelzinnig optreden.

Ook wat de compensaties betreft, is heel wat verwarring gezaaid. Sommige mensen hebben er alle belang bij om de historische compensaties en de compensaties met betrekking tot het Deurganckdok door elkaar te halen. Op die manier kunnen ze bij de bevolking verwarring zaaien en zich tegen de aanleg van het Deurganckdok opstellen.

Dit staat in schril contrast met de houding van de democratische partijen. In tegenstelling tot de de-

mocratische partijen gedraagt het Vlaams Blok zich in deze zaak niet rechtlijnig. Het Vlaams Blok gedraagt zich als de waterdrager van het havenpatronaat.

De heer Jan Penris : Ik zou toch even iets willen rechtzetten. Ik voel me geen waterdrager van het havenpatronaat, maar van de hele havengemeenschap. De uitspraken die ik daarnet over de wet-Major heb gedaan, tonen allicht duidelijk aan dat dit zowel de werkgevers als de werknemers behelst.

De heer Robert Voorhamme : Ik heb het hier over leden van de raad van bestuur van de haven van Antwerpen. Het stemgedrag binnen de raad van bestuur kan me niet schelen. De meerderheid van de leden van de raad van bestuur heeft voor de bouwvergunning gekozen. Ik denk dat in elk normaal bedrijf een lid van de raad van bestuur loyaal de beslissingen van die raad van bestuur en van dat bedrijf moet volgen. Dat wordt zelfs uitdrukkelijk in de handelswetgeving gestipuleerd. Het is met andere woorden misschien heel honorabel dat u gekant bent tegen een beslissing van de raad van bestuur, maar in normale omstandigheden en in het bijzonder in het kader van ethisch ondernemen, wordt wel verwacht dat de betrokken bestuurders ofwel een loyale houding aannemen, ofwel hun ontslag indienen. Verantwoord ondernemen en verantwoord politiek bedrijf zijn echter blijkbaar niet aan u besteed.

De voorzitter : De heer Penris heeft het woord.

De heer Jan Penris : Mijnheer de voorzitter, verantwoord ondernemen houdt ook in dat men op geen enkele manier meewerkt aan wetgevende initiatieven op andere niveaus waarvan men goed weet dat deze op het randje van de illegaliteit balanceren.

De heer Robert Voorhamme : Mijnheer Penris, het is honorabel dat u dat wilt doen, maar u moet wel kiezen. Dit geldt voor elke onderneming in dit land.

Ofwel staat u op de ene lijn, ofwel op de andere. Wie bestuurder van een vennootschap is, wordt geacht loyaal te zijn tegenover die vennootschap. Vindt u dat die loyaleiteit niet waargemaakt kan worden omwille van uw honorabele stelling, dan moet u maar ontslag nemen. U kunt nu eenmaal niet uit alle ruiven eten.

De heer Frans Wymeersch : Geen enkele socialist heeft ons op dat vlak lessen te leren !

De heer Robert Voorhamme : Telkens wanneer het u uitkomt, stelt u zich als de sympathiekste op. Gisteren nog verspreidde u pamfletten onder de havenarbeiders om kromme zaken recht te praten en om u toch als verdedigers van het Deurganckdok op te stellen. U vertelt er echter niet bij dat u hier tegen zult stemmen waardoor u de bouw van het Deurganckdok tegenhoudt.

Ik stel vast dat de anti-politiek voor het Vlaams Blok primeert en het pamflet is er het mooiste bewijs van dat u zelf niet gerust bent in de houding die u hier aanneemt. U bent er niet gerust in omdat de heer Dewinter uit Antwerpen misschien wel fractieleider mag zijn van het Vlaams Blok, wat echter niet verhuult dat de heer Wymeersch uit het Waasland de echte baas is van het Vlaams Blok. De heer Wymeersch is daar de baas om de eenvoudige reden dat in het Vlaams Blok de anti-politiek de baas is. (*Applaus bij de sp.a, AGALEV, de VLD, VU&ID en CD&V*)

– *De heer Norbert De Batselier, voorzitter, treedt opnieuw als voorzitter op.*

De heer Frans Wymeersch : Mijnheer de voorzitter, collega's, de interventie van de heer Voorhamme getuigt van vele zaken, maar vooral van de enorme schrik die hij heeft van het Vlaams Blok en van de houding die deze partij aanneemt. Zonder het daarom met zoveel woorden te zeggen, erkent hij dat het Vlaams Blok vandaag – zoals in het verleden reeds vaak het geval was – de enige verdediger is van de juridische weg die dat ding moet bewandelen en de enige verdediger van de parlementaire democratie. Het zijn dus juist niet de heer Voorhamme en zijn achterban die zich moeten opwerpen als verdedigers van de democratie ! De geschiedenis leert ons wel anders.

Het verleden heeft duidelijk aangetoond dat wij een sterke achterban hebben. Uiteraard moet het u en de sp.a enorm pijn doen vast te stellen dat u uw grote achterban van vroeger kwijtgespeeld bent ten voordele van het democratische Vlaams Blok. (*Opmerkingen van de heer Robert Voorhamme*)

33 percent in Antwerpen is een bijzonder ruime groeimarge en we zullen dus nog beter doen. (*Opmerkingen van de heer Robert Voorhamme*)

Deze materie werd binnen onze partij op alle mogelijke niveaus besproken : in onze fractie, binnen het partijbestuur, in de partijraad, binnen de lokale geledingen, enzovoort.

De heer Robert Voorhamme : Mijnheer Wymeersch, u bent de echte baas van het Vlaams Blok, waarvoor mijn felicitaties.

De voorzitter : De heer Loones heeft het woord.

De heer Jan Loones (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, als het Vlaams Blok de Belgische instellingen, de rechtsstaat en de democratie verdedigt, dan is dat verdacht, dan zeg ik : boer, let op uw ganzen.

Zoals alle fracties hebben ook wij het niet gemakkelijk gehad om tot een besluit te komen in dit dossier. De verleiding van het onmiddellijk politiek effect, de verleiding om de antipolitieke toer op te gaan, de verleiding om bepaalde groepsbelangen te laten primeren op het algemeen belang, was groot. Ik ben trots op onze fractie. Niet iedereen heeft de bespreking van nabij kunnen meemaken. Onze fractie is tot een eenparige houding gekomen, ook al was dat niet gemakkelijk. We hebben in onze fractiebespreking een inleiding laten geven door iemand van een concurrerende fractie. De heer Voorhamme heeft ons met een aantal benaderingen bijkomend overtuigd en ik dank hem daarvoor.

Ik ga niet in op het volledige dossier, dat is ten overvloede gebeurd. Ik stip een aantal elementen aan die voor ons van belang zijn. Het algemeen belang behelst niet alleen het financieel, maar ook het maatschappelijk en economisch belang. Dit moet afgewogen worden tegen andere belangen. De rechtsstaat zou aangetast en verkracht zijn. Er zijn belangen van de landbouwsector en van de leefgemeenschap Doel waarover vandaag weinig is gezegd.

Het was duidelijk dat we geen voorafgaand advies moesten vragen aan de Raad van State als we weten dat we op prerogatieven stoten. We hebben de weg van het minste tijdverlies gekozen. Men mag overigens niet enkel de rechterlijke macht tot die rechtsstaat rekenen, men moet de totale rechtsstaat bekijken. Het parlement behoort daar ook bij. En in de afweging die wij hebben gemaakt, beperken we het recht van de individuele burger niet waar de procedure voor het Arbitragehof blijft openstaan. We zetten de rechtsstaat niet opzij door met het parlement de weg te kiezen die een oplossing mogelijk maakt die we anders niet zien zitten.

In het duinendecreet is ook ongrondwettigheid aangevoerd. Er zijn ook toen beperkingen geweest van een aantal procedurele mogelijkheden. Dat was een algemeen dossier, maar individuele belangen van eigenaars die hun grond plots een ander

Loones

statuut zagen krijgen, waren ook in het geding. Men is toen ook naar het Arbitragehof gestapt. Dat heeft geoordeeld dat het parlement hierover kon beslissen.

Het ontroert me een beetje dat het Vlaams Blok zich plots uitroept tot beschermer van de Belgische grondwet en rechtstaat. Het gedeelte van de VU&ID-fractie waartoe ik behoor, de N-VA, heeft niet dezelfde heilige bewondering voor de Belgische instellingen. We zijn niet vies van een duwtje ertegen, af en toe. We zijn het er niet mee eens dat de principes altijd onaantastbaar zijn. Het is een kwestie van prioriteiten. In deze zaak wegen de financiële en sociaal-economische belangen van Vlaanderen zwaarder dan de andere. De benadering van het algemeen belang wordt echter ietwat geschaad door de dreigende constructies zoals die van PSA. We mogen met het nu voorliggend algemeen belang geen andere privé-belangen dienen en daarom hebben we ons geërgerd aan de uitspraken van de minister-president in Singapore. Het debat hierover moet zeker nog worden gevoerd.

De landbouw vormt het tweede belang. Uiteraard wordt een gevoelige afweging gemaakt. Die zal trouwens niet enkel in dit dossier worden gemaakt. De vorige spreker heeft daarop reeds gewezen. De regeling voor schadevergoeding is een antwoord op de vraag, al beseft ik dat het slechts een gedeeltelijk antwoord is. De sector zelf zal immers nooit volledig vrede kunnen nemen met het dossier. Belangenverdedigers die optreden voor de belangen van één groep, zoals de Boerenbond, hebben daartoe natuurlijk alle rechten, onze rol is uiteraard een andere.

Het natuurbelang is ons even dierbaar. Het verheugt ons echt dat via het nooddecreet een vlugge doorbraak wordt geforceerd inzake de natuurcompensatiemaatregelen, met name voor het prachtige gebied langs de Schelde in de omgeving van Rupelmonde. We zijn langs dat gebied gevaren in het licht van de evaluatie van de langetermijnvisie over het Schelde-estuarium.

We sluiten ons in geen geval aan bij de stelling over compensaties buiten de regio. Ik zie niet in waarom wij onze verantwoordelijkheid zouden mogen ontlopen. We moeten uitvoeren wat Europa beslist. De vergelijking met Kyoto loopt mank, waar dit slaat op een wereldomvattend probleem. We moeten zelf de verantwoordelijkheid opnemen voor onze eigen leefgemeenschap.

De leefgemeenschap Doel staat niet in rechtstreeks verband met dit probleem. Vanuit Doel wordt immers gemeld dat vrede kan worden genomen met het Deurganckdok, mits het voldoet aan een aantal voorwaarden. Ik erger me niet aan de mensen van Doel die procederen, integendeel ik wil hen zelfs hulde brengen. De strijd is aandoenlijk geworden en lijkt op die van David tegen Goliath. Het kleine Doel wordt immers bijna verzwolgen door de megahaven. Ik waardeer de inspanningen van de bewoners die hun dorp trachten te redden.

Ik wil ook hulde brengen aan een spreker tijdens de hoorzittingen, de heer Creve. Ik ben ingegaan op zijn uitnodiging om de situatie ter plaatse te bekijken. Op pagina 31 van het verslag stelt de man bereid te zijn mee te werken aan een constructieve oplossing, maar onder heel strikte voorwaarden. Hij zegt ook : 'Bijna wekelijks leiden we in Doel en in het Linkerscheldeoevergebied mensen rond. Telkens krijgen we daarbij dezelfde reactie, namelijk complete verbijstering over de Linkeroever omwille van de ongelooflijke grondverspilling. Dit is iets waar men vaak de ogen voor sluit. Ik roep de leden van deze commissies op om ter plaatse te gaan kijken en geen abstracte discussie te voeren. Niet enkel om de bouwput te bezoeken, maar ook om te kijken wat het Deurganckdok in zijn huidige configuratie betekent voor de streek'. Hij eindigt met : 'Men dient niet alleen de problemen van het Deurganckdok te bekijken, maar wel die van de hele streek. Dit zou de aanzet kunnen zijn van een dialoog die niet in het abstracte wordt gevoerd. Dan pas kunnen we praten over concrete feiten en over mensen van vlees en bloed.'

Ik heb tijdens ons bezoek vastgesteld dat er inderdaad grondverspilling is. Het Deurganckdok met de opengetijdentoeegang zal het Saeftinghedok wellicht overbodig kunnen maken. Het achterliggende dokkencomplex zal veel beter kunnen worden uitgebouwd. Dat betekent dat de leefbaarheidsstudie over Doel achterhaald is en dat we voor een nieuwe situatie staan. De goedkeuring van dit nooddecreet kan de situatie van Doel verbeteren. We kunnen het dorp hiermee veel dichterbij de redding brengen.

Ik wil nog even bemiddelaar Alberts aanhalen in de Schelde Nieuwsbrief van augustus 2001. Ik citeer : 'Ondertussen tracht Doel zo normaal mogelijk te bestaan zoals iedere andere gemeenschap, ondanks de druk die weegt op het dorp. Doel heeft echter nog steeds iets eigens. De molen op de dijk is een baken voor ieder schip op de wijde Schelde. Het ongerepte poldergebied, de schorren en dij-

Loones

ken, de veerponten, de stroom en de jachthaventjes geven het dorp een aparte sfeer die menig toerist aantrekt. Doel mag nog even overleven'. Voor onze fractie mag Doel blijven leven zoals in het vers van Anton Van Wilderode : 'Wij zullen gaan, maar het dorp zal blijven'.

Het Deurganckdok zal er hoe dan ook komen. We willen daarbij de schade zo veel mogelijk beperken, zowel de financiële schade als de maatschappelijke verliezen. Op de tweede plaats zijn de natuur- en landbouwcompensaties ons erg dierbaar. Tot slot kan dit nooddecreet de redding van Doel betekenen. In dit alles zien we het voordeel om het nooddecreet goed te keuren. Het wordt een kritische ja-stem en we doen dit met frisse tegenzin. In elk geval neemt onze hele fractie haar verantwoordelijkheid op. Daarmee bewijzen we dat we beleidsmatig nog steeds staan waar we moeten. (*Applaus bij de meerderheid*)

De voorzitter : De heer De Meyer heeft het woord.

De heer Jos De Meyer (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, collega's, een grote meerderheid in Vlaanderen is akkoord met de bouw van het Deurganckdok. Mijn stelling is altijd geweest dat het onder bepaalde voorwaarden kan worden gebouwd. Alle onnodige schade en schadeclaims moeten worden vermeden. Dat is evident. Het is een kwestie van gezond verstand. We moeten ons vandaag afvragen hoe we de grootste kans hebben om de doelstelling op een maatschappelijk verantwoorde manier te bereiken, zonder daarbij de principes van de rechtstaat en van behoorlijk bestuur te negeren. Biedt het decreet de indieners de nodige zekerheid bij juridische procedures ? Geeft een breed maatschappelijk overleg met alle actoren niet meer kans op een grote consensus ? Was het beter geweest te wachten op het aangekondigde initiatief van de minister van ruimtelijke ordening ?

Ik heb tijdens de hoorzitting met veel aandacht geluisterd naar de vijftien genodigden. Ik heb toen bijzonder kritische stemmen gehoord. Het voorstel wekt op het eerste gezicht wantrouwen op. Fundamentele principes van de rechtstaat, de scheiding der machten en een behoorlijke rechtsbedeling staan op het spel. Dat was de conclusie van professor Populier van Antwerpen.

Mijnheer de voorzitter, de redactie van het voorstel van decreet is mede de vrucht van een overheidsopdracht die niet minder dan 6.540.000 frank heeft

gekost. Dit heeft het Rekenhof mij per brief meegedeeld.

Andere belanghebbenden met gelijkaardige problemen – ik denk nu aan Zeebrugge en Drogenbos – zullen van het precedent van het Deurganckdok gebruik willen maken. Kan men het de duizenden bedrijfsleiders van de zonevreemde bedrijven nog kwalijk nemen dat ook zij een artikel in het decreet wensen te zien dat hun problemen met een penntrek oplost ? Hoe ver reikt het gelijkheidsbeginsel ? Als ik hoogleraar milieurecht Deketelaere mag geloven in de vrije tribune in de FET met als titel 'Het nooddecreet Deurganckdok : rechtsvervuiling', dan zou verdere juridische toetsing wel eens problemen kunnen opleveren.

Plannen doordrukken tegen de wil van de gemeentebesturen zal zich op termijn wreken. Een van mijn grote vragen blijft waarom in Kruibeke, Bazel en Rupelmonde slikken en schorren in een gecontroleerd overstromingsgebied worden gerealiseerd. Waarom moet dit prachtige landbouw- en natuurgebied tweemaal per dag onder water worden gezet ? Het was voor mij verrassend maar tegelijkertijd ook provocerend dat de eigenaars van het binnengebied van deze polder een brief hebben gekregen van de afdeling Zeeschelde op 13 november 2001. Dat was een week voor het begin van de debatten in de commissie. Ik vermeld even wat zaken uit het begeleidend ministerieel besluit : 'Door het instellen van een gecontroleerd gereduceerd getij zal een deel van de polder tweemaal daags tijdens vloed overstroomd worden. De werking van het water zal tot het ontstaan van een krekentrap met slikken en schorren leiden. Door het inrichten van het gebied ter compensatie voor het verlies van leefgebieden in het gebied van het Deurganckdok zal het gebied regelmatig overstroomd worden. Dat zal leiden tot de creatie van moerassen. In het kader van artikel 90 bis van het bosdecreet van 13 juni 1990 is de geplande compenserende bebouwing voor de ontbossing noodzakelijk voor de aanleg van een gecontroleerd overstromingsgebied.'

Heeft de beslissing voldoende juridische basis ? Dat vraag ik mij nog steeds af. Wat zeker is, is dat de landbouw weer viermaal grond moet inleveren. De eerste maal zal dat moeten gebeuren op de Linkerscheldeoever, de tweede maal voor het realiseren van een moeras in Kruibeke, Bazel en Rupelmonde, de derde maal voor een bufferbekken voor de Barbierbeek en een vierde maal voor de compensatie van het bos, omdat ontbossing noodzakelijk is voor de realisatie van het moeras in Kruibeke.

De Meyer

Ik heb de groenen reeds proficiat gewenst met hun overwinning, maar volgens mij is dit allemaal niet nodig voor de veiligheid van de mensen die langs de Schelde wonen. Jullie vernielen een van de mooiste Vlaamse landschappen. U verjaagt de landbouwers, de vissers, de fietsers en recreanten, de gezinnen. U creëert een ontoegankelijk moeras.

Wat voor mij en de mensen in de polder op de Linkerscheldeoever even onwaarschijnlijk blijft, is het scheppen van vochtige weiden in plaats van de meest vruchtbare polders van Vlaanderen en Europa. Het gemeentebestuur van Beveren stelde tijdens de hoorzitting zeer duidelijk dat er geen ruimte meer is voor het verder aantasten van homogene landbouwgebieden.

Ik heb met grote belangstelling het MER Linkerscheldeoever-Deurganckdok ontvangen en gelezen. Ik citeer hieruit één zin uit het hoofdstuk 'Mens': 'Samenvattend kan derhalve gesteld worden dat alle maatregelen die uitgewerkt zijn om de inwoners van Doel te beschermen tegen de gevolgen van de havenactiviteiten slechts een tijdelijk karakter hebben'. Kunnen de leden van de meerderheid me uitleggen hoe ik die zin moet begrijpen als we daar de regeringsbeslissing van mei 2000 naast leggen?

Geachte collega's, ik heb de afgelopen vijf jaar steeds getracht in dit dossier een consequente houding aan te nemen, zowel in de oppositie als toen ik lid was van de meerderheid. Mijn principiële vragen zijn bekend. U weet dat ik de natuurcompensaties overdreven gul en buiten verhouding vind. De landbouwers worden bijzonder zwaar getroffen. Het gezamenlijk opgestelde amendement maakt het wel mogelijk dat bij groene overdruk de planshade aan de eigenaars en het exploitatieverlies aan de pachters wordt vergoed. Het verheugt me dat de meerderheid deze argumentatie heeft gevolgd. Dit is echter geen reden tot euforie. Een recht wordt hersteld.

Ik heb een aantal vragen aan de bevoegde ministers. Wanneer worden de nodige uitvoeringsbesluiten uitgevaardigd? Ik heb deze voormiddag aan minister Stevaert gevraagd of hij voor 100 procent zeker is dat de juridische basis voor de onteigeningen in Kruibeke-Bazel-Rupelmonde wel voldoende is.

De voorzitter : Minister Van Mechelen heeft het woord.

Minister Dirk Van Mechelen : Mijnheer De Meyer, ik heb een medewerker van minister Stevaert laten navragen of de minister bij zijn standpunt blijft. De administratie bevestigt dat de onteigeningen kunnen gebeuren op basis van het eerste gewestplan, dat door de Vlaamse regering werd goedgekeurd op 1 juni 1999 en dat enkel werd geschorst voor het grondgebied Beveren en dus niet voor Kruibeke.

De voorzitter : De heer De Meyer heeft het woord.

De heer Jos De Meyer : Mijnheer de minister, we moeten hier niet het debat te gronde voeren. Het geciteerde gewestplan werd inderdaad niet geschorst voor Kruibeke-Bazel-Rupelmonde. Daarin werd wel in een overstromingsgebied voorzien en de aanleg van de nodige dijken. De administratie zal verder ook zeggen dat er op dat ogenblik geen sprake was van een gecontroleerd gereduceerd tij en het creëren van moerassen en slikken. Dit is pas een aantal maanden later gebeurd, tijdens de bestuursperiode van de huidige regering. Ik verzeker u moeilijkheden bij een procedure voor de Raad van State over de voorliggende onteigeningsbesluiten.

De voorzitter : Minister Van Mechelen heeft het woord.

Minister Dirk Van Mechelen : Mijnheer De Meyer, het heeft weinig zin hier een technisch debat te voeren. Ik heb de voorschriften van het gewestplan bij. Daarin staat duidelijk wat kan en niet kan. De bevoegde minister maakt zich sterk dat zijn besluit hierop kan worden gebaseerd.

De voorzitter : De heer De Meyer heeft het woord.

De heer Jos De Meyer : Ik ben daar niet zo zeker van. We zullen in de toekomst zien hoe dit dossier evolueert.

Minister Dua, wanneer zal de Landbank operationeel worden? Hoe staat het met de grondgebonden VLIF-steun? Wat gebeurt hiermee wanneer er wordt onteigend? Het is voor de betrokken landbouwers van enorm belang om hier een antwoord op te krijgen. Mevrouw de minister, ik hoop dat u hiervoor een oplossing zult vinden.

Hoe staat het met de hernieuwing van vergunningen? Vergunningen worden immers gekoppeld aan het aantal hectare grond waarover men beschikt. Indien er ondertussen wordt onteigend, hoe kunnen deze problemen dan worden opgelost? Wat zijn de gevolgen voor de grondgebonden premies

De Meyer

voor granen, stieren, ossen, zoogkoeien, enzovoort ? Ik vermoed dat dit u aanbelangt.

Collega's, ik zal dit voorstel niet goedkeuren. Na afweging van de pro's en contra's, en met eerbied voor ieders standpunt, heb ik besloten me bij de stemming te onthouden. (*Applaus bij CD&V*)

De voorzitter : De heer Malcorps heeft het woord.

De heer Johan Malcorps (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, geachte collega's, ik ben niet euforisch. We moeten een aantal fouten uit het verleden rechtzetten. Zowel de Vlaamse overheid als het havenbestuur hebben vergissingen gemaakt.

Het havenbedrijf moet niet te hoog van de toren blazen. Haar arrogante voortvarendheid en overhaaste afhandeling van dit dossier hebben voor grote problemen gezorgd. Ik hoop dat de mentaliteitswijziging die zich lijkt af te tekenen, verder zal gaan. Problemen moeten worden opgelost in overleg met de plaatselijke bewoners en milieu- en natuurverenigingen.

Tijdens de hoorzitting deed de heer Delwaide, de havenscheper, een pathetische oproep om alle procedures stop te zetten. Misschien hadden de beleidsverantwoordelijken daar iets tegenover kunnen plaatsen. De actievoerders van Doel 2020 zijn gekant tegen het toekomstige Saefthingedok. Naar mijn bescheiden mening kan die discussie niet geheel los van de polemiek omtrent het Deurganckdok worden gezien. Inmiddels staan we zover dat er wordt gezocht naar een inbreidingsalternatief voor een dok bovenop Doel. Wellicht is het voorbarig om vooruit te lopen op de conclusies van de lopende studie hierover, maar niettemin lag hier een kans voor het havenbestuur om een constructief signaal te geven. In plaats van rücksichtslos alle expansiemogelijkheden op te eisen, had het kunnen aangeven dat het ook grenzen ziet aan de expansie. Mijns inziens zou dat een aantal procedure-slagen met onzekere afloop hebben vermeden. Jammer genoeg hebben de leden van het havenbestuur niet zoveel wijsheid aan de dag gelegd.

Een positief effect van de hele zaak is dat degenen die voorwendden nog nooit te hebben gehoord van de Europese vogelrichtlijnen, dat voortaan niet meer zullen kunnen. Zopas is er een rapport verschenen over de natuur in Vlaanderen. De strekking is onmiskenbaar : we zitten met heel grote problemen. Er is een tekort aan natuur, aan groen, de biodiversiteit wordt bedreigd, enzovoort. Ook

hier zijn collectieve belangen in het spel. Die kwalificatie is niet alleen weggelegd voor het Deurganckdok. Het behoud van diersoorten en hun leefgebied, van voldoende natuur en habitats zijn ook in het algemeen belang. De belangen van haven, natuur en landbouw moeten tegen elkaar worden afgewogen.

Laten we eerlijk zijn : zonder de Europese natuurrichtlijnen en de druk van Europa en het Natura 2000-netwerk zouden heel veel kwetsbare biotopen in Vlaanderen allang verdwenen zijn. De Europese natuurrichtlijnen zijn dus uiterst waardevol en we staan dan ook onverkort achter hun toepassing. Ik zou niet te licht over een ingebrekestelling door Europa heen stappen. Ingrekestellingen kunnen gepaard gaan met aanzienlijke boetes, die nog eens bovenop de eerder genoemde bedragen komen. Misschien wil het Vlaams Blok die verantwoordelijkheid nemen, maar wij zeker niet.

Ons standpunt is duidelijk. Wat het Deurganckdok betreft, moet artikel 6 van de habitatrichtlijn integraal worden uitgevoerd. Dat wil zeggen dat er natuurcompensaties moeten komen.

Wat de andere ingebrekestelling van Europa betreft, moet de Europese natuurwetgeving worden opgenomen in ons Vlaams decreet over het natuurbehoud. De juristen die hebben geholpen bij de redactie van het voorstel van decreet zijn daarover erg duidelijk. Aan het Vlaams decreet over het natuurbehoud wordt vandaag de laatste hand gelegd. De afbakening van 84.000 hectaren VEN-gebied is een feit. De vernieuwing van het decreet over het natuurbehoud moet begin 2002 in het parlement worden ingediend. Er wordt een hele procedure gevolgd, met veel inspraakmogelijkheden en compensaties voor de landbouwsector voor de VEN-afbakening. Wat de vogel- en habitatrichtlijngebieden betreft, biedt de procedure voldoende inspraak, openbare onderzoeks- en compensatiemogelijkheden.

De afstemming van het decreet over het natuurbehoud op het decreet over de ruimtelijke ordening is erg belangrijk voor de vereenvoudiging van de wetgeving. Dat laatste is een belangrijke doelstelling die we allemaal ter harte nemen. Verder is er nog de impact van de natuurrichtplannen op beschermingsmaatregelen : daarover moet een regeling worden uitgewerkt in het Vlaams decreet over het natuurbehoud. Daarbij moet ook rekening worden gehouden met de landbouwsector. Zowel bij de opmaak van het decreet over het natuurbehoud als bij de opmaak van het nooddecreet is wel degelijk voldoende aandacht besteed aan compen-

Malcorps

aties voor de landbouwsector. De wijze waarop de Boerenbond vandaag reageert, leidt in snel tempo tot zijn marginalisering. Op termijn brengt de Boerenbond de eigen geloofwaardigheid in het gedrang. In dit dossier is nochtans al veel bereikt, en is veel rekening gehouden met de eisen die groten-deels terecht waren.

Er is al genoeg gezegd over KBR als overstromings-, weide-, vogel- en natuurcompensatiegebied. Dat moet worden gerealiseerd. De last van het verleden moet worden weggewerkt. Als we volledig ingaan op wat in de habitatrictlijn is opgenomen over compensaties voor het Deurganckdok en het Verrebroekdok, kan Vlaanderen een schone lei voorleggen. Dan mogen we onze noorderburen met de vinger wijzen. Nederland draagt een verantwoordelijkheid in het kader van de Scheldeverdieping. Nederland heeft nog geen maatregelen genomen over het inpolderen en ontpolderen. Nederland neemt op dat vlak Europa niet ernstig. Als Vlaanderen zijn taken uitvoert, kan het met gezag andere lidstaten zeggen dat ze hun verantwoordelijkheden moeten opnemen. De Europese vogel- en habitatrictlijn geldt niet enkel voor Vlaanderen, maar voor iedereen. (*Applaus*)

De voorzitter : Vraagt nog iemand het woord ?
(*Neen*)

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het voorstel van decreet van mevrouw Demeester-De Meyer en de heren Voorhamme, van den Abeelen, Malcorps en Lauwers voor enkele bouwvergunningen waarvoor dwingende redenen van groot algemeen belang gelden.

De door de commissie aangenomen tekst wordt als basis voor de bespreking genomen.

Artikel 1

Dit decreet regelt een gewestaangelegenheid.

– *Aangenomen.*

Artikel 2

De hiernavolgende werken, handelingen en inrichtingen nodig om het Deurganckdok, zoals aangegeven in kaart 1, aan te leggen en operationeel te maken, worden van dwingend groot algemeen en strategisch belang verklaard :

- 1° de aanleg in drie fasen van maximum 5.300 m diepgefundeerde kaaimuren en aanhorigheden, inbegrepen alle bijbehorende droge grondwerken, met inbegrip van eventuele zandwinning ;
- 2° het baggeren van het dok en de toegang ervan tot de Beneden-Zeeschelde, inbegrepen de verruiming van de Drempel van Frederik en Zandvliet, zoals aangegeven in kaart 3, en het aanwenden van de vrijgekomen baggerspecie voor het ophogen van de terreinen omheen het dok en van de terreinen ten westen van en aansluitend aan het Doeldok, zoals aangegeven in kaart 2, alsook voor het gedeeltelijk dempen van het Doeldok, met inbegrip van eventuele zandwinning ;
- 3° de aanleg van de leefbaarheidsbuffer tussen Doel en de terreinen rond het Deurganckdok ;
- 4° de aanleg van de ontsluitingsinfrastructuur voor weg- en spoorverkeer, inclusief de noodzakelijke aanpassingen van de bestaande transportinfrastructuur en haar aanhorigheden ;
- 5° de compenserende maatregelen in toepassing van artikel 6, leden 2, 3 en 4, van de richtlijn 92/43/EEG van de Raad van 21 mei 1992, inzake de instandhouding van de natuurlijke habitats en de wilde flora en fauna, zoals aangegeven in kaart 4 :
 - a) weidevogelgebied gelegen in een gecontroleerd overstromingsgebied binnen het gebied Kruikeke-Bazel-Rupelmonde ;
 - b) Paardenschor ;
 - c) kreek ter hoogte van het Paardenschor ;
 - d) zoetwaterkreek in de buffer (Zuid-West B) ;
 - e) plas "Drydijck" met inbegrip van ecologische buffer ;
 - f) weidevogelgebieden gelegen in zoekzone "Doelpolder noord" (V) en in tijdelijk weidevogelgebied "Putten west" (ZTA) ;

Voorzitter

- g) verbetering ecologische kwaliteit polder op percelen in eigendom van de Vlaamse overheid ;
- h) tijdelijk en permanent beheer van waterplassen gelegen in de zone "Putten Plas" en overige waterplassen in Z2-gebied ;
- i) tijdelijke inrichting van de spuitvelden "Zwijndrecht", "ex-Doeldok" en "Z2-gebied".

Op dit artikel zijn er amendementen die luiden als volgt :

Amendement Nr. 12

voorgesteld door de heren Jos Stassen
en Ludwig Caluwé
na indiening van het verslag

Artikel 2

In 5°, op de zesde regel, de woorden "kaart 4" vervangen door de woorden "kaarten 4 en 5".

Amendement Nr. 15

voorgesteld door de heren Jos Stassen
en Ludwig Caluwé
na indiening van het verslag

Kaartenbijlage

Een kaart 5 "Natuurcompensaties in een gecontroleerd overstromingsgebied Kruibeke-Bazel-Rupelmonde" toevoegen.

De stemmingen over de amendementen en het artikel worden aangehouden.

Artikel 3

De Vlaamse regering kan bij het verlenen van die stedenbouwkundige vergunningen, en de vergunningverlenende overheden bij het verlenen van andere vergunningen en de aktenaam van de meldingen die noodzakelijk zijn om deze werken te kunnen uitvoeren een uitzondering maken op de stemmingen van de plannen van aanleg. Die stedenbouwkundige vergunningen worden aange-

vraagd bij de gewestelijk stedenbouwkundig ambtenaar en voorgelegd aan de Vlaamse regering.

De in het eerste lid bedoelde vergunningen en meldingen worden aangevraagd en, behoudens hetgeen bepaald is in het eerste lid, behandeld volgens de daarvoor bestaande procedures.

– *Aangenomen.*

Artikel 4

De Vlaamse regering waarborgt voorafgaand aan het verlenen van de in artikel 3 bedoelde stedenbouwkundige vergunningen, behoudens hetgeen bepaald is in dit decreet, de toepassing van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, de artikelen 14 en 16, § 1, van het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu, de richtlijn 85/337/EEG van de Raad van 27 juni 1985 betreffende de milieueffectenbeoordeling van bepaalde openbare en particuliere projecten, de artikelen 3 en 4 van richtlijn 79/409/EEG van de Raad van 2 april 1979 inzake het behoud van de vogelstand en artikel 6, leden 2 tot 4, van de richtlijn 92/43/EEG van de Raad van 21 mei 1992 inzake de instandhouding van de natuurlijke habitats en de wilde flora en fauna.

– *Aangenomen.*

Artikel 5

De stedenbouwkundige vergunningen die ter uitvoering van dit decreet werden verleend, worden voorgelegd aan de bekrachtiging door het Vlaams Parlement binnen een termijn van 15 dagen te rekenen vanaf de dag waarop ze zijn verleend.

Het Vlaams Parlement bekrachtigt de stedenbouwkundige vergunningen bedoeld in artikel 3 van dit decreet binnen een termijn van 30 dagen te rekenen vanaf de dag van indiening indien voldaan is aan de in artikel 4 van dit decreet omschreven voorwaarden.

Indien binnen de voormelde termijn geen bekrachtigingsdecreet wordt goedgekeurd, worden de in artikel 3 bedoelde stedenbouwkundige vergunningen geacht niet te zijn verleend.

– *Aangenomen.*

Voorzitter

Artikel 6

De in artikel 3 van dit decreet bedoelde stedenbouwkundige vergunningen zijn uitvoerbaar de dag na de bekendmaking van het bekrachtigingsdecreet in het Belgisch Staatsblad, desgevallend in afwijking van artikel 5, § 1, van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning en artikel 128, vierde lid, van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening.

Indien bij het verlenen van de in artikel 3 bedoelde stedenbouwkundige vergunningen toepassing moet worden gemaakt van de artikelen 158 en 159 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, staat die toepassing niet in de weg aan het vooraf verlenen van die stedenbouwkundige vergunning door de Vlaamse regering, en van hetgeen bepaald is in het eerste lid.

– *Aangenomen.*

Artikel 7

In uitvoering van de artikelen 3 en 4 van richtlijn 79/409/EEG van de Raad van 2 april 1979 inzake het behoud van de vogelstand en artikel 6, vierde lid, van de richtlijn 92/43/EEG van de Raad van 21 mei 1992 inzake de instandhouding van de natuurlijke habitats en de wilde flora en fauna en de artikelen 14 en 16, § 1, van het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu, zijn de aanvragers van de stedenbouwkundige vergunningen bedoeld in artikel 3 van dit decreet gehouden, op straffe van toepassing van de artikelen 146 tot 162 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening en de artikelen 58 tot 62 van het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu, alle nodige maatregelen te nemen om de compenserende maatregelen te realiseren en om te waarborgen dat de algemene samenhang van Natura 2000 bewaard blijft.

Deze compenserende maatregelen kunnen worden geconcretiseerd in een stedenbouwkundige vergunning of bij besluit van de Vlaamse regering. Ze compenseren gelijkwaardig de habitat- en leefgebieden waarvoor er een betekenisvolle aantasting wordt vastgesteld. Per habitat en leefgebiedtype waarvoor een betekenisvolle aantasting wordt vastgesteld, moeten de natuurcompenserende maatregelen

gelijktijdig worden aangevangen en uitgevoerd met de ermee corresponderende andere werken, die desgevallend zijn vermeld in een stedenbouwkundige vergunning.

– *Aangenomen.*

Artikel 8

De Vlaamse regering besluit tot de opmaak van de nodige ruimtelijke uitvoeringsplannen bedoeld in artikel 37 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, derwijze dat gevolg wordt gegeven aan artikel 2 van dit decreet en aan de artikelen 3 en 4 van richtlijn 79/409/EEG van de Raad van 2 april 1979 inzake het behoud van de vogelstand en artikel 6, leden 2 tot en met 4, van de richtlijn 92/43/EEG van de Raad van 21 mei 1992 inzake de instandhouding van de natuurlijke habitats en de wilde flora en fauna, en derwijze dat de aanvragers van de stedenbouwkundige vergunningen bedoeld in artikel 3 van dit decreet de in artikel 7 van dit decreet opgelegde verplichtingen kunnen vervullen.

– *Aangenomen.*

Artikel 9

De grondbank, zoals bedoeld in het besluit van de Vlaamse regering van 24 juli 1998, wordt geactiveerd ten behoeve van de landbouwers in hoofdberoep waarvan landbouwgoederen liggen in de in dit decreet opgesomde gebieden.

Op dit artikel is er een amendement dat luidt als volgt :

Amendement Nr. 13

voorgesteld door de heren Jos Stassen
en Ludwig Caluwé
na indiening van het verslag

Artikel 9

Op de eerste regel de woorden "het besluit" vervangen door de woorden "de beslissing".

De stemmingen over het amendement en het artikel worden aangehouden.

Voorzitter

Artikel 10

Wanneer ingevolge de toepassing van dit decreet een perceel een bestemming krijgt van :

- 1° groengebied, natuurgebied, natuurgebied met wetenschappelijke waarde of natuurreserveaat, bosgebied of een ermee vergelijkbaar gebied, terwijl het de dag voorafgaand aan de inwerkingtreding van dit decreet gelegen was in een agrarisch gebied, een agrarisch gebied met landschappelijk waardevol karakter, een agrarisch gebied met ecologisch belang of bijzondere waarde of een bijzonder reservatiegebied met grondkleur agrarisch gebied of een ermee vergelijkbaar gebied ;
- 2° agrarisch gebied met ecologisch belang of bijzondere waarde of een ermee vergelijkbaar gebied, daar waar het de dag voorafgaand aan de inwerkingtreding van dit decreet gelegen was in een agrarisch gebied, een agrarisch gebied met landschappelijk waardevol karakter of een bijzonder reservatiegebied met grondkleur agrarisch gebied of een ermee vergelijkbaar gebied ;

wordt aan de eigenaars een vergoeding toegekend die overeenstemt met het verlies aan waarde van de grond en die verminderd wordt met de vergoedingen die reeds door andere regelingen voorzien zijn.

Wanneer onbebouwde gronden in het agrarisch gebied in hoofd- of nevenberoep door dit decreet een bestemmingswijziging ondergaan met een exploitatieverlies tot gevolg, dan wordt dit exploitatieverlies vergoed tenzij dit specifieke verlies ingevolge andere reglementeringen reeds is geregeld.

De Vlaamse regering kan nadere regels vaststellen.

Op dit artikel is er een amendement dat luidt als volgt :

Amendement Nr. 14

voorgesteld door de heren Jos Stassen
en Ludwig Caluwé
na indiening van het verslag

Artikel 10

In het tweede lid, op de eerste en tweede regel, de woorden "het agrarisch gebied" vervangen door de woorden "agrarisch gebruik".

De stemmingen over het amendement en het artikel worden aangehouden.

Artikel 11

De artikelen 3, eerste lid, 5 en 6, tweede lid, van dit decreet houden op uitwerking te hebben vanaf het ogenblik dat de Vlaamse regering of de vergunningverlenende overheden de mogelijkheid hebben de vergunningen bedoeld in artikel 3, eerste lid, van dit decreet te verlenen op basis van artikel 103 van het decreet van 18 mei 1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening.

– *Aangenomen.*

Artikel 12

Dit decreet treedt in werking op de dag van de bekendmaking ervan in het Belgisch Staatsblad.

– *Aangenomen.*

De voorzitter : De heer Stassen heeft het woord.

De heer Jos Stassen : Deze amendementen zijn niet meer dan enkele technische aanpassingen.

De voorzitter : Vraagt nog iemand het woord ?
(*Neen*)

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen om 16 uur de hoofdelijke stemming over het voorstel van decreet houden.

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heren Sven Gatz, André-Emiel Bogaert, Jacques Laverge en Robert Voorhamme en mevrouw Veerle Declercq betreffende een aanpassing van de regelgeving inzake werkervaringsprogramma's – 776 (2000-2001) – Nrs. 1 en 2

Bespreking

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is het voorstel van resolutie van de heren Gatz, Bogaert, Laverge en Voorhamme en mevrouw Declercq betreffende een aanpassing van de regelgeving inzake werkervaringsprogramma's dat luidt als volgt :

Het Vlaams Parlement,

- overwegende dat in Vlaanderen de WEP-plus-programma's door het derde besluit van de Vlaamse regering van 17 juni 1997, Uitvoering van het Vlaams Werkgelegenheidsakkoord : harmonisering van de werkervaringsprogramma's (weerwerkprojecten en het werkervaringsplan), beperkt zijn tot één jaar ;
- overwegende dat in bepaalde gevallen een korte verlenging van een werkervaringsplan plus (WEP-plus) de kansen van de werknemers op doorstroming naar een betrekking op de reguliere arbeidsmarkt zou bevorderen ;
- gelet op artikel 32 van de wet van 24 juli 1987 betreffende de tijdelijke arbeid, de uitzendarbeid en het ter beschikking stellen van werknemers ten behoeve van de gebruikers, dat het geven van de toelating voor werknemers die in werkervaringsprojecten werken om een stage te lopen in een bedrijf tijdens hun arbeidsovereenkomst, bij de Inspectie van de sociale wetten legt ;
- gelet op de moeilijke procedure om een dergelijke toelating te verkrijgen ;
- gelet op het belang van dergelijke stages voor de kansen op doorstroming naar de reguliere arbeidsmarkt voor werknemers in werkervaringsprojecten ;
- gelet op de noodzaak dat er een controle moet zijn, zodat de stages niet leiden tot systematische misbruiken om aan goedkope arbeids-

krachten te komen voor de bedrijven die de stagiairs opvangen ;

– vraagt de Vlaamse regering :

- 1° een bepaling toe te voegen in het derde besluit van de Vlaamse regering van 17 juni 1997, Uitvoering van het Vlaams Werkgelegenheidsakkoord : harmonisering van de werkervaringsprogramma's, waardoor, in afwijking van de beperking van de contracten tot één jaar, bepaald in artikel 11, § 3, van dit besluit, de contracten met maximaal drie tot zes maanden verlengd kunnen worden na een positief advies van de VDAB in het kader van de jaarlijkse evaluatie van het begeleidingsplan, zoals bedoeld in artikel 14, § 3, van hetzelfde besluit ;
- 2° een bepaling toe te voegen aan hetzelfde besluit (in artikel 14, § 2) dat, indien nodig, het begeleidingsplan een stage kan bevatten die de doelgroepwerknemers bij een derde werkgever verrichten tijdens de periode dat zij werken en dat deze stage moet worden goedgekeurd door de VDAB of door een door haar erkende organisatie ;
- 3° er bij de federale regering op aan te dringen om een initiatief te nemen om hiertoe in artikel 32 van de wet van 24 juli 1987 betreffende de tijdelijke arbeid, de uitzendarbeid en het ter beschikking stellen van werknemers ten behoeve van gebruikers, een extra uitzondering met betrekking tot voorafgaande toestemming in te voegen, in het kader van een stage voor werknemers die een integratie-uitkering genieten, zoals bedoeld in artikel 78ter van het KB van 25 november 1991 houdende de werkloosheidsreglementering.

De bespreking is geopend.

De heer Schepens, verslaggever, verwijst naar het schriftelijk verslag.

De heer Gatz zal deze middag aan het woord komen.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter : Dames en heren, hiermede zijn wij aan het einde gekomen van onze werkzaamheden voor deze voormiddag.

Wij komen om 14.50 uur opnieuw bijeen om onze agenda verder af te handelen.

De vergadering is gesloten.

– *De vergadering wordt gesloten om 14.20 uur.*
